

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา
THE ADMINISTRATION OF SCOUTING CURRICULUM IN CENTRAL
REGION TECHNICAL COLLEGES VOCATIONAL EDUCATION
DEPARTMENT

นายจรพงษ์ เยี่ยมสวัสดิ์
MR.KAJORN PONG YIAMSAWAT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิตสาขามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

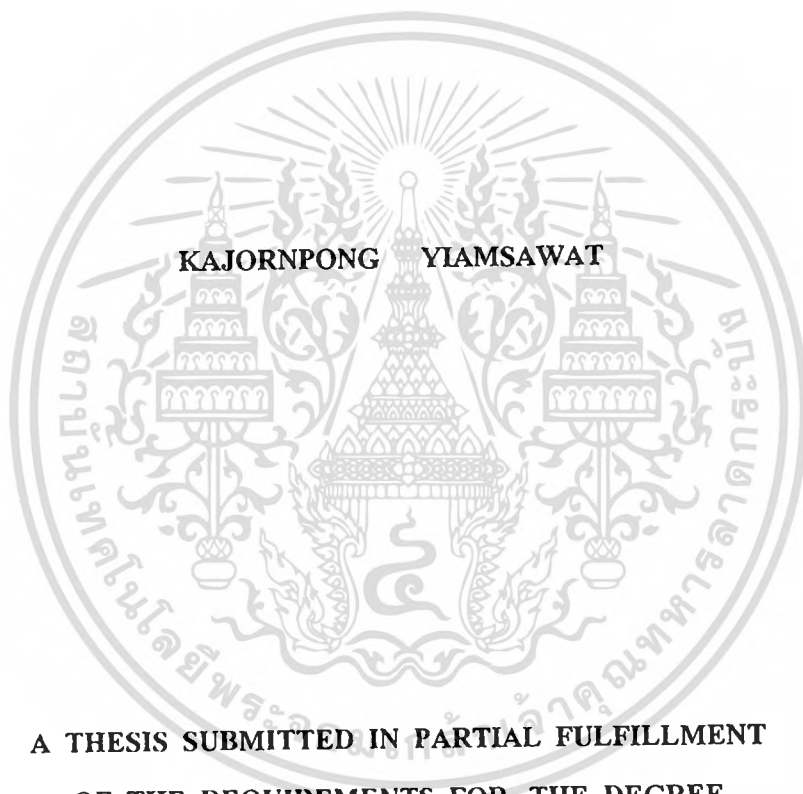
พ.ศ.2540

ISBN 974-621-843-3

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีให้นำไปใช้

**THE ADMINISTRATION OF SCOUTING CURRICULUM IN CENTRAL REGION
TECHNICAL COLLEGES VOCATIONAL EDUCATION DEPARTMENT**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1997

ISBN 974-621-843-3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิค

นักศึกษา

กลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

นายจรพงษ์ เข้มสวัสดิ์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์

ดร.ศิริพรรณ ชุ่มนม

ดร.มาลัย จีรวัฒนเกษตร์

ระดับการศึกษา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

ภาควิชา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.

2540

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา โดยศึกษาสภาพการบริหารหลักสูตรใน 5 ด้าน คือด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน และด้านการนิเทศการศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้บริหารทั้งหมดของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา 16 วิทยาลัย จำนวน 80 คน และครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จาก 16 วิทยาลัยฯ ละ 5 คน รวมเป็นจำนวน 80 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐานด้วย t-test ผลการศึกษพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านตัวผู้เรียนและด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับน้อย

2. สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียนและด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

3. สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาในภาพรวมทั้ง 5 ด้านพบว่าด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านตัวผู้เรียนและด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับน้อย

4. สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้งหมดทุกด้าน

5. การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่าในด้านผู้บริหารสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านตัวผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

6. การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกด้าน พบว่า สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสืออยู่ในระดับมากเหมือนกันทุกข้อ แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค รวมทุกด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน โดยสภาพที่เป็นอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่ควรจะเป็นในทุกด้าน

8. การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชา
ลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า สภาพที่เป็นอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่ควร
จะเป็นในทุกด้าน แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 ในทุกด้าน

Thesis Title   The Administration of Scouting Curriculum
   in Central Region Technical Colleges, Vocational
   Education Department

Student   Mr.Kajornpong   Yiamsawat

Thesis Advisor   Asst.Prof. Dr.Punnee   Leekitchwatana

Thesis Co-Advisor   Dr.Siripan   Choomnoon
   Dr.Malai   Gerawatanakaset

Level of Study   Master of Industrial Education in Vocational
   Administration

Department   Industrial Education Kingmongkut's Institute of
   Technology Ladkrabang

Year   1997

Abstract

This study aims to explore the existing situation and the target situation in the curriculum administration of scouting course according to the perception of the administrators and the scout teachers in the Central Region Technical Colleges, Vocational Education Department, by studying 5 areas of curriculum management including college administrators, scout teachers, teaching and learning activities, learners and supervision in order to develop the scouting course in Technical Colleges, Vocational Education Department.

The samples used were 80 administrators and 80 scout teachers from 16 Technical Colleges, Central Region Vocational Education. All of them were sampled by Stratified Random Sampling.

The statistics score in this study were Percentage, Mean, Standard Deviation and t-Test

The results showed that the curriculum administration of scouting curriculum

1. The existing situation in under the perceptions of the administrators, Central Region Technical Colleges, Vocational Education Department, in 5 groups ; the administrators, the scout teachers, the teaching and learning activities were in the moderate level, whereas the learners and supervision were in the lower level.

2. The target situation in the curriculum administration of scouting curriculum according to the perceptions of the administrators in Central Region Technical Colleges Vocational Education Department, in 5 groups ; the administrators, the scout teachers, the teaching and learning activities, the learners and the supervision, were in the high level.

3. The existing situation in the curriculum administration of scouting curriculum to the perceptions of the scout teachers, Central Region Technical Colleges in 5 groups ; namely, the administrators, the scout teachers, the teaching and learning activities were in the moderate level, while the perceptions of the other two groups ; the learners and the supervision were in the least.

4. The target situation in the curriculum administrators of scouting curriculum according to the perceptions of the scout teachers in Central Region Technical Colleges Vocational Education Department, in

these groups ; the administrators, the scout teachers, the teaching and learning activities, the learners and the supervision, were found in the most level.

5. The comparisons of the existing situation in the curriculum administrator of scouting course on the perceptions of the administrators and the scout teachers were different but in the administrators' views were found that the existing situation in scouting course management on the perceptions of the administrators and the scout teachers were different significantly at the .01 level. For the others' perceptions were not different.

6. The target situations in the curriculum administrators of scouting course on the perceptions of the administrators and the scout teachers were found no statistically significant difference.

7. In comparison, the administrators and the scout teachers did not significantly differ in their perceptions towards the curriculum administrators of scouting course.

8. When the scout teachers' perceptions on the two situations were compared, it was found that their perceptions on the real situation were lower than on the target situation. However, the data indicated that their perceptions were different significantly at the .01 level.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรณี ลิกิจวัชณะ ดร. มาลัย จีระวัฒนเกษตร์ ดร. ศิริพรรณ ชุ่มนุ้ม ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. เมธี บิลันชานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมพร ไชยะ อาจารย์ไพรัตน์ พักน้อย อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย ผศ.ดร. เนาวรัตน์ วิไลชนม์ ที่ได้ให้คำแนะนำอย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัย จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และเสียสละเวลาอันมีค่า ในการตรวจสอบเนื้อหาและแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วยท่านอาทร จันทวิมล รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ นายจำนง อุไรรัตน์ ผู้เชี่ยวชาญกรมอาชีวศึกษา นายประจักษ์ ภักดีรัตน์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา นายชิตวีร์ บุณนาค ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา นายพีระกิต อิศสอาด สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรมอาชีวศึกษา นายสมใจ ภักโรภาส นายเสนาะ ปิ่นวิเศษ งานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายวิชาการ กองลูกเสือ กรมพลศึกษา นายวินัย ปลัดรักษา ผู้เชี่ยวชาญลูกเสือสโมสรลูกเสือกรุงเทพฯ

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและผู้กำกับลูกเสือ ของวิทยาลัยเทคนิคภาคกลางทั้ง 16 สถานศึกษา ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ปรีชฎนันท์ นิลสุข ที่มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จและที่สำคัญคือ คุณพ่อประพันธ์ และคุณแม่ฉ่อง เข็มสวัสดิ์ ที่ให้ทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร

ทจรพงษ์ เข็มสวัสดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	IV
กิตติกรรมประกาศ	VII
สารบัญ	VIII
สารบัญตาราง	XI
บทที่	
1. บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมุติฐานการวิจัย	6
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย	8
เชิงอรรถ	10
2. วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	12
ประวัติความเป็นมาของกิจการลูกเสือไทย	12
ประวัติความเป็นมาของลูกเสือวิสามัญ	14
นโยบายของกรมอาชีวศึกษาต่อกิจกรรมลูกเสือเนตรนารีวิสามัญ	17
หลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 .	18
การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	19
เชิงอรรถ	37

บทที่	หน้า
3. วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
เชิงอรรถ	49
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย	50
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งหน้าที่	51
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่และควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา 5 ด้าน.....	53
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่และควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนวิชา ลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา 5 ด้าน..	77
ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการ บริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา กับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา	102
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	151
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	151
สมมุติฐานการวิจัย	151
วิธีดำเนินการวิจัย	151
สรุปผลการวิจัย	152
อภิปรายผลการวิจัย	157

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข้อเสนอแนะ	182
เชิงอรรถ	186
บรรณานุกรม	196
ภาคผนวก	208
ประวัติผู้เขียน.....	226

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา	51
2 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา	52
3 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหาร วิทยาลัยเทคนิค 5 ด้าน	54
4 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหาร วิทยาลัยเทคนิค ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	55
5 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหาร วิทยาลัยเทคนิค ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	58
6 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร วิทยาลัยเทคนิค ด้านการเรียนการสอน	60
7 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร วิทยาลัยเทคนิค ด้านตัวผู้เรียน	62
8 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร วิทยาลัยเทคนิค ด้านการนิเทศการศึกษา	64
9 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค 5 ด้าน	66
10 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	67
11 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	69
12 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการเรียนการสอน	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
13 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านตัวผู้เรียน	73
14 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการนิเทศการศึกษา.....	75
15 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ 5 ด้าน	78
16 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	79
17 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	82
18 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน	84
19 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน	86
20 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา	88
21 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ 5 ด้าน.....	90
22 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	91
23 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	94
24 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน	96

ตารางที่	หน้า
25 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน	98
26 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา	100
27 การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกด้าน.....	102
28 การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา.....	103
29 การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ.....	107
30 การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน	108
31 การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน	110
32 การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา	112
33 การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ รับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกด้าน.....	115
34 การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ รับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	116
35 การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ รับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	119
36 การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ รับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน	121

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
37 การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ รับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน	123
38 การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ รับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา	125
39 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคในทุกด้าน	128
40 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	129
41 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ.	131
42 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการเรียงการสอน.	133
43 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านตัวผู้เรียน.....	135
44 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการนิเทศการศึกษา	137
45 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกด้าน	139
46 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหาร.....	140
47 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ...	142

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
48	ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเขียนการสอน....	144
49	ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน.....	146
50	ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา....	148

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ สามารถดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีสันติสุข การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสาขาอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จึงมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณธรรม จริยธรรมเป็นคนดีมีศีลธรรม มีระเบียบวินัย โดยเน้นการปฏิบัติผ่านกระบวนการลูกเสือ ซึ่งการลูกเสือเป็นกระบวนการหนึ่งที่ทั่วโลกยกย่องและยอมรับว่า สามารถฝึกฝนคนให้รู้จักการเป็นประชาธิปไตย อยู่รวมกันอย่างมีความสุข

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 ทรงเห็นความสำคัญของกระบวนการลูกเสือ ทั้งในด้านการป้องกันประเทศและการฝึกฝนเด็กชายให้มีความรู้เกี่ยวกับกิจการลูกเสือ จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จัดตั้งกองเสือป่า เพื่อให้ชาวไทยทั้งหลายรวมพลังสามัคคี มีความรักชาติและเสียสละเพื่อชาติ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม เป็นที่ฝึกซ้อมเหล่าเสือป่า พระราชทานกำเนิดลูกเสือไทยและตั้งกองลูกเสือขึ้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2454 เพื่อฝึกอบรมเด็กให้มีความกล้าหาญอดทนรู้จักดูแลตนเองและช่วยเหลือคนอื่นได้ ความสำคัญของการลูกเสือที่มีต่อการพัฒนาเยาวชนของชาตินั้นก็ได้เป็นที่ประจักษ์ตลอดมาดังจะเห็นได้จากพระบรมราโชวาทที่ได้พระราชทานในโอกาสต่างๆ ดังนี้

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในคราวพระราชทานธงประจำกองลูกเสือ ณ ทลกรุงเทฯ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2458 ว่า

"...เจ้าต้องรู้จักว่า การที่เจ้าเป็นลูกเสือ ย่อมมีความประพฤติแปลกกว่าเด็กกลางถนน เจ้าจะประพฤติตนอย่างเด็กกลางถนนไม่ได้ เพราะเจ้าเป็นบุคคลที่พระเจ้าแผ่นดินรู้จักเสียแล้ว หวังใจว่า เจ้าจะเป็นกำลังของชาติ และเชิดชูให้ชาติ ถึงซึ่งความเจริญใน ภายหน้า..."¹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระบรมราชาธิราชของสมเด็จพระเพทราชาสุคต ๙ สยามบรมราชากุมารี ในพิธี
ปฏิญาณตนและสวนสนามของเหล่าลูกเสือเมื่อวันอังคารที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 มีใจความ
ดังต่อไปนี้

"...การลูกเสือเป็นกระบวนการพัฒนาคุณลักษณะทุก ๆ ด้านของเยาวชน ให้เติบโต
เป็นพลเมืองดีที่มีคุณภาพของชาติบ้านเมือง ผู้ที่อยู่ในคณะลูกเสือ ต่างยึดมั่นคำปฏิญาณ
และระเบียบปฏิบัติที่เสมอกันในอันที่จะสร้างเสริมความรู้ ความสามารถ คุณธรรมและ
จริยธรรมในตนเองและหมู่คณะให้เจริญขึ้นด้วยการกระทำจริงปฏิบัติจริง ทำให้ลูกเสือ
ที่ได้ผ่านการฝึกอบรมครบถ้วนตามหลักการและวิธีการของลูกเสือแล้ว เป็นผู้เข้มแข็ง
และ สามารถในการบำเพ็ญประโยชน์ ชำส่วยเหลืองานที่สำคัญต่าง ๆ ของบ้านเมือง
และส่วนรวม..."²

จึงอาจกล่าวได้ว่า การลูกเสือคือกระบวนการสร้างคนให้เป็นคนดี ดังคำกล่าวของ
สำนักงานลูกเสือโลกซึ่งได้กล่าวออกมาอย่างภาคภูมิใจว่า "ในกระบวนการพัฒนาทั้งหลาย ไม่มีกระ
บวนการใด ๆ ในโลกที่จะพัฒนาเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี มีคุณธรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่
ตนดำรงชีวิตอยู่ และช่ำชองเหลือเกินคู่ซึ่งกันและกัน อันเป็นพื้นฐานแห่งความมั่นคงของประเทศ
ชาติเท่ากับกระบวนการลูกเสือ"²

วิชาลูกเสือที่ปรากฏอยู่ในหลักสูตรตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน นอกจากจะสอนให้นักเรียนมี
ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นและปฏิบัติตามกฎของลูกเสือ
แล้ว ยังมุ่งพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจและศีลธรรมให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ
ช่ำชองเหลือสิ่งคมให้มีความเจริญก้าวหน้า เพื่อความสงบสุขและมั่นคงของประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้อง
คลึงกับพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงให้ความหมายของ
"ลูกเสือ" ว่า

ลูกเสือป้ำปี้สัตว์ไพร

เราขีมีชื่อมาใช้ด้วยใจกล้าหาญปานกัน

ใจกล้าใช้กล้าธรรม

เช่นเสืออริญสัตย์ชาติคนพาล

ใจกล้าต้องกล้าอย่างทหาร

กล้าออกปกิจการแก่ชาติประเทศเขตตน⁴

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติเห็นไปไซ้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ บรรจุอยู่ในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา 1 จนถึงระดับมัธยมศึกษา และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นระดับหนึ่งที่มีความสำคัญมากเนื่องจากนักเรียนระดับนี้ มีอยู่เป็นจำนวนมาก และอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งมีประสบการณ์น้อย ไม่สามารถจะหาหนทางแก้ไขปัญหาหรือช่วยเหลือตนเอง ตลอดจนตัดสินใจได้ดีเท่ากับผู้ใหญ่

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษา เป็นนักเรียนที่อยู่ในระยะที่เป็นวัยรุ่น โดยธรรมชาติแล้วต้องการแสดงออกซึ่งผลกำลังทั้งด้านความคิดและร่างกายการแสดงออกนี้อาจนำไปใช้ในทางที่ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้เช่น ยกพวกตีกันการมีวุ่นวายในแหล่งอบายมุข การคิดหาเสพติด การประพฤตินิดทางเพศ หรือ การหนีโรงเรียน เป็นต้น นอกจากนี้สาเหตุที่กล่าวมาแล้ว ยังมีสาเหตุอีกประการหนึ่งที่เกิดปัญหาดังกล่าวได้ คือ การศึกษาในสถาบันการศึกษาไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกในทางที่ถูกต้องไม่มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่ผู้เรียน จึงเห็นได้ว่าการเรียน-การสอนในชั้นเรียนอย่างเดียวนั้น ไม่สามารถพัฒนาคุณภาพของนักเรียน ให้เป็นพลเมืองดีที่สมบูรณ์ได้ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ฉบับที่ผ่านมาแล้ว คือ ฉบับพุทธศักราช 2530 ได้มีการกำหนดวิชาลูกเสือเป็นวิชาบังคับ 2 วิชา คือ วิชาเตรียมลูกเสือวิสามัญ (ชรพ.1801) และวิชาลูกเสือวิสามัญ (ชรพ.1802) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม สังคม เพื่อน รวมทั้งสามารถทำงานตามวัตถุประสงค์ของการลูกเสือ ก็คือ การปรับปรุงมาตรฐานของการเป็นพลเมืองดีในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องนิสัยและความประพฤติที่ดีงาม

การใช้กิจกรรมลูกเสือ มีความมุ่งหมายในการช่วยให้เยาวชนของชาติได้มีการพัฒนาทางกาย จิตใจ สติปัญญา มีระเบียบวินัย ฯลฯ โดยให้บังคับในหลักสูตรในระดับตั้งแต่ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น ปัญหาที่ประสบในกิจกรรมลูกเสือในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีอยู่หลายประการเช่น ผู้บริหารให้การสนับสนุนในการสอนการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนแต่ไม่ทำให้กำลังใจแก่ครูผู้สอน ไม่สนใจติดตามผล ขณะที่ครูส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในหลักสูตร ไม่สนใจร่วมมือในกิจกรรมลูกเสืออย่างเพียงพอ แม้จะเห็นว่าการจัดกิจกรรมลูกเสือ สุภาพชาด และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณะ เป็นการฝึกนักเรียนให้มีระเบียบวินัย รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความสามัคคีรู้จักเสียสละก็ตามที่

หลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับอาชีวศึกษาเท่าที่ผ่านมา ก็ยังประสบปัญหาในหลายด้าน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า จากการชุมนุมลูกเสือเนตรนารีวิสามัญของอาชีวศึกษาภาคกลาง ครั้งที่ 1 ที่จัดขึ้น ณ วิทยาลัยเมวากรณีใต้ทั้งหมด อีกทั้งยังมีเหตุขัดแย้งเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกษตรกรรมเพชรบุรี จากการประเมินผล พบว่า สมาชิกในหมู่ลูกเสือ-เนตรนารีวิสามัญ ไม่ให้ความร่วมมือและไม่มีความพร้อมเพรียงกันเท่าที่ควร ในส่วนของบุคลากรที่มาร่วมก็ซึ่งขาดอยู่มาก¹⁰ ความมุ่งหมายของการจัดงานชุมนุมลูกเสือเป็นการนำลูกเสือ มาอยู่ค่ายพักแรมเพื่อฝึกการบุกเบิก ผจญภัย และการเดินทางไกล นับว่าเป็นกิจกรรมสำคัญอย่างหนึ่งในการฝึกลูกเสือให้รู้จักใช้ความคิด พิจารณาการตัดสินใจโดยใช้ความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งยังร่วมมือในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี¹¹ แต่จากการประเมินผลแสดงให้เห็นว่าไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร สภาพดังกล่าวสะท้อนให้เห็นปัญหาในการบริหาร หลักสูตรวิชาลูกเสือ ซึ่งหลักสูตรกำหนดประสบการณ์ ทั้งมวลก็มุ่งให้นักเรียนได้รับการศึกษาและพัฒนาทุกด้าน ครอบคลุมถึงการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีฝึกอบรมนักเรียนหลักสูตรมีฐานะเป็นมาตรฐานและเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งในการจัดประสบการณ์ให้นักเรียน¹² ถ้าผลของกิจกรรมไม่เป็นสัมฤทธิ์ผลก็ควรต้องคำนึงถึงสภาพของการบริหารหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ตามข้อบังคับของคณะลูกเสือแห่งชาติ¹³ รวมไปถึงครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาลูกเสือเอง

ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้บังคับบัญชาของลูกเสือในโรงเรียน จึงควรที่จะทำหน้าที่ในด้านการสนับสนุนการดำเนินงานของกองลูกเสือ การบริหารและการบริการหลักสูตร เป็นหลัก และหัวใจของการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา¹⁴ ในขณะที่ครูอาจารย์ผู้สอนวิชาลูกเสือในฐานะผู้ปฏิบัติการจะต้องมีความเข้าใจในการใช้หลักสูตรเป็นอย่างดีครูเป็นตัวจักรที่สำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้การเอาใจใส่ต่อการสอนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร การเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมเป็นปัจจัยที่ชี้ชะตาของหลักสูตรทั้งสิ้น¹⁵ ในส่วนของหลักสูตรวิชาลูกเสือ ๒๒๐๑-๒๒๐๒ ของกรมอาชีวศึกษา ได้ประกาศให้เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๓๐ และได้มีการปรับปรุงแก้ไขในปีพุทธศักราช ๒๕๓๓¹⁶ กรมอาชีวศึกษายังไม่เคยมีการประเมินผลหรือวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือมาก่อน จนกระทั่งในปีการศึกษา ๒๕๓๘ ได้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นฉบับพุทธศักราช ๒๕๓๘ ก็ยังคงวิชาลูกเสือเอาไว้

จากการที่ผู้วิจัย ได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิค โดยเป็นนิเทศกรผู้ให้การอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือของกรมอาชีวศึกษา เป็นประธานที่ปรึกษาชมรมลูกเสือวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม คณะกรรมการลูกเสือจังหวัดสมุทรสงคราม จึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนภายใต้ไปขอประโยชน์ด้านการค้า
ตระหนักถึงปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคว่าควรได้มีการปรับปรุงในหลาย ๆ
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากในปัจจุบัน ศึกษาค้นคว้า ที่เป็นระบบระเบียบชัดเจนและไม่มีผลงานวิจัยเป็นการที่น่าว่าจะปรับปรุงแก้ไข ในส่วนใดบ้าง ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะทำการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือใน วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นระบบระเบียบชัดเจนที่จะช่วยชี้ให้เห็น ว่าสภาพการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือของวิทยาลัยเทคนิคในปัจจุบัน สามารถปฏิบัติได้ในระดับ ใด และแตกต่างจากสภาพที่ควรจะเป็นหรือไม่อย่างไร เพื่อประโยชน์ในการนำมาใช้ประกอบการ ศึกษารวบรวม ปรับปรุงแก้ไข การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคให้ประสบความสำเร็จ มากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อคุณภาพของลูกเสือวิสามัญที่จะสำเร็จการศึกษาออกไปเป็นพล เมืองดี ตามระบอบประชาธิปไตย และพัฒนาประเทศชาติต่อไป

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น ในการ บริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ซึ่งเป็นวิชากิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เรียน ในปีการศึกษาแรกของ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 โดยดำเนินการศึกษาสภาพการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือเฉพาะในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษาและศึกษาปัญหาการ บริหารหลักสูตรใน 5 ด้าน คือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียน การสอน ด้านตัวผู้เรียน และด้านการนิเทศการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา
2. เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น ของการบริหารหลักสูตรวิชา ลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัด กรมอาชีวศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. สภาพที่เป็นอยู่ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ แตกต่างกัน
2. สภาพที่ควรจะเป็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ แตกต่างกัน
3. สภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นของผู้บริหาร แตกต่างกัน
4. สภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในสถานศึกษาประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงของสถานศึกษา
2. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ซึ่งมีหน้าที่ให้ความรู้และอบรมให้นักเรียนมีระเบียบวินัย
3. การเรียนการสอน ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับหลักสูตรและวัสดุอุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องในการสอนวิชาลูกเสือ
4. ตัวผู้เรียน ซึ่งเรียนวิชาลูกเสือ
5. การนิเทศการศึกษา เกี่ยวข้องกับเอกสารตำราเรียน และการแนะนำ ให้ความรู้

ซึ่งได้มาจากแนวคิดของสมหมาย หึงทองหล่อ^{๑๗} ที่ได้กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือที่มีอยู่ 5 ด้าน คือ ด้านผู้บริหาร ด้านครูผู้สอน ด้านการเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน ด้านการนิเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน และด้านการนิเทศการศึกษา ผลของการวิจัยจะนำไปสู่การแก้ปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในสถานศึกษา ของกรมอาชีวศึกษา ซึ่งได้จัดให้วิชาลูกเสือเป็นวิชาบังคับตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 เป็นครั้งแรก และได้ปรับปรุงหลักสูตรอีกครั้งในปีพุทธศักราช 2533 แม้จะได้มีการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ส่วนหนึ่งและใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปเผยแพร่ได้ การนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ขออนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น พุทธศักราช 2538 ก็ยังจัดวิชาลูกเสือ เป็นวิชาเลือก ซึ่งการวิจัยจะทำการศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหาร หลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ของวิทยาลัย เทคนิคกลุ่มภาคกลาง โดยขอบเขตของการศึกษาค้างนี้ คือ

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา 16 วิทยาลัย ๆ ละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน แต่ละวิทยาลัยประกอบด้วย ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการทั้ง 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา รวมทั้งครูผู้สอนวิชาลูกเสือของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา 16 วิทยาลัย ๆ ละ 5-12 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 140 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้บริหารทั้งหมดของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 80 คน และ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา 16 วิทยาลัย ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เป็นจำนวน 80 คน

3. การศึกษาสภาพการบริหารหลักสูตรครั้งนี้ จำกัดขอบเขตของหลักสูตรเฉพาะหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น พุทธศักราช 2538

4. การศึกษาสภาพการบริหารหลักสูตรครั้งนี้ จำกัดขอบเขตเฉพาะการบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น คือ สถานภาพผู้ให้ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

5.1.1 ผู้บริหาร ประกอบด้วย

- ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

5.2 ตัวแปรตาม คือ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ

5.2.1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

5.2.2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

5.2.3 ด้านการเรียนการสอน

5.2.4 ด้านตัวผู้เรียน

5.2.5 ด้านการนิเทศการศึกษา

นิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรวิชาลูกเสือ หมายถึง หลักสูตรวิชาลูกเสือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
2. การบริหารหลักสูตร หมายถึง การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ซึ่งผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่
  - 2.1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของผู้บริหารสถานศึกษา ในการให้การสนับสนุน ส่งเสริม ดูแลเอาใจใส่ ให้ความสำคัญ ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในสถานศึกษา
  - 2.2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ทางด้านระเบียบวินัย ความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนความสามารถในการสอน และการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในสถานศึกษา
  - 2.3 ด้านการเรียนการสอน หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในด้านโครงสร้างรายวิชา วิธีการสอน เนื้อหาของหลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน การประเมินผล
  - 2.4 ด้านตัวผู้เรียน หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของตัวนักเรียน ในด้านความสนใจ ความเข้าใจ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ด้านการนิเทศการศึกษา หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการติดตาม การให้คำแนะนำ การสนับสนุนช่วยเหลือ การอบรม และการแก้ไขอุปสรรคในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในสถานศึกษา

2.6 สภาพที่เป็นอยู่ หมายถึง สภาพการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือที่เป็นอยู่จริงภายในสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.7 สภาพที่ควรจะเป็น หมายถึง สภาพการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือที่ควรจะเป็นในสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

3. วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง หมายถึง สถานศึกษาประเภทวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ที่อยู่ในภาคกลาง 11 จังหวัด มีดังนี้ 1.กรุงเทพมหานคร 2.จังหวัดปทุมธานี 3.จังหวัดนครปฐม 4.จังหวัดราชบุรี 5.จังหวัดเพชรบุรี 6.จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 7.จังหวัดสมุทรสงคราม 8.จังหวัดสมุทรสาคร 9.จังหวัดกาญจนบุรี 10.จังหวัดสุพรรณบุรี 11.จังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งสิ้น 16 สถานศึกษา ดังรายชื่อต่อไปนี้

3.1 วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม	3.2 วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
3.3 วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ	3.4 วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี
3.5 วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี	3.6 วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
3.7 วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี	3.8 วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี
3.9 วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์	3.10 วิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง
3.11 วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม	3.12 วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี
3.13 วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม	3.14 วิทยาลัยเทคนิคโพธาราม
3.15 วิทยาลัยเทคนิคคูสุติ	3.16 วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร

4. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ผู้ช่วยผู้อำนวยการทั้ง 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา และฝ่ายวางแผนและพัฒนาของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา

5. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ หมายถึง ครู-อาจารย์ในสังกัดวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง ที่ทำการสอนหรือเคยทำการสอนวิชาลูกเสือ และผ่านการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือในชั้นความรู้ขั้นสูง Advanced Unit Leader Training Course(A.T.C) มาแล้ว

เชิงอรรถ

¹ กวี พันธุ์มีเชาวน์ และคณะ, คู่มือลูกเสือ-เนตรนารีสำรอง สามัญ สามัญรุ่นใหญ่ และวิสามัญ. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535), หน้า 35.

² สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, "พระราชพิธีปฐกฐนและสวนสนามของเหล่าลูกเสือ," วารสารลูกเสือ, ปีที่ 51, ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม 2530) : 17.

³ อภัย จันทวิมล, ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการลูกเสือ. (กรุงเทพฯ : ไพบูลย์การช่าง, 2519), หน้า 12

⁴ วันเพ็ญ พันธุ์รักษ์, "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของลูกเสือและเนตรนารีต่อการเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารีกับมโนทัศน์ ความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526), หน้า 76-77.

⁵ สุมิตร คุณากร, หลักสูตรการสอน. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2518), หน้า 100-101

⁶ Boy Scouts World Bureau, Be Prepared for Service (Switzerland : Boy Scouts World Bureau, 1969), p 6.

⁷ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่). (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533), หน้า 2.

⁸ สุภัทรา ฤทธิบุตร, "ปัญหาการสอนลูกเสือของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 101-115.

⁹ อนงค์ศิริ วิชาลัย, "การจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา," (วิทยานพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 97-100.

¹⁰ จุฑาธิป ฌ สงขลา และคณะ, รายงานการประเมินผลงานชุมนุมลูกเสือเนตรนารี วิสามันต์ อาชีวศึกษาภาคกลาง ครั้งที่ 1. (กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2537), หน้า 22-23

¹¹ ไพโรจน์ ปะบุต, คู่มือครู วิชาเตรียมลูกเสือวิสามันต์ ชรพ 1801. (กรุงเทพฯ : วิทยาลัยนิตยภัตการบางนา, 2534), หน้า 209.

¹² สุน อมรวิวัฒน์, เอกสารทางวิชาการหลักสูตรและการสอนระดับประถมศึกษา. (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ม.ป.พ.), หน้า 6-7

¹³ สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ, ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการ บริหารลูกเสือแห่งชาติ. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2534), หน้า 25-26

¹⁴ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ. (กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริม กรุงเทพฯ, 2535), หน้า 38-39.

¹⁵ สุมิตร คุณานุกร, หลักสูตรและการสอน. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2524), หน้า 130-132.

¹⁶ หน่วยศึกษานิเทศก์ (พ.ส.น.อ.) กรมอาชีวศึกษา, แผนการสอนวิชาลูกเสือวิสามันต์ ชรพ 1801-1802. (กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2534), หน้า 3.

¹⁷ สหมาศ หึงทองหล่อ, "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรลูกเสือในโรงเรียน

มัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 2-5 และ 7-11," งานวิจัยและประเมินผลฝ่าย วิชาการ. (กองลูกเสือ กรมพลศึกษา, 2530), บทคัดย่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

¹⁸ Krejcie and Morgan, Educational and Psychological Measurement p 606.

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงเลขที่ของเอกสารทุกครั้งหากมีกรณานาไปใช้

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการที่ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาลูกเสือของกรมอาชีวศึกษา ซึ่งเริ่มครั้งแรกในปี พ.ศ. 2530 มีปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนการสอนตลอดมาทั้งที่วิชานี้มุ่งสอนเยาวชนทุกระดับชั้น ให้ได้รับความรู้ ความดี พร้อมทั้งจะอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ในสถานะที่ผู้วิจัยได้สอนวิชานี้มานานและได้ศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาดำเนินการค้นคว้า ประกอบการวิจัยตามลำดับดังนี้

ประวัติความเป็นมาของกิจการลูกเสือไทย

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสถาปนาคณะลูกเสือไทยขึ้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2454 และทรงโปรดเกล้าให้ตราข้อบังคับคณะลูกเสือและจัดตั้งสภากรรมการลูกเสือขึ้น โดยพระองค์ทรงดำรงตำแหน่งสภานายก และ เริ่มตั้งกองลูกเสือกองแรกที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวงเป็นกองลูกเสือในพระองค์ (โรงเรียนราชมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน)¹

ระหว่างปี พ.ศ. 2459-2467 ได้มีการตั้งโรงเรียนผู้กำกับลูกเสือในพระบรมราชูปถัมภ์ ณ สโมสรเสือป่า จังหวัดพระนคร ส่งผู้แทนไปร่วมงานชุมนุมลูกเสือโลกครั้งแรก ณ กรุงลอนดอน คณะลูกเสือไทยสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสมาชิกลูกเสือโลกกลุ่มแรก ซึ่งมีทั้งสิ้น 31 ประเทศ จึงถือว่าเป็นสมาชิกรัฐวิริเริ่มในการจัดตั้งองค์การลูกเสือโลก (Foundation Members) และได้ส่งผู้แทนไปร่วมการประชุมลูกเสือโลกครั้งที่ 2

ในระหว่างปี พ.ศ. 2468-2482 ซึ่งถือว่าเป็นยุคส่งเสริมกิจการลูกเสือไทย ได้มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้

มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติครั้งที่ 1 ส่งผู้แทนไปร่วมการประชุมลูกเสือโลกครั้งที่ 3 มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติครั้งที่ 2 ตั้งโรงเรียนผู้กำกับลูกเสือขึ้นใหม่ ณ.พระรามราชินีเวสตันได้ส่งผู้แทนไปร่วมการประชุมลูกเสือวิสามัญ ครั้งแรกแห่งโลก ณ เมืองคานเคอส์เต็ก สวิตเซอร์แลนด์ส่งผู้แทน ไปร่วมการประชุมลูกเสือโลกครั้งที่ 4 ส่งผู้แทนไปร่วมการประชุมลูกเสือวิสามัญครั้งที่ 2 ส่งผู้แทนไปร่วมการประชุมลูกเสือโลก ครั้งที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อผู้จัดทำเอกสาร

และประกาศใช้พระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2482 กำหนดให้มีการจัดตั้งลูกเสือเหล่า
สมุทรและเหล่าเสนาขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย”²

ในระหว่างปี พ.ศ. 2482-2489 ระยะเวลาการลูกเสือแห่งประเทศไทยได้ขบเซาะลงไป
บ้างเนื่องจากประเทศไทยได้เข้าสู่ภาวะสงครามและในปี 2486 ได้มีพระราชบัญญัติยุวชนแห่ง
ชาติ จัดตั้งองค์การยุวชนแห่งชาติขึ้น มีการจัดตั้งหน่วยยุวชนทหาร ซึ่งมีการฝึกการใช้อาวุธแบบ
ทหาร และได้รับการสนับสนุนอย่างแข็งแรงในรัฐบาลสมัยนั้น ส่วนกิจการของลูกเสือก็คงดำเนิน
การอยู่และในบางจังหวัดก็มีการส่งเสริมกิจการลูกเสืออย่างเข้มแข็ง

จากนั้นต่อมา ระหว่างปี พ.ศ. 2489-2514 ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ภูมิพลอดุลยเดชมีพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติและมีพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ.
2490 เริ่มดำเนินการสร้างค่ายลูกเสือวชิราวุธ บริเวณเขาชากแง้ว ตำบลบางพระ อำเภอศรี
ราชา จังหวัดชลบุรี มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ 3 ณ สนามกีฬาแห่งชาติ ส่งผู้แทนจาก
ประเทศไทยไปร่วมการประชุมลูกเสือโลกครั้งที่ 9 ณ ประเทศอังกฤษ ทำการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับ
ลูกเสือสำรองขึ้นความรู้เบื้องต้นครั้งแรก จัดตั้งกองลูกเสือสำรองกองแรก ในประเทศไทย ส่ง
ผู้แทนไปร่วมการประชุมสมัชชาลูกเสือภาคตะวันออกเฉียงเหนือครั้งที่ 1 ส่งผู้แทนไปร่วมการประชุมลูกเสือ
โลก ครั้งที่ 10 เปิดการอบรมผู้กำกับลูกเสือสำรองขั้นสูงสุด ครั้งที่ 1 ส่งผู้แทนไปร่วมการ
ประชุมสมัชชาลูกเสือภาคตะวันออกเฉียงเหนือครั้งที่ 2 เปิดการอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือขั้นสูงสุดมีการ
ชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ 4 ณ ส่วนลุมพินี เปิดการอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือขั้นผู้ให้การฝึกอบรม
ครั้งที่ 1 เปิดค่ายลูกเสือวชิราวุธมีการประชุมสมัชชาลูกเสือตะวันออกเฉียงเหนือครั้งที่ 3 จัดตั้งกองลูก
เสือวิสามัญเป็นครั้งแรกในประเทศไทย 18 มีนาคม พ.ศ. 2506 เปิดการอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือ
ขั้นผู้ให้การฝึกอบรมแห่งชาติ ครั้งที่ 2 เปิดการฝึกอบรมผู้กำกับลูกเสือวิสามัญขั้นสูงสุดครั้งที่ 1
ส่งผู้แทนไปร่วมการประชุมลูกเสือโลกครั้งที่ 11 ประกาศใช้พระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2507
ขยายบริเวณค่ายลูกเสือวชิราวุธ ประชุมสภาลูกเสือแห่งชาติครั้งที่ 1 จัดทะเบียนกองลูกเสือ
วิสามัญเหล่าสมุทรกองแรก ๗ โรงเรียนสัสดีหีบ มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติครั้งที่ 5 คณะลูกเสือ
ไทยบริจาคเงินสร้างพุทธศาลา ๗ กิลเวลล์ปาร์ค ประเทศอังกฤษ จัดทะเบียนกองลูกเสือ
วิสามัญรุ่นใหญ่ กองแรกของประเทศไทย ๗ โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ จัดทะเบียนกองลูกเสือวิสามัญ
เหล่าอากาศกองแรก ๗ ศูนย์พัฒนาเครื่องบินเล็ก มีการเริ่มจัดสร้างและประกอบพิธีเปิดค่าย
ลูกเสือประจำจังหวัดและอำเภอต่าง ๆ มีการส่งผู้แทนไปร่วมการประชุมลูกเสือโลกครั้งที่ 12
มีพิธีเปิดสะพานน้ำที่ค่ายลูกเสือวชิราวุธ มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติครั้งที่ 6 ณ ค่ายลูกเสือ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วชิราวุธซื้อที่ดินเพื่อขยายบริเวณค่ายวชิราวุธ ครั้งที่ 2 มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติครั้งที่ 7 เปิด
การอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือขึ้นผู้ให้การฝึกอบรมแห่งชาติครั้งที่ 3

และในระหว่างปี พ.ศ. 2515-2518 มีการสัมมนาเจ้าหน้าที่ลูกเสือประจำสำนักงาน
(National Headquarters Seminar) กระทรวงศึกษาธิการ มีคำสั่งลง วันที่ 4 เมษายน
2516 ให้นำวิชาลูกเสือเข้าอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรง
ประกอบพิธีเปิดพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ณ บริเวณด้านหน้าค่ายลูกเสือวชิราวุธ
และทรงประกอบพิธีเปิดการประชุมชุมนุมลูกเสือแห่งชาติครั้งที่ 8 มีการส่งผู้แทนไปร่วมการประชุมชุมนุมลูกเสือ
โลก ครั้งที่ 14 ณ ประเทศนอร์เวย์ และส่งผู้แทนไปร่วมชุมนุมลูกเสือโลกโดยส่งตัวแทนไปร่วม
ประชุมสัมมนาเกือบทุกครั้ง⁴

ประวัติความเป็นมาของลูกเสือวิสามัญ

เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2506 เวลา 15.00 น. ได้มีการประชุมผู้อำนวยการ อาจารย์
ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้แทนวิทยาลัย โรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นสูง สังกัดกรมอาชีวศึกษาใน จังหวัดพระนคร
ธนบุรี 22 แห่ง โดยมีท่านปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายอภิรักษ์ จันทวิมล) เป็นประธานและมีท่าน
อธิบดีกรมพลศึกษา (นายกอง วิสุทธารมณ) ท่านรองอธิบดีกรมพลศึกษา (นายอดุล สุวรรณผล)
ท่านรองอธิบดีกรมอาชีวศึกษา (นายสระปัด สีตะสุวรรณ) ผู้อำนวยการกองโรงเรียนพาณิชย์และ
อุตสาหกรรม (นายวัชระ เอี่ยมโชติ) และ ท่านหัวหน้ากองลูกเสือ (นายสว่าง วิจักขณะ) เข้า
ร่วมประชุม ที่ประชุมมีมติเอกฉันท์ให้ดำเนินการดังนี้

1. จัดตั้งกองลูกเสือวิสามัญขึ้นในวิทยาลัยและโรงเรียนอาชีวะทุกแห่ง (เฉพาะจังหวัด
พระนคร ธนบุรีก่อน)
2. ให้โรงเรียนรับสมัครนักเรียนเป็นลูกเสือวิสามัญ (เฉพาะผู้ที่เลื่อมใสจริงๆ) แห่ง
ละ 1 กอง
3. ขอให้ท่านผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ และครูใหญ่ คัดเลือกครูที่สมัครใจอีกแห่งละ
2 ท่าน เข้ารับการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือวิสามัญเบื้องต้น เพราะถาวรจะจัดตั้งกองลูกเสือ
วิสามัญนั้น จะต้องมีผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการฝึกอบรมเบื้องต้น (B.T.C.) เป็นอย่างน้อยและจะต้อง
มีคู่มือลูกเสือก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กำหนดวันอบรมวันจันทร์ที่ 18 ถึงวันพุธที่ 20 มีนาคม 2506 ณ ค่ายฝึกอบรม
ลูกเสือเกาะลอย ส่วนลุมพินี⁵

ต่อมาคณะครู อาจารย์ที่ผ่านการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือวิสามัญ ทั้งชั้นต้นและชั้นวุฒ
แบบจ้ได้รวบรวมสมาชิกขออนุญาตตั้งเป็นศูนย์ลูกเสือวิสามัญขึ้นกับ สำนักงานคณะกรรมการบริหาร
ลูกเสือแห่งชาติสำนักงานของศูนย์อยู่ ณ โรงเรียนก่อสร้างอุเทนถวายพญาไท ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น
วิทยาเขตอุเทนถวายและเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2519 โดยความเห็นชอบของสำนักงานคณะกรรมการ
การบริหารลูกเสือแห่งชาติได้อนุญาตให้จัดตั้งเป็น สโมสรลูกเสือวิสามัญแห่งประเทศไทย กิจการ
ลูกเสือวิสามัญได้ดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2506 จนถึงปัจจุบัน

การจัดกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ ก็เพื่อสร้างคุณภาพของพลเมืองให้สามารถดำรงชีวิตและ
ทำประโยชน์แก่สังคม โดยที่ผู้กำกับลูกเสือหรือผู้บังคับบัญชาลูกเสือทุกคนจะพัฒนาลูกเสือไปสู่จุด
หมายปลายทาง คือ วัตถุประสงค์ของคณะลูกเสือแห่งชาติ ซึ่งพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2528
ได้กำหนดไว้ว่า เพื่อพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรม ให้เป็นพลเมืองคมี
ความรับผิดชอบ ช่วยสร้างสรรค์สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า เพื่อความสงบสุขและความมั่นคง
ของประเทศชาติตามแนวทางดังต่อไปนี้

1. ให้มีนิสัยในการสังเกต และจดจำ เชื่อฟังและฟังตนเอง
2. ให้มีนิสัยสุจริต มีระเบียบวินัย และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
3. ให้รู้จักบำเพ็ญตน เพื่อสาธารณประโยชน์
4. ให้รู้จักทำการฝีมือ และฝึกฝนให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
5. ให้รู้จักรักษาและส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรมและความมั่นคงของประเทศชาติ

โดยไม่เกี่ยวข้องกับลัทธิการเมืองใด ๆ

การลูกเสือวิสามัญ คือ การฝึกอบรมเด็กหนุ่มให้นิยมชีวิตกลางแจ้งและเต็มใจที่จะให้บริการ
การแก่ชุมชนและผู้อื่นมากขึ้น ด้วยความมุ่งหมายต่อไปนี้

1. ฝึกอบรมเด็กให้เป็นพลเมืองดี สืบเนื่องมาจากการเป็นลูกเสือสำรอง ลูกเสือสามัญ
และลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ตามลำดับ แต่มีขอบข่ายกว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้สมกับวัยลูกเสือวิสามัญ
2. ส่งเสริมให้มีอาชีพและรู้จักให้บริการต่อชุมชน การฝึกอบรมลูกเสือวิสามัญเป็นการ
ฝึกอบรมเด็กวัยรุ่นให้ช่วยเหลือได้นำเอาค่าปฏิญาณและกฎของลูกเสือมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

กองลูกเสือวิสามัญ ประกอบด้วยลูกเสือวิสามัญ มีจำนวนตั้งแต่ 10-40 คน ตามปกติมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไปสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
อย่างนอกรอบ 10 คน และไม่เกิน 40 คน โดยแบ่งออกเป็นหมู่ ๆ ละ 6-8 คน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมูลูกเสือเป็นหน่วยในการจัดกิจกรรมทั้งปวงในกรณีที่มิกิจกรรมพิเศษ จะจัดลูกเสือขึ้นเป็นชุดใหม่เพื่อการนั้นได้ กองลูกเสือวิสามัญผู้กำกับเป็นหัวหน้าและมีรองผู้กำกับ 1 คน หรือหลายคนเป็นผู้ช่วย นายหมู่และรองนายหมู่ลูกเสือวิสามัญภายในกองนั้นเป็นผู้เลือกชั้น แต่ละหมู่ด้วยความเห็นชอบของผู้กำกับ กองลูกเสือวิสามัญที่มีลูกเสือมาก อาจจัดตั้งกรมการประจำกองชั้น กรมการประจำกองประกอบด้วย ผู้กำกับลูกเสือ นายหมู่ลูกเสือ และลูกเสือวิสามัญที่ได้รับเลือกให้เป็นกรมการประจำกอง

กรมการประจำกอง มีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณาในการรักษาเกียรติของลูกเสือ
  2. จัดรายการกิจกรรมของกองลูกเสือ
  3. พิจารณาการบริหารภายในกองลูกเสือ
  4. ควบคุมการรับจ่ายเงินของกองลูกเสือ
- ลูกเสือวิสามัญแบ่งออกเป็น 2 ชั้น ดังนี้

1. เตรียมลูกเสือวิสามัญ (ระยะทดลอง)
2. ลูกเสือวิสามัญ (ต้องได้เข้าประจำกองแล้ว)

ผู้สมัครเป็นลูกเสือวิสามัญจะต้องมีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ มีอายุไม่น้อยกว่า 17 ปี บริบูรณ์ และไม่เกิน 25 ปี ในวันรับสมัคร เมื่อได้รับนักเรียนเข้าอยู่ในกองลูกเสือวิสามัญแล้ว ให้เรียกว่า เตรียมลูกเสือวิสามัญจนกว่าจะได้เข้าพิธีประจำกองแล้ว จึงนับว่าเป็นลูกเสือวิสามัญ

เตรียมลูกเสือวิสามัญจะได้รับการฝึกอบรมตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และก่อนเข้าพิธีประจำกอง จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ได้ผ่านการทดสอบตามหลักสูตรเตรียมลูกเสือวิสามัญ
2. ได้ทำการสำรวจตนเองในแบบกรรมาฐานหรืออย่างอื่น เพื่อให้ทราบว่าคุณจะต้องมีความรับผิดชอบที่สำคัญบางประการในชีวิตอนาคต

3. เมื่อเตรียมลูกเสือวิสามัญได้ตกลงใจที่จะเข้าเป็นลูกเสือวิสามัญแน่นอนแล้ว จึงให้เข้าพิธีประจำกอง

ผู้กำกับลูกเสือวิสามัญประกอบพิธีประจำกองด้วยตนเองเมื่อได้ทำพิธีเข้าประจำกองเป็นลูกเสือวิสามัญแล้ว จะได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรเพื่อพัฒนาทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจดังต่อไปนี้

1. ฝึกปฏิบัติในทางวิชาการลูกเสือ โดยการเดินทางไกล การปฏิบัติตามโครงการและ การให้บริการต่อผู้อื่น

2. ฝึกเพื่อส่วนร่วมในกิจการของโลกกิจการของชาติ วัฒนธรรม และการให้บริการต่อผู้อื่น

3. ฝึกอบรมทางศาสนา

การฝึกอบรมที่จำเป็นของลูกเสือวิสามัญคือ การฝึกวิชี่ดำเนินงานโดยกองลูกเสือวิสามัญ โดยมีผู้กำกับลูกเสือวิสามัญเป็นผู้นำ

คณะลูกเสือวิสามัญ มีหน้าที่จัดกิจกรรมเกี่ยวกับบริการ ทั้งนี้ให้รู้จักเลือกและเตรียมกิจกรรมอย่างรอบคอบ เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของลูกเสือวิสามัญแต่ละคนของกองลูกเสือวิสามัญที่เป็นส่วนรวมด้วย

นโยบายของกรมอาชีวศึกษาต่อกิจกรรมลูกเสือเนตรนารีวิสามัญ

ตามหนังสือของกรมอาชีวศึกษาที่ ศษ. 0907/4571 ลงวันที่ 5 มิถุนายน 2528 กรมอาชีวศึกษาเห็นว่ากิจกรรมของสถานศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งของ ชีวิตนักศึกษา นอกเหนือจากวิชาสี่ที่ตนศึกษาอยู่ การลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญเป็นกิจกรรมที่ช่วยเน้นให้นักเรียนประพฤติและปฏิบัติตนในด้านจริยธรรม วินัย และ หน้าที่ พลเมืองดี ที่ประเทศชาติพึงปรารถนา จึงขอให้สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาทุกแห่ง จัดกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญ เป็นกิจกรรมหลักโดยให้เป็นกิจกรรมบังคับสำหรับนักเรียนชั้น ปวช ปีที่ 1 และตามหนังสือที่ ศษ.0910/340 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2530 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ตามที่กรมอาชีวศึกษาประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี พ.ศ. 2530 กำหนดให้มีวิชาลูกเสือวิสามัญรวมอยู่ด้วย 2 ราชวิชาโดยให้สถานศึกษาจัดการเรียน การสอน วิชาลูกเสือวิสามัญในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ตลอดปีการศึกษา ตามหลักสูตรวิชาลูกเสือ จัดการเรียนการสอน ชรบ 1801 เตรียมลูกเสือวิสามัญ จัดในภาคเรียนภาคแรก ชรบ 1802 ลูกเสือวิสามัญ จัดในภาคเรียนภาคหลัง^๕ และให้สถานศึกษาจัดชมรมลูกเสือวิสามัญเป็นชมรมบังคับ ใช้กับนักเรียนชั้นปีที่ 1 ในที่นี้คำว่า "ลูกเสือ" ตามหลักสูตรใหม่ให้หมายถึง "เนตรนารี" ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท ป น

กิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 1 (26004001)

0 - 2 - 0

คำอธิบายรายวิชา

ปฏิบัติเกี่ยวกับขบวนการลูกเสือ และพิธีการต่าง ๆ ของลูกเสือวิสามัญ คำปฏิญาณและกฎของลูกเสือวิสามัญ ระเบียบแถว ทักษะที่เกี่ยวกับลูกเสือวิสามัญ

เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะเกี่ยวกับระเบียบวินัย ระบบหมู่ การเป็นผู้นำผู้ตาม การทำงานเป็นหมู่คณะ จริยธรรมและวินัยให้เกิดในตนเอง โดยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ท ป น

กิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 2 (26004002)

0 - 2 - 0

คำอธิบายรายวิชา

ปฏิบัติกิจกรรมการเขียนโครงการ และปฏิบัติตามโครงการ การบริการตามหลักการลูกเสือวิสามัญและเลือกวิชาพิเศษของลูกเสือวิสามัญ ปฏิบัติอีกอย่างน้อย 2 เรื่อง

เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะเกี่ยวกับการคิด วิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติและประเมินผลตลอดจนบำเพ็ญประโยชน์

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

การบริหารหลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากที่สุดของหลักสูตร เพราะเป็นการทำให้หลักสูตรนั้นบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ การเขียนหลักสูตรเป็นงานที่ไม่ชานัก และเขียนให้สวยงามอย่างไรก็ได้ แต่การบริหารหลักสูตรให้เกิดผลเป็นการยากยิ่ง หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ถึงแม้ว่าจะสร้างหลักสูตรมาดีเพียงใดก็ตาม หากการนำไปใช้ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว ก็จะไม่สามารถใช้หลักสูตรนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในวิชาลูกเสือ ได้มีการนำหลักสูตรนี้ไปใช้ ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนวิชาเตรียมลูกเสือวิสามัญและวิชาลูกเสือวิสามัญ เป็นวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปประโยชน์ด้านการค้า เลือกเสรี ให้สถานศึกษาเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม หากมีการเลือกวิชาเตรียมลูกเสือ ไม่วารณใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิสามัญ ควรจัดไว้ในภาคเรียนแรกและวิชาลูกเสือวิสามัญควรจัดต่อเนื่องในภาคเรียนหลัง ในการจัดการเรียนการสอนควรจัดต่อเนื่อง 2 คาบเรียนต่อสัปดาห์

2. การจัดกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 1 และกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 2 ควรจัดในชั้นปวช.1 โดยจัดต่อเนื่อง 2 คาบต่อสัปดาห์ และจัดผู้รับผิดชอบ 1 ห้องเรียน (ประมาณ 40 คน) ต่อ 1 คน

3. ผู้สอนและผู้รับผิดชอบ ต้องมีวุฒิทางลูกเสืออย่างต่ำ วิชาผู้กำกับลูกเสือวิสามัญ ขึ้นความรู้เบื้องต้น (B.T.C)

4. การสอนและปฏิบัติกิจกรรมลูกเสือวิสามัญทุกครั้ง ควรทำพิธีเปิดประชุมกองและแต่งเครื่องแบบลูกเสือทุกคน

5. ภายใน 4 สัปดาห์ หลังจากเปิดภาคเรียนภาคแรกให้ทำพิธีรับเตรียมลูกเสือวิสามัญ (ระดับแถบ 2 สี)

6. ควรจัด DAY CAMPS ในวันหยุดหรือวันที่เหมาะสม เพื่อทบทวนวิชาการและทักษะภาคเรียนละอย่างน้อย 1 ครั้ง ๆ ละ 12 ชั่วโมง

7. เมื่อสิ้นภาคเรียนภาคแรก ควรให้ลูกเสือสอบเพื่อขอรับและประดับเครื่องหมายลูกเสือโลก ตามเกณฑ์บังคับของคณะลูกเสือแห่งชาติกำหนด

8. ในการสอนและ/หรือจัดกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ จะต้องจัดกิจกรรมเดินทางไกลและอยู่ค่ายพักแรม 3 วัน 2 คืน และทำการฝึกอบรมตามวิธีการของลูกเสือในระหว่างอยู่ค่ายพักแรมด้วย อาจจะทำพิธีเข้าประจำกองลูกเสือวิสามัญ และดำเนินการสอบวิชาเดินทางไกลและอยู่ค่ายพักแรม เพื่อขอรับเครื่องหมายวิชาพิเศษด้วยก็ได้

9. ภายใน 1 สัปดาห์ หลังจากเปิดภาคเรียนภาคหลัง หากยังไม่ทำพิธีเข้าประจำกองให้ทำพิธีเข้าประจำกองลูกเสือวิสามัญให้เรียบร้อย ก่อนเรียนหรือทำกิจกรรมลูกเสือวิสามัญต่อไป

10. ควรให้ลูกเสือวิสามัญสอบ เพื่อรับเครื่องหมายวิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญ ตามเกณฑ์ข้อบังคับของคณะลูกเสือแห่งชาติกำหนด

11. เมื่อลูกเสือวิสามัญได้รับเครื่องหมายวิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญอย่างน้อย 5 วิชาแล้ว ควรสนับสนุนลูกเสือวิสามัญให้ได้รับเครื่องหมายวิชาครู

12. หากสถานศึกษาเลือกวิชาเตรียมลูกเสือวิสามัญและวิชาลูกเสือวิสามัญ ควบคู่ไปกับกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 1 และกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 2 ให้ใช้วิชาเตรียมลูกเสือวิสามัญและวิชาลูกเสือวิสามัญ สอนเนื้อหาของวิชาและใช้ช่วงกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 1 และกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 2 ปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ และจัดกิจกรรมอื่นเสริมให้สมบูรณ์

13. หากสถานศึกษา เลือกเฉพาะกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 1 และกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ 2 ให้ใช้เนื้อหาวิชาเตรียมลูกเสือวิสามัญ และวิชาลูกเสือวิสามัญ โดยเน้นเนื้อหาวิชา และการปฏิบัติควบคู่ไปด้วย¹⁰

มนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหาร ถึงแม้ว่าคุณค่าของมนุษย์จะเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้และไม่สามารถใช้หลักเกณฑ์กำหนดคุณค่าเช่นเดียวกับวัตถุหรือสินค้าอื่นได้ แต่ก็ยังถือว่ามนุษย์เป็นทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีทั้งคุณค่าและเกียรติภูมิ¹¹ การปลูกฝังความเป็นพลเมืองดีให้แก่บุคคลนั้นเป็นหน้าที่ของหลายฝ่าย อาทิ สถาบันครอบครัว การศึกษา ชุมชน ศาสนา สื่อสารมวลชนเอกชน ตลอดจนคณะกรรมการชุดิธรรมต่าง ๆ . ซึ่งต้องร่วมกันปลูกฝังความเป็นพลเมืองดีและต้องกระทำอย่างจริงจัง เพื่อปลูกฝังพลเมืองของชาติให้เติบโต จากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในสังคมไทย ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของเยาวชน จึงได้จัดกิจกรรมลูกเสือไว้ในหลักสูตร และกำหนดให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมนี้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การสอนในหลักสูตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อสนองความสนใจ และส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัยของนักเรียน ให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน

กิจกรรมที่ช่วยปลูกฝังความเป็นพลเมืองดีแก่ชาติได้ประการหนึ่งคือ กิจกรรมลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จัดกันในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออบรมบ่มนิสัยลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญให้เป็นพลเมืองดี ตามจารีตประเพณีของบ้านเมือง ตามอุดมคติและอุดมการณ์ ดังต่อไปนี้ คือ

1. เพื่อให้รู้จักและสามารถแสดงความรักภักดีต่อ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
2. เพื่อให้รู้จักและสามารถฝึกนิสัยในการสังเกต จดจำ เชื่อฟังและพึ่งตนเองได้
3. เพื่อให้รู้จักและสามารถแสดงความซื่อสัตย์ สุจริต มีระเบียบวินัยและเห็นใจผู้อื่น
4. เพื่อให้รู้จักและสามารถบำเพ็ญตน เพื่อสาธารณประโยชน์ได้
5. เพื่อให้รู้จักและสามารถทำการฝีมือ ซึ่งเป็นทักษะในการประกอบอาชีพ
6. เพื่อให้มีการพัฒนาในทางกาย จิตใจ ศิลปกรรม และเลื่อมใสในการปกครองระบอบ

ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7. เพื่อให้รู้จักและสามารถปฏิบัติตามอุดมการณ์คือ การปฏิบัติตามคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือหรือเนตรนารีได้

สำหรับในส่วนสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาเห็นว่ากิจกรรมลูกเสือวิสามัญ เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตของนักเรียนนอกเหนือจากวิชาชีพที่ตนศึกษาอยู่ เป็นกิจกรรมที่ช่วยเน้นให้นักศึกษาประพฤติกและปฏิบัติตนในด้านจริยธรรม วินัย และหน้าที่พลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยที่ประเทศชาติพึงปรารถนา ได้กำหนดเป็นนโยบายให้สถานศึกษาต่าง ๆ ถือปฏิบัติ และจัดกิจกรรมลูกเสือวิสามัญเป็นกิจกรรมบังคับ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2528 (หนังสือกรมอาชีวศึกษา ที่ ศธ.0907/4571 ลงวันที่ 5 มิถุนายน 2528) ต่อมาในวันที่ 21-26 พฤศจิกายน 2529 ให้มีการประชุมสมัชชาลูกเสือเขตเอเชียแปซิฟิก ครั้งที่ 15 ซึ่งมีสมาชิกเข้าประชุม 19 ประเทศ ณ โรงแรมแกรนด์พาเลซ เมืองหัทธรา จังหวัดชลบุรี ที่ประชุมได้มีมติ 31 ข้อโดยเฉพาะข้อ 24 เรื่องให้ทุกหน่วยงานทั่วโลกสนับสนุนกิจกรรมลูกเสือวิสามัญในทุกรูปแบบ¹²

กรมอาชีวศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ จึงได้นำกระบวนการลูกเสือเข้าสู่สถานศึกษาต่าง ๆ ในสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา เพื่อเป็นเครื่องขัดเกลาอบรมบ่มนิสัยและสร้างเจตคติที่ดีเป็นการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมให้เยาวชนอีกทางหนึ่งด้วย โดยประกาศในปี 2530 เป็นปีแห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิต และประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ได้บรรจุลูกเสือวิสามัญเข้าไว้ในหลักสูตรนี้และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538¹³

หลักสูตรมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของการจัดการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การถ่ายทอดความรู้วัฒนธรรม การเสริมสร้างวัฒนธรรม การเสริมสร้างทักษะ การปลูกฝังเจตคติ คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเสริมสร้างความรู้เติบโตและพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตของคนให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่นักเรียนพึงได้รับภายใต้การนำของครู หรือโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังจะให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านต่างๆ แก่นักเรียน กล่าวคือทั้งร่างกายและสังคม¹⁴

อีกความหมายหนึ่ง หลักสูตรหมายถึง โครงการศึกษาที่กำหนดให้โรงเรียนเรียนรู้และพัฒนาดตนเองตามแผนการศึกษา หรือโครงการศึกษาที่โรงเรียนปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลทางการศึกษิตตามแผนการศึกษานั้นเอง หลักสูตร คือ โครงการเตรียมนักเรียนหรือเยาวชนของชาติให้เป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม สังคมแต่ละสังคมไม่จำเป็นที่จะต้องการหรือมีความจำเป็นเหมือนกัน สังคมไทยย่อมแตกต่างจากสังคมอเมริกันและสังคมอื่น หลักสูตรไทยจึงต้องอาศัยกฎเกณฑ์ที่ได้รับการรวบรวมมาจากสภาพความต้องการและสภาพความจำเป็นของสังคมไทย การปลิวัดของหลักสูตรไทยไม่จำเป็นที่จะนำมาใช้ให้ดีในสภาพสังคมไทย¹⁵

และอีกความหมายหนึ่งของหลักสูตรได้กล่าวไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เช่น หลักสูตรสังคมศึกษาหลักสูตรศิลปศึกษา
2. โครงสร้างของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน หมายถึง หลักสูตรทั้งฉบับรวมทุกวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนจบชั้นหรือได้รับประกาศนียบัตร
3. กลุ่มวิชาและประสบการณ์ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาวิชากลุ่มหนึ่งและประสบการณ์อีกกลุ่มหนึ่ง¹⁶

สำหรับการบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมที่บุคคลร่วมมือกันดำเนินการ โดยมีเครื่องมือคือหลักสูตร ซึ่งเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของโรงเรียนในอันที่จะเตรียมเด็กหรือเยาวชนให้เกิดความรู้ ทักษะ ทัศนคติและประสบการณ์ที่ดีในการดำเนินและดำรงชีวิตในสังคมของตนได้อย่างถูกต้องและเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพ¹⁷

การบริหารหลักสูตรนั้นจะเป็นระบบของหลักสูตร (Curriculum System) ซึ่งจะต้องบริหารอย่างเป็นระบบเรียบร้อยไปถึงกระบวนการเรียนการสอนด้วย ซึ่งระบบการบริหารหลักสูตรนั้น จะต้องมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ด้วยกันคือ

1. การวางแผนหลักสูตร (Curriculum Planning)
2. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation)
3. การประเมินผลหลักสูตร (Curriculum Evaluation)

การบริหารหลักสูตรเป็นระบบของหลักสูตร (Curriculum System) เมื่อเป็นระบบของหลักสูตรต้องมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ตัวป้อน (Input) ตัวแปร (Process) และตัวตาม

(Output) องค์ประกอบของหลักสูตรเป็นระบบและเป็นขั้นตอนที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวพันกันคือ
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นที่ 1 คิวป้อน (Input) ที่ป้อนเข้ามี 3 ส่วน

- 1.1 การวางแผนหลักสูตร (Curriculum Planning)
- 1.2 การเรียนการสอนตามหลักสูตร (Curriculum Implementation)
- 1.3 การประเมินผลหลักสูตร (Curriculum Evaluation)

องค์ประกอบ 3 ส่วนแรกนี้ จะต้องคำนึงถึงผู้เรียน หรือเด็กเป็นศูนย์กลาง

ขั้นที่ 2 กระบวนการหรือคิวปร ((Process) มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ

- 2.1 การดำเนินงาน (Procedures)
- 2.2 กิจกรรม (Activities)
- 2.3 บุคคลที่มีส่วนร่วมในหลักสูตร (People involvement)

ขั้นตอนที่สองนี้ เป็นการนำหลักสูตรออกไปปฏิบัติและขยายขั้นที่หนึ่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 คิวตาม (Output) ผลของหลักสูตรจะออกมาใน 2 รูปแบบ

- 3.1 รูปแบบที่พึงประสงค์ที่เป็นส่วนดีของหลักสูตร เช่น ความมุ่งหมายสอดคล้องกับเนื้อหา สามารถนำไปใช้ในวิถีประจำวันได้ เป็นต้น ในส่วนนี้จะต้องคงไว้ในหลักสูตร (Maintenance)
- 3.2 รูปแบบที่ไม่พึงประสงค์ จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขใหม่ ให้เหมาะสมต่อไป (Improvement)¹⁸

การบริหารหลักสูตรได้นำกระบวนการบริหารงานมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์¹⁹ ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารงานที่นำมาประยุกต์ในการบริหารหลักสูตรมีประโยชน์ต่อการทำงานดังนี้

1. ช่วยให้การบริหารหลักสูตรสะดวกและรวดเร็วขึ้นเพราะเห็นงาน ปัญหาของความซ้ำซ้อนและสามารถมอบหมายงานได้ถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการปรับปรุงการทำงาน ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของงาน
3. ช่วยให้สถานศึกษาได้ขยายเติบโตและก้าวหน้า มองเห็นปัญหาทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามที่วางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ช่วยส่งเสริมตัวบุคคลในการทำงาน การจัดหน่วยงาน การบริหารงาน ได้งาน
เหมาะกับบุคคล เพื่อให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเห็นใจ

5. ช่วยให้ผู้บริหารได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นให้บุคคลในองค์การทำงานอย่าง
มีอิสระและมีความคิดริเริ่ม

6. ช่วยในการจัดหมวดหมู่ของงาน ให้เป็นไปตามความเหมาะสมและรวดเร็ว

7. ช่วยให้มีการประเมินผลและติดตามผลการปฏิบัติงาน

การบริหารหลักสูตรผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทในการบริหารงาน เพื่อส่งเสริมการ
ใช้หลักสูตร ดังนี้

1. มีการวางแผนเพื่อใช้หลักสูตรใหม่

2. จัดอบรมครูในการใช้หลักสูตร

3. จัดบริหารสื่อประกอบหลักสูตรตลอดจนวัสดุต่าง ๆ

4. จัดอาคารสถานที่ โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้เอื้อ
อำนวยต่อการใช้หลักสูตร

5. มีการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชน คณะกรรมการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนทราบในเรื่อง
ของจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้าง กิจกรรมของหลักสูตร

6. จัดให้มีการประเมินและปรับปรุงการใช้หลักสูตร²⁰

กัญญา สาธร²¹ ได้กล่าวถึง ลักษณะของหลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษา

2. ตรงตามลักษณะของพัฒนาการของเด็กในวัยอายุต่าง ๆ

3. ตรงตามลักษณะความต้องการ และความสนใจของทั้งนักเรียนและสังคม

4. ตรงตามลักษณะวัฒนธรรม ขนบประเพณีและเอกลักษณ์ของชาติ

5. มีเนื้อหาสาระของเรื่องที่สอนบริบูรณ์ เพียงพอที่จะช่วยให้นักเรียน คิดเป็น ทำเป็น
และมีพัฒนาการทุกด้าน

6. บอกแนวทางสอนหรือวิธีสอนอันเหมาะสมไว้ด้วย

7. บอกแนวทางที่จะวัดหรือประเมินผลการสอนไว้ด้วย

8. บอกอุปกรณ์และสื่อการสอนประกอบเนื้อหาสาระที่จะสอนไว้อย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารทูลเกล้าฯ ถวายสำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ยืดหยุ่น คล่องตัว เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงได้โดยง่าย ครุมีโอกาสเลือกใช้ตามความเหมาะสมไม่ตายตัวเกินไป

10. ช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหาด้วยตนเอง

11. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และความคิดริเริ่มของนักเรียน

12. ส่งเสริมการทำงานโดยอิสระของนักเรียน

13. เหมาะสมสอดคล้องกับการดำรงชีวิตปกติประจำวันของนักเรียน

14. เน้นพหุทักษะหรือความรู้ความชำนาญพื้นฐานให้นักเรียน

15. ความรู้ที่ให้นักเรียนต่อเนื่องเป็นลำดับ ไม่ข้ามขั้น ไม่วกไปวนมา หรือไม่กระโดดจนเกินระดับความรู้เก่าของนักเรียน

นักวิชาการได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการนำสูตรไปใช้ไว้โดยหมายถึง²² "การนำหลักสูตรไปปฏิบัติ โดยประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญที่สุด คือ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดสภาพแวดล้อมให้ครูได้มีการพัฒนา ในการเรียนการสอน

การนำหลักสูตรไปใช้ ทำได้ดังนี้²³

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน เริ่มต้นแต่การตีความหมายทำความเข้าใจในหลักการ จุดมุ่งหมาย การกำหนดรายละเอียด จัดทำและจัดหาเอกสารประกอบการเรียนการสอน

2. การจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ หมายถึง การบริการที่จะเอื้ออำนวยให้การใช้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผล ได้แก่ การเตรียมบุคลากร จัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ วัสดุฝึกและเครื่องมือการบริการห้องสมุด

3. การสอนของครูเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุด ครูเป็นตัวจักรที่สำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรจะดีได้ ต้องอาศัยการสอนที่ดีประกอบกัน

สัจจ อุตรานันท์²⁴ ได้กล่าวถึง การใช้หลักสูตรว่า มีงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรอยู่ 3 ลักษณะคือ

1. ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร

2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร

3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับวิชาการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ซึ่งแต่ละงานมีงานที่เกี่ยวข้องดังนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตรได้แก่

1.1 หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร หลักสูตรหมายถึง ตัวกำหนดทิศทางของการจัดการเรียนการสอน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อถ่ายทอดความรู้ วัฒนธรรม และการเสริมทักษะ การปลูกฝังเจตคติ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงงาม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ เสริมความเจริญเติบโตและพัฒนาทุก ๆ ด้าน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตของตน ให้อยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข ส่วนองค์ประกอบของหลักสูตรนั้นเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความหมายของหลักสูตรสมบูรณ์เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนา

1.2 บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร หมายถึง การเตรียมบุคลากรในโรงเรียนหรือบุคลากรภายนอกที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้ความรู้หรือชี้แจงให้ผู้ที่ใช้หลักสูตรมีความรู้ความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้าง แนวการจัดการเรียนการสอนการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรที่ได้จัดขึ้น วิธีการที่ใช้ในการทำความเข้าใจอาจเป็นการประชุมชี้แจง การอบรม การประชุมสัมมนา การส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้จัดขึ้น

1.3 การจัดงบประมาณเพื่อการเรียนการสอน หมายถึง เงินงบประมาณที่สถานศึกษาได้วางแผนการใช้จ่ายเงินทั้งงบประมาณแผ่นดิน และเงินบำรุงการศึกษาที่สถานศึกษาจะได้รับ เพื่องบสำหรับการใช้จ่ายในการเรียนการสอนเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอน เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนวัสดุฝึกของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดปีการศึกษา

1.4 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนการสอน หมายถึง การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร เช่น การบริการห้องสอน ห้องเฉพาะวิชา บริการเกี่ยวกับห้องสมุด บริการสื่อการเรียน การสอน บริการเกี่ยวกับเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ตลอดจนการบริการแนะแนว

2. การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ได้แก่

2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจัดขึ้นโดยครูเพื่อสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการนำหลักสูตรไปใช้สู่ภาคปฏิบัติอย่างแท้จริง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่า มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญอย่างไร และการให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการอย่างถูกต้องตามหลักการของหลักสูตรจะบ่งบอกถึงความสำเร็จของหลักสูตร ครูผู้สอนจะต้องศึกษาให้เข้าใจถึง จุดประสงค์และจุดเน้นของหลักสูตรให้ชัดเจน ตลอดจนศึกษาเกี่ยวกับวิธีวัดและประเมินผลที่เข้าใจ ตามข้อกำหนดและวิธีการต่าง ๆ อย่างถูกต้องครบถ้วน จะช่วยให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ได้แก่

3.1 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน หมายถึง ในระหว่างการใช้หลักสูตรนั้น อาจมีการดำเนินการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแก่ครูผู้ที่ใช้หลักสูตร เพื่อให้ครูดำเนินการใช้หลักสูตร ถูกต้องและพัฒนาการให้ได้รับความรู้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน

3.2 การจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร หมายถึง ภารกิจเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์วิชาการเพื่อสนับสนุน และส่งเสริมการใช้หลักสูตรในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงาน

นิพนธ์ ไทพานิช²⁵ ได้กล่าวถึงงานบริหารและบริการหลักสูตรว่า แบ่งออกได้ดังนี้

1. งานเตรียมบุคลากร เป็นการให้ความรู้แก่บุคลากรโดยการชี้แจงอบรมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ จุดหมาย หลักการ โครงสร้าง แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และประเมินผลตามหลักสูตร

2. การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร เป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการจัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึง ความรู้ความสามารถ ความสมัครใจของครูแต่ละคน

3. การบริหารและการบริการวัสดุหลักสูตร ได้แก่ เอกสารหลักสูตรและสื่อการสอนทุกชนิดที่จำเป็น เพื่อให้สะดวกและช่วยเหลือครูให้สามารถใช้หลักสูตรได้อย่างถูกต้อง

4. การบริการหลักสูตรภายในโรงเรียนได้แก่ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ครูและนักเรียน เช่น การบริการห้องสมุด สื่อการเรียน การใช้อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ

วิชัย ราชภูศิริ ได้กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรว่า ต้องมีการวางแผนและจัดเตรียมสิ่งต่อไปนี้คือ²⁶

1. ประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ให้บุคคลทั่วไปได้ทราบ

2. จัดทำเอกสารหลักสูตรและวัสดุประกอบหลักสูตรต่าง ๆ อย่างเพียงพอ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การจัดระบบงานในโรงเรียน จะต้องมึ่หน่วยงานอะไรบ้าง และทำหน้าที่อะไร แต่
ละหน่วยจะมีประสานสัมพันธ์กันอย่างไร
4. การบริหารวิชาการในโรงเรียน ต้องปฏิบัติอย่างไรจึงเกิดผลดี
5. การจัดเตรียมเกี่ยวกับอาคาร สถานที่ เครื่องมือต่าง ๆ ให้พร้อม
6. การจัดเตรียมวัสดุ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์การสอน
7. การเตรียมบุคลากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร โดยการฝึกอบรมระยะสั้นหรือ
การเตรียมโดยการผลิตครู และสนับสนุนให้ศึกษาต่อ
8. การประเมินผลหลักสูตร ต้องมีการติดตามผลการใช้หลักสูตร เพื่อแก้ไขปรับปรุง
ตลอดเวลาที่ใช้หลักสูตร

กาญจนา คุณารักษ์²⁷ ได้สรุปว่า หลักสูตรเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะทำให้ปรัชญาหรือ
ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษา บรรลุผลสมความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตร
เป็นพาหนะที่จะนำความมุ่งหมายของการศึกษา ออกไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุความสำเร็จ หลักสูตร
เปรียบเหมือนหางเสือที่คอยบังคับ หรือ กำหนดทิศทางในการเรียนการสอน ให้เป็นไปตามความ
มุ่งหมายของการศึกษา หลักสูตรทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงได้ เพราะเมื่อประเทศชาติต้องการที่
จะสร้างคุณลักษณะของประชากรในชาติให้เป็นอย่างไร รัฐบาลก็สามารถที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายและ
เนื้อหาที่จะพัฒนา และสร้างสรรค์ให้เขาชนเป็นไปตามที่ชาติต้องการได้ หลักสูตรจึงมีความสำคัญ
เป็นอย่างยิ่งเพราะจะทำให้ปรัชญา หรือ ความมุ่งหมายในการจัดการบรรลุตามความมุ่งหมายของ
แผนการศึกษาแห่งชาติเป็นหลัก และเป็นหัวใจของการจัดการเรียนการสอน ทำให้การศึกษามี
ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

มัลลิกา อาษุวัฒน์²⁸ ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารลูกเสือในโรงเรียนในทัศนะ
ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนในเขตการศึกษา 7 พิษณุโลก กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร
การศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนในเขตการศึกษา 7 จำนวน 86 คนและ 172 คน สอบถามเกี่ยว
กับปัญหาการบริหารลูกเสือโรงเรียนในด้านบริหาร ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ลูกเสือ หลักสูตรลูกเสือ
และการติดตามผล พบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า ปัญหาการบริหารลูกเสือโรงเรียนเป็นปัญหาน้อย
กว่าผู้บริหารการศึกษาทั้ง 6 ด้าน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปัญหาที่ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าปัญหาอื่น ๆ คือ ปัญหาผู้บังคับบัญชาลูกเสือและปัญหาเกี่ยวกับลูกเสือ คือ ครูผู้สอนลูกเสือขาดความช่วยเหลือด้านการเงิน เพื่อการอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือและการเงินเพื่อส่งเสริมการสอนลูกเสือ และนักเรียนขาดความช่วยเหลือในเรื่องเครื่องแบบลูกเสือและค่าบำรุงลูกเสือ

สุภัทรา ฤทธิบุตร²⁰ ได้ทำการศึกษาปัญหาการสอนลูกเสือของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับกิจกรรมลูกเสือและปัญหาการสอนในด้านต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน เป็นชาย 81 คน หญิง 69 คน จากโรงเรียนประถมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร 15 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกต ผลปรากฏว่า ปัญหาที่พบเห็นเป็นปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ ผู้ปกครอง ผู้เรียน งบประมาณ เวลา และสถานที่ คือ ผู้ใหญ่ให้ความสำคัญสนับสนุนในการจัดสอนกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน แต่ยังไม่ได้ให้กำลังใจแก่ผู้สอนลูกเสือ รวมทั้งไม่ได้ให้ความสนใจในการติดตามผลที่ได้รับอย่างแท้จริง อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ซึ่งขาดความแม่นยำในหลักสูตรและเนื้อหาของลูกเสือ ผู้ร่วมงานอื่นยังไม่ให้ความร่วมมือในการสอนกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนเท่าที่ควร ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจเรื่องลูกเสือ และไม่มีเวลาที่จะสนใจและร่วมมือในกิจกรรมลูกเสืออย่างเพียงพอ ผู้เรียนยังขาดระเบียบและความสะอาดในการแต่งกาย งบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และข้อมูลอุปกรณ์สำหรับการสอนลูกเสือยังไม่เพียงพอ เวลา 1 ชั่วโมงนั้น ไม่เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง สถานที่ที่ใช้สอนลูกเสือแคบ รวมทั้งการสอนวิชาอื่นในบริเวณเดียวกัน

สมหมาย หึงทองหล่อ³⁰ ได้ทำการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 2,3,4,5,7,8,9,10 และ11 ในด้านผู้บริหารโรงเรียน ด้านตัวครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านตัวนักเรียน และด้านการนิเทศหลักสูตรลูกเสือ กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน 528 คน และครูผู้สอนวิชาลูกเสือ 517 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหามากที่สุด คือ ไม่ได้จัดให้มีการอบรมให้ครูเข้าใจหลักสูตรชั้นภายในโรงเรียน
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีปัญหามากที่สุด คือ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีชั่วโมงสอนมากเกินไป

เกินไปนอกจากวิชาลูกเสือทำให้ไม่เกิดประสิทธิภาพในการสอนนั้น ไม่นอญูดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีปัญหามากที่สุด คือ วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ
4. ด้านตัวนักเรียนมีปัญหามากที่สุด คือ นักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือเมื่อเทียบกับวิชาอื่นน้อย
5. ด้านการนิเทศหลักสูตรวิชาลูกเสือมีปัญหามากที่สุด คือ ครูไม่ได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิทยาการเกี่ยวกับวิชาลูกเสือ

ปรีชา พิงจิตต์ตน³¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้หลักสูตรลูกเสือระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน โรงเรียนส่วนใหญ่กำหนดนโยบายใช้หลักสูตรและทำการกำหนดการสอนและบันทึกการสอน เอกสารประกอบหลักสูตรที่โรงเรียนจัดทำ ได้แก่ บันทึกการสอนแผนการสอนและกำหนดการสอน ส่วนเอกสารที่ครูใช้ ได้แก่ แผนการสอนและเอกสารความรู้สำหรับครู
  2. การจัดปัจจัยเพื่อการใช้หลักสูตร โรงเรียนส่วนใหญ่มีการสำรวจความพร้อมและจัดส่งครูไปอบรมเพื่อเตรียมใช้หลักสูตร มีการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร ส่วนวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนโรงเรียนมีไม่เพียงพอ
  3. การจัดการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่มีการเตรียมการสอนและชี้แจงจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบทุกครั้ง วิธีสอนที่ใช้บ่อยครั้ง ได้แก่ เกมและเพลง กระบวนการกลุ่มและฝึกปฏิบัติกิจกรรม วัดผลและประเมินผลโดยการสังเกต ตรวจสอบงานในด้านการนำไปใช้และความเข้าใจ
- ด้านปัญหา พบว่า ชาติครูที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร พื้นฐานความรู้ความสามารถของครูต่างกัน ชาติครูที่มีความรู้ความสามารถในการสอน วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ความรู้พื้นฐานของนักเรียนต่างกัน ครูขาดทักษะการสอนบางประการและเครื่องมือวัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอ ด้านการตรวจสอบเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนชั้น ป.1-6 โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศภาพ ชะอ้อน³² ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 พบว่า

1. ปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศหลักสูตรวิชาลูกเสืออยู่ในอันดับ
หนึ่ง โดยส่วนรวมครูไม่ได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับแหล่งวิชาการทางลูกเสือ
โรงเรียนขาดบุคลากรนิเทศวิชาลูกเสือ และไม่ได้รับเอกสาร คู่มือ หรือตารางในการปฏิบัติการ
สอนจากศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา

2. ปัญหากิจกรรมการเรียงการสอนเป็นปัญหาอันดับรองลงมา โดยส่วนรวมเกิดจาก
วัสดุ อุปกรณ์ประกอบการเรียงการสอนมีไม่เพียงพอ ขาดครูประจำวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ และ
การจัดกิจกรรมวิชาพิเศษลูกเสือเป็นไปด้วยความยากลำบาก

บุญเหลือ แฝงเวียง³³ ได้ทำการศึกษาการจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารีในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 9 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 9 จำนวน 62 คน และครูผู้สอนลูกเสือใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 9 จำนวน 403 คน พบว่า

1. การปฏิบัติในการจัดกิจกรรมลูกเสือของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนลูกเสือ ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 9 โดยส่วนรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน
ในระดับปานกลาง

2. ปัญหาในการจัดกิจกรรมลูกเสือของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนลูกเสือในโรง
เรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 9 โดยส่วนรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระดับ
ปานกลาง

3. ปัญหาในการบริหารหลักสูตรกิจกรรมลูกเสือของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน
ลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 9 โดยส่วนรวมมีคะแนน
เฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง

4. ผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติราชการในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดต่างกัน และอยู่
ในจังหวัดต่างกัน มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติในการจัดกิจกรรมลูกเสือไม่แตกต่างกัน

5. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนลูกเสือ ที่ปฏิบัติราชการอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาด
ต่างกัน พบว่า มีปัญหาในการจัดกิจกรรมลูกเสือไม่แตกต่างกัน

6. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนลูกเสือ ที่ปฏิบัติราชการอยู่ในโรงเรียนที่อยู่ใน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวัดต่างกัน พบว่า มีปัญหาในการจัดกิจกรรมลูกเสือไม่แตกต่างกัน

7. ผู้บริหารโรงเรียน ที่ปฏิบัติราชการอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันและอยู่ในจังหวัดต่างกัน มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรกิจกรรมลูกเสือไม่แตกต่างกัน

8. ครูผู้สอนลูกเสือ ที่ปฏิบัติราชการอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันและอยู่ในจังหวัดต่างกัน มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรกิจกรรมลูกเสือไม่แตกต่างกัน

9. การปฏิบัติในการจัดกิจกรรมลูกเสือและปัญหาในการจัดกิจกรรมลูกเสือของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนลูกเสือ ไม่แตกต่างกัน

10. ปัญหาในการบริหารหลักสูตรกิจกรรมลูกเสือ ของผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนลูกเสือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาลูกเสือ ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนของกรมอาชีวศึกษาที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้ามาได้แก่

ประทีป ปฐมภักดิ์³⁴ ได้ทำการศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ต่อการเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารีวิสามันท์ และมโนทัศน์ความเป็นพลเมืองดี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในวิทยาลัยพณิชยการ 3 แห่ง คือ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน และวิทยาลัยพณิชยการบางนา จำนวน 836 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เคยเรียนวิชาลูกเสือเนตรนารีมาก่อน 600 คน และไม่เคยเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารี มาก่อน 236 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนซึ่งเคยเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารี ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาก่อน มีระดับคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารีวิสามันท์ที่วิทยาลัยจัดให้ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนซึ่งไม่เคยเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารีมาก่อน มีระดับคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารีวิสามันท์ ที่วิทยาลัยจัดให้สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนซึ่งเคยเรียนและไม่เคยเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารี ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาก่อน มีระดับคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารี ที่วิทยาลัยจัดให้ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นักเรียนซึ่งเคยเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารีในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาก่อน มีระดับคะแนนเฉลี่ยของมโนทัศน์ความเป็นพลเมืองดีต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนซึ่งเคยเรียนและไม่เคยเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารี ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมาก่อน มีระดับคะแนนเฉลี่ยของมโนทัศน์ความเป็นพลเมืองดี ไม่แตกต่างกัน

บรรจง สุกุลพรหมณ์³⁵ ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนวิชาลูกเสือกับมโนทัศน์ความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย ของลูกเสือเนตรนารีวิสามัญในวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 5 จำนวน 981 คน พบว่า

1. ลูกเสือวิสามัญมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาลูกเสืออยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเนตรนารีมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาลูกเสืออยู่ในระดับค่อนข้างสูง
2. ลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญ มีมโนทัศน์ความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง
3. ลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาลูกเสือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเนตรนารีวิสามัญมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาลูกเสือสูงกว่าลูกเสือวิสามัญ
4. ลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญ มีมโนทัศน์ความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเนตรนารีมีมโนทัศน์ความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยสูงกว่าลูกเสือวิสามัญ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนวิชาลูกเสือกับมโนทัศน์ความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยของลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญโดยส่วนรวม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง

กองลูกเสือ กรมพลศึกษา³⁶ ได้ศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่วราชอาณาจักร เพื่อต้องการทราบถึงอันตบความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้เป็นารค้าไมวารกรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้บริหารโรงเรียน 665 คน ตัวครูผู้สอนวิชาลูกเสือ 668 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน พบว่า มีปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับมากที่สุดคือ ไม่ได้จัดให้มีการอบรมให้ครูเข้าใจหลักสูตรชั้นภายในโรงเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับสุดท้าย คือ ให้ความสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้บังคับบัญชา เข้ารับการอบรมวิชาลูกเสือค่อนข้างน้อย
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า มีปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับมากที่สุด คือ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือนำวิชาอื่นมาสอนมากเกินไป นอกจากวิชาลูกเสือ จึงทำให้ไม่เกิดประสิทธิภาพในการสอน ปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับสุดท้าย คือ ระเบียบวินัยของครูผู้สอนวิชาลูกเสือนำค่อนข้างน้อย
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า มีปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับมากที่สุด คือ ขาดครูประจำวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ ปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับสุดท้าย คือ สอนไม่ทันตามหลักสูตรที่กำหนดไว้
4. ด้านตัวนักเรียน พบว่า มีปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับมากที่สุด คือ ไม่เข้าใจในข้อแตกต่างระหว่างวิชาลูกเสือในวิชาภาคบังคับกับวิชากิจกรรม ปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับสุดท้าย คือ นักเรียนขาดเรียนบ่อยครั้งในการเรียนวิชาลูกเสือ
5. ด้านการนิเทศหลักสูตรวิชาลูกเสือพบว่า มีปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับมากที่สุด คือ ครูไม่ได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับวิชาการเกี่ยวกับวิชาลูกเสือ ปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับสุดท้าย คือ การจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือในโรงเรียนมีไม่เพียงพอ
6. ปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา รวมทั้ง 5 ด้านมีปัญหาลงอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับมากที่สุด คือ ด้านการนิเทศหลักสูตรวิชาลูกเสือ และปัญหาที่เกิดขึ้นในอันดับสุดท้าย คือ ด้านตัวนักเรียน

ดี ไชยวรรณ³⁷ ได้ทำการศึกษาผลการดำเนินงานค่าลูกเสือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่าผลการดำเนินงานค่าลูกเสือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา มีประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมต่อการส่งเสริมลักษณะนิสัยของนักเรียน และสร้างความพึงพอใจให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนำไปใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีการดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทวิทย์ พิลางาม^{๖๒} ได้ศึกษาสภาพการเรียนการสอนลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีบริเวณ ในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมลูกเสือถึงร้อยละ 92.5 และไม่สอนลูกเสือร้อยละ 55 ปัญหาในการเรียนการสอนที่พบคือ โรงเรียนมีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญในการเรียนการสอนลูกเสือยังไม่เพียงพอ โรงเรียนขาดสื่อการเรียนการสอน ผู้ปกครองนักเรียนรวมทั้งหน่วยงานระดับสูงไม่ให้ความร่วมมือและสนับสนุน และโรงเรียนไม่ได้ตั้งกองลูกเสือ

สุชาติ โกรสมุทร^{๖๓} ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการสอนวิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นด้วยกับการใช้วิชาลูกเสือเป็นวิชาบังคับ แต่การสอนควบคู่กับกิจกรรมลูกเสือ การสอนลูกเสือเฉพาะภาคปฏิบัติ จะบรรลุจุดประสงค์ของวิชาลูกเสือน้อย วิธีสอนที่ควรใช้มากที่สุดคือ การบรรยายและสาธิต ควรให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือด้วย ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาลูกเสือให้สอดคล้องกับกิจกรรมลูกเสือ สื่อที่ควรใช้สอนวิชาลูกเสือคือของจริง

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของวิชาการลูกเสือและสนใจที่จะศึกษานักเรียนที่เรียนวิชานี้เพื่อพิจารณาว่าลูกเสือวิสามัญในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อวิจยสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ อันจะนำไปปรับปรุงการสอนวิชาลูกเสือวิสามัญให้มีประสิทธิภาพและพิจารณาเสริมสร้างให้ลูกเสือวิสามัญในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลางเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยและพัฒนาประเทศชาติต่อไป

เชิงอรท

¹พนม บัณฑิต และคณะ, เตรียมลูกเสือวิสามัญ 1-2 ชรบ 1801-1802. (กรุงเทพฯ : วิทยาลัยพลศึกษาบางนา, ม.ป.พ.), หน้า 11.

²กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือวิสามัญรุ่นใหญ่. (กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2523), หน้า 77-78.

³กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือวิสามัญรุ่นใหญ่. (กรุงเทพฯ : สยามรัฐ, 2529), หน้า 76.

⁴กรอนงค์ จงอรพงามแสง, เตรียมลูกเสือวิสามัญ 1-2 ชรบ 1801. (กรุงเทพฯ : วิทยาลัยพลศึกษาบางนา, 2534), หน้า 9.

⁵ประทีป ปฐมสกุล, "ทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ต่อการเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารีวิสามัญและมโนทัศน์ ความเป็นพลเมืองดี," (กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2529), หน้า 101.

⁶กอง วิสุทธารมณ, "การฝึกอบรมผู้กำกับลูกเสือ," 75 ปี ลูกเสือไทย (กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2529), หน้า 34-40.

⁷พระราชบัญญัติลูกเสือ พุทธศักราช 2507. พิมพ์ครั้งที่ 4 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2509), หน้า 3.

⁸คณะกรรมการพัฒนากิจการลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญ (ท.ส.น.อ.) หน่วยศึกษา นิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, แผนการสอนวิชาลูกเสือวิสามัญ ชรบ. 1801-1802. (กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2534), หน้า 3. เราในฐานะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁹กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น พุทธศักราช 2538. (กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2538), หน้า 146-148.

¹⁰หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, แนวปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมลูกเสือวิสามัญ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น พุทธศักราช 2538 (กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2538.), หน้า 1-3.

¹¹Meggesson, Leon C. Human Resource : Cases and Concept. (New York : Harteourt, Brace B World Inc, 1968), p 45.

¹²คณะกรรมการพัฒนากิจการลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญ (พ.ส.น.อ.) หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, คู่มือวิชาครูลูกเสือวิสามัญ ตอนที่ 1 เตรียมลูกเสือวิสามัญ. (พระนคร ศรีอยุธยา : เทียนวัฒนา, 2530), หน้า 1.

¹³บรรจง สุกุลพรหมณ์, "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนวิชาลูกเสือกับทัศนคติความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยของลูกเสือเนตรนารีวิสามัญในวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5," (รายงานการวิจัย : วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี กรมอาชีวศึกษา, 2535), หน้า 5.

¹⁴พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2529), หน้า 126.

¹⁵ภิญโญ สาธร, หลักการบริหารการศึกษา. (พระนคร : วัฒนาพานิช, 2516), หน้า 270.

¹⁶Carter V. Good, Dictionary of Education 3rd. (New York : Mc Graw-Hill Company, 1973), p.645.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁷ นนงษ์ บุญจิตราดุลย์, หลักการบริหารการศึกษา. (กรุงเทพฯ : บริษัท เอส. เอ็ม. เอ็ม. จำกัด, 2525), หน้า 159.

¹⁸ สันต์ ชรรรมบำรุง, หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. (กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2527), หน้า 158-159.

¹⁹ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ. (กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริม กรุงเทพฯ, 2535), หน้า 60-61.

²⁰ วิเชียร วงศ์ใหญ่, พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. (กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม, 2523), หน้า 184-185.

²¹ ภิญญู สาธร, หลักการบริหารการศึกษา. (กรุงเทพฯ : องค์การคำคุณสุสภา, 2526), หน้า 131-132.

²² Reorge A. Beauchamp, Curriculum Theory.3rd.(Wilmette illwois The Kage Press, 1975), p.164

²³ วิเชียร ราชฤทธิ์วิริ, หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา. (กรุงเทพฯ : ไทธวัฒนาพานิชส์, 2522), หน้า 10-12.

²⁴ สัจด์ อุกุรานันท์, พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2532), หน้า 1-2.

²⁵ นิพนธ์ ไทพานิช, การนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนและการนิเทศแบบคลินิก (กรุงเทพฯ : เอกสารประกอบการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528), หน้า 2.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁶ วิชัย ราชวรศิริ, "การใช้หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2518 ในเขตการศึกษา 5," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 20.

²⁷ กาญจนา คุณารักษ์, หลักสูตรและการพัฒนา. (นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524), หน้า 4.

²⁸ มัลลิกา อาษวัตน์, "ปัญหาการบริหารลูกเสือในโรงเรียนในทัศนะผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนในเขตการศึกษา 7 พิษณุโลก," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 11-53.

²⁹ สุกักรา ฤทธิบุตร, "ปัญหาการสอนลูกเสือของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 101-115.

³⁰ สมหมาย พึ่งทองหล่อ, "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 2-5 และ 7-11," งานวิจัยและประเมินผลฝ่ายวิชาการ. (กองลูกเสือ กรมพลศึกษา, 2530), บทคัดย่อ

³¹ ปรีชา พึ่งจิตต์ตน, "การใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือระดับประถมศึกษา ทุทศักราช 2528 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534), บทคัดย่อ.

³² ประกายภาพ ชะอุ่ม, "การศึกษาปัญหาการบริหารลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 ชลบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530), บทคัดย่อ.

³³ บุญเหลือ แฝงเวียง, "การจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารีในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 9," (รายงานการวิจัย สำนักงานศึกษาธิการเขต เขต การศึกษา 9 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2535), หน้า 140-144.

³⁴ ประทีป ปฐมกสิกุล, เรื่องเคียวกัน บทคัดย่อ.

³⁵ บรรจง สกลพราหมณ์, เรื่องเคียวกัน หน้า 90-98.

³⁶ กองลูกเสือ กรมพลศึกษา, "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ทวีราชอาณาจักร," (รายงานการวิจัย งานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายวิชาการ กองลูกเสือ กรมพลศึกษา, 2531), หน้า 102-103.

³⁷ ดี ไชยวรรณ, ร.ค., การศึกษาผลการดำเนินงานค่ายลูกเสือเพื่อพัฒนาคุณภาพ ชีวิตในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา (นครราชสีมา : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา, 2533), หน้า 79.

³⁸ ทวีชัย พิลาจาม, การศึกษาสภาพการเรียนการสอนลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย (ม.ป.ท., 2526), หน้า 92-95.

³⁹ สุชาติ โกรสุภมิตร, "ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการสอนวิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 78-88.

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลางทั้ง 11 จังหวัด 16 สถานศึกษาวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม ดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา 16 วิทยาลัย ๆ ละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน แต่ละวิทยาลัยประกอบด้วย ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการทั้ง 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา รวมทั้งครูผู้สอนวิชาลูกเสือของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา 16 วิทยาลัย ๆ ละประมาณ 5-12 คน รวมทั้งสิ้น 140 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือผู้บริหารทั้งหมดของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 80 คน และ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 80 คน จาก 16 วิทยาลัย วิทยาลัยละ 5 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตาราง Krejcie and Morgan จำนวนประชากร 140 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 79 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่ม แบบแบ่งชั้น(Stratified Random Sampling)วิทยาลัยละ 5 คน เท่า ๆ กัน จำนวน 16 วิทยาลัย รวมจำนวน 80 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงจำนวนครูผู้สอนวิชาลูกเสือที่ผ่านการอบรม
วิชาผู้กำกับลูกเสือชั้นสูง มาแล้ว ปี พ.ศ. 2539

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	
		จำนวน	กลุ่มตัวอย่าง
1.	วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม	11	5
2.	วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร	10	5
3.	วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ	10	5
4.	วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี	9	5
5.	วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี	8	5
6.	วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี	12	5
7.	วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี	8	5
8.	วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี	8	5
9.	วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์	9	5
10.	วิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง	9	5
11.	วิทยาลัยเทคนิคราชสีขาราม	8	5
12.	วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	9	5
13.	วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม	9	5
14.	วิทยาลัยเทคนิคโพธาราม	8	5
15.	วิทยาลัยเทคนิคคูสิด	7	5
16.	วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร	5	5
	รวม	140	80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยปรับปรุงจากแบบสอบถามของ สหมาข หังทองหล่อ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เข้ากับระดับการศึกษาของนักเรียน เพื่อใช้สอบถามเกี่ยวกับสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามมี 1 ชุด คือ แบบสอบถามสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา สำหรับผู้บริหารและครูผู้สอน แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังรายละเอียดและตัวอย่างของแบบสอบถามดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สอบถามสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งหน้าที่ สถานศึกษา ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ

1.1 เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

1.2 ประสบการณ์การทำงาน อายุราชการ.....ปี

1.3 ตำแหน่งหน้าที่ .....

( ) ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค

( ) ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค

( ) ครู-อาจารย์ผู้สอนลูกเสือ

1.4 วิทยาลัยเทคนิค.....

1.5 จังหวัด.....

ตอนที่ 2 สอบถามการรับรู้เกี่ยวกับสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือจำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ

2.1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	จำนวน 9 ข้อ
2.2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	จำนวน 10 ข้อ
2.3 ด้านการเรียงการสอน	จำนวน 9 ข้อ
2.4 ด้านตัวผู้เรียน	จำนวน 6 ข้อ
2.5 ด้านการนิเทศการศึกษา	จำนวน 6 ข้อ

ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ 5 4 3 2 1 ซึ่งมีความหมายดังนี้

สภาพที่เป็นอยู่

ระดับ 5 แสดงว่า สภาพที่เป็นอยู่อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 แสดงว่า สภาพที่เป็นอยู่อยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 แสดงว่า สภาพที่เป็นอยู่อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 แสดงว่า สภาพที่เป็นอยู่อยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 แสดงว่า สภาพที่เป็นอยู่อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สภาพที่ควรจะเป็น

ระดับ 5 แสดงว่า สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 แสดงว่า สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 แสดงว่า สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 แสดงว่า สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 แสดงว่า สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

เมื่อผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามแล้ว ได้นำแบบสอบถามไปร่วมพิจารณา เพื่อความครบถ้วนและถูกต้องกับอาจารย์ผู้ควบคุม และผู้ควบคุมร่วม จากนั้นนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านกิจการลูกเสือ ได้ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของแบบสอบถาม ดังมีรายนามผู้เชี่ยวชาญได้แก่

1. นายอาทร	จันทวิมล	รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
2. นายจำนง	อุไรรัตน์	ผู้เชี่ยวชาญกรมอาชีวศึกษา
3. นายประจักษ์	ภักดีรัตน์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
4. นายชิตวีร์	บนนาค	ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา
5. นายพีระกิต	อิสสอาด	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนากิจการลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญ กรมอาชีวศึกษา
6. นายสมใจ	ภักโรภาส	กองลูกเสือ กรมพลศึกษา
7. นายเสนาะ	ปิ่นวิเศษ	งานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายวิชาการ กองลูกเสือ กรมพลศึกษา
8. นายวินัย	ปลัดรักษา	ผู้เชี่ยวชาญลูกเสือ สโมสรลูกเสือกรุงเทพฯ

หลังจากนั้นจึงได้นำแบบสอบถามกลับมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ร่วมกับอาจารย์ผู้ควบคุมและผู้ควบคุมร่วม จากนั้นปรับปรุงแบบสอบถามในข้อที่เห็นว่ายังไม่เหมาะสม แล้วนำไปทำการทดลองใช้กับผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลางตอนบน และภาคตะวันออก ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสระบุรี วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานีและวิทยาลัยเทคนิคระยอง จำนวน 30 คน เป็นผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยละ 5 คน จำนวน 15 คนและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ วิทยาลัยละ 5 คน จำนวน 15 คน จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามสูตรของครอนบาค (Cronbach)² แบบสอบถามการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามสภาพที่เป็นอยู่มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 และแบบสอบถามการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามสภาพที่ควรจะเป็นมีค่าความเชื่อมั่น 0.95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังถึงอธิบดีกรมอาชีวศึกษาเพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลสถานศึกษาในเขตภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง 16 แห่ง
2. ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามซึ่งผ่านการอนุมัติให้เก็บข้อมูลในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาทั้ง 16 สถานศึกษา ไปยังสถานศึกษากลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากสถานศึกษาทั้งหมด มีบางแห่งส่งกลับมาแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการทวงถามไปยังสถานศึกษา และทุกสถานศึกษาได้ส่งแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมดครบถ้วน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารของวิทยาลัยเทคนิค 16 แห่ง ๆ ละ 5 คน จำนวน 80 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนวิชาลูกเสือของวิทยาลัยเทคนิค 16 แห่ง ๆ ละ 5 คน จำนวน 80 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ในช่วง เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม 2539

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง
2. ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามโดยวิธีการทางสถิติ ดังนี้
  - 2.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 คำนวณค่าความถี่และร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม
  - 2.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ และหาค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น จำแนกตามกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษากับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การแปลความหมายข้อมูล

การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ยระดับสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 4.50 - 5.00 หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่หรือสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 - 4.49 หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่หรือสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมาก
- 2.50 - 3.49 หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่หรือสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 - 2.49 หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่หรือสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.49 หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่หรือสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. เปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษากับครูผู้สอนวิชาลูกเสือโดยใช้ $t - test$

5. เปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษากับครูผู้สอนวิชาลูกเสือโดยใช้ $t - test$

6. เปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้วิธีหาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

7. เปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือโดยใช้ $t - test$

เชิงอรรถ

¹Krejcie and Morgan, Educational and Phychological Measurement
p 606.

²ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, หลักการวิจัยทางการศึกษา. (กรุงเทพฯ :
ศึกษำพร, 2536), หน้า 170-172.

³ชูศรี วงศ์รัตนะ, วิธีวิจัยทางพฤกษศาสตร์และสังคมศาสตร์. (กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2524), หน้า 112.

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยศึกษาสภาพการบริหารหลักสูตรใน 5 ด้าน คือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน และด้านการนิเทศการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในรูปแบบตาราง และการบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ วัตถุประสงค์การทำงาน ตำแหน่งหน้าที่

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา 5 ด้าน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่และ ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือใน วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา 5 ด้าน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือระหว่างผู้บริหารสถานศึกษากับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา

การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ยระดับสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 4.50 - 5.00 หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่หรือสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 - 4.49 หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่หรือสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมาก
- 2.50 - 3.49 หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่หรือสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 - 2.49 หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่หรือสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.49 หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่หรือสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งหน้าที่

ตารางที่ 1
แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค
ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	72	90
หญิง	8	10
2. ประสบการณ์การทำงาน		
ต่ำกว่า 10 ปี	-	-
11-20 ปี	20	25
21-30 ปี	37	46.25
30 ปี ขึ้นไป	23	28.75
3. ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน		
ผู้อำนวยการ	16	20
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	64	80

จากตารางที่ 1 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง จำนวน 80 คน เป็นชาย 72 คน คิดเป็นร้อยละ 90 เป็นหญิง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 21-30 ปี มากที่สุด ถึง 37 คน คิดเป็นร้อยละ 46.25 รองลงมา มีประสบการณ์การทำงาน 30 ปีขึ้นไปจำนวน 23 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเป็นร้อยละ 28.75 และผู้มีประสบการณ์ 10-20 ปี น้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และไม่มีผู้ใดมีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีจำนวนถึง 64 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเป็นผู้อำนวยการ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	57	71
หญิง	23	29
2. ประสบการณ์การทำงาน		
ต่ำกว่า 10 ปี	16	20
11-20 ปี	54	67.5
21-30 ปี	8	10
30 ปี ขึ้นไป	2	2.5

จากตารางที่ 2 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง จำนวน 80 คน เป็นชาย 57 คน คิดเป็นร้อยละ 71 เป็นหญิง 23 คน คิดเป็นร้อยละ 29 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 10-20 ปี มากที่สุดถึง 54 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมา มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ผู้มีประสบการณ์ 21-30 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และผู้มี

ประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป มีน้อยที่สุดเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ และ สภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชา
ลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา 5 ด้าน

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตาม
การรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูอาจารย์ผู้สอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง
กรมอาชีวศึกษา 5 ด้าน ด้วยกันคือ

1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
3. ด้านการเรียนการสอน
4. ด้านตัวผู้เรียน
5. ด้านการนิเทศการศึกษา

2.1 สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร
วิทยาลัยเทคนิค 5 ด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ได้แยกออก
เป็น 5 ด้าน ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยแสดงเป็นตารางแต่ละด้านดังนี้

ตารางที่ 3

แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค 5 ด้าน

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	3.08	0.98	ปานกลาง
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	3.18	1.03	ปานกลาง
3. ด้านการเรียนการสอน	2.90	1.04	ปานกลาง
4. ด้านตัวผู้เรียน	2.45	0.96	น้อย
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	2.34	0.98	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.77	0.99	ปานกลาง

ตารางที่ 3 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัย 5 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.77 เมื่อพิจารณาทางด้าน ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือนี้อาจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.18$) รองลงมาคือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ($\mu = 3.08$) ด้านการเรียนการสอน ($\mu = 2.90$) ส่วนด้านที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ด้านตัวผู้เรียน ($\mu = 2.45$) และด้านนิเทศการศึกษา ($\mu = 2.34$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4

แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา			
1. ผู้บริหารมีความเข้าใจ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.30	0.86	ปานกลาง
2. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม ผู้ได้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรม หลักสูตรวิชาลูกเสือ อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	3.31	0.86	ปานกลาง
3. ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.11	0.95	ปานกลาง
4. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม และเห็นความสำคัญในหลักสูตร วิชาลูกเสือ	3.36	0.97	ปานกลาง
5. ผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครู ผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร	2.92	0.98	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
6. ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อ ให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ ชั้นภายในสถานศึกษา	2.63	1.06	ปานกลาง
7. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมตาม หลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ	3.03	1.14	ปานกลาง
8. ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผน เพื่อทำความเข้าใจนโยบาย และ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชา ลูกเสือในการนำมาใช้ในสถาน ศึกษาอยู่เสมอ	2.90	1.02	ปานกลาง
9. ผู้บริหารทุกคนได้รับการอบรม และทำความเข้าใจหลักสูตรวิชา ลูกเสือ	3.21	0.99	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.08	0.98	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 แสดงระดับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร ด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.08 เมื่อพิจารณาารายข้อ จะพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เนื่องจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย สามลำดับแรกได้ดังนี้ ผู้บริหารให้ความสำคัญสนับสนุนส่งเสริมและเห็นความสำคัญในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ($\mu = 3.36$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ได้บังคับบัญชาให้เข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสืออย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ($\mu = 3.31$) และผู้บริหารมีความเข้าใจในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ($\mu = 3.30$) ตามลำดับ

ส่วนข้อที่ผู้บริหารเห็นว่าระดับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสืออยู่ในระดับปานกลาง แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ผู้บริหารจัดให้มีการอบรมเพื่อให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือขึ้นภายในสถานศึกษา ($\mu = 2.63$) รองลงมาคือผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผนเพื่อทำความเข้าใจ นโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือและการนำมาใช้ในสถานศึกษา ($\mu = 2.90$) และผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครู ผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ($\mu = 2.92$)

ตารางที่ 5

แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ			
1. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ รับผิดชอบ	3.17	0.86	ปานกลาง
2. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความ สามารถทักษะทางลูกเสือโดย เฉพาะอย่างเพียงพอ	3.27	0.92	ปานกลาง
3. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีระเบียบวินัย	3.16	0.99	ปานกลาง
4. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือกำหนด กิจกรรมให้ทั้งหมด	3.13	0.96	ปานกลาง
5. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้และ ความเข้าใจการประเมินผลใน หลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.25	0.91	ปานกลาง
6. ครูผู้สอนเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ ประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.16	1.03	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
7. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีวุฒิทาง ลูกเสือชั้นค่า B.T.C	3.26	1.22	ปานกลาง
8. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษ ต้องรับผิดชอบมาก	3.32	1.25	ปานกลาง
9. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการ อบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม	3.01	1.09	ปานกลาง
10. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ สามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.15	1.06	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.18	1.03	ปานกลาง

ตารางที่ 5 แสดงระดับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้
ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม
3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษต้องรับผิดชอบมาก ($\mu =$
3.32) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการอบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม ($\mu =$
3.01) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด นอกนั้นมีระดับค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 6

แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค
ด้านการเรียนการสอน

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
ด้านการเรียนการสอน			
1. เวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร วิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหา วิชา	2.91	1.05	ปานกลาง
2. เนื้อหาวิชาที่มีกิจกรรมให้นักศึกษา ฝึกตนเองอย่างเพียงพอ	2.91	1.15	ปานกลาง
3. การเรียนการสอนวิชาลูกเสือ กระทำได้ตรงกับความสนใจของ ผู้เรียน	2.75	0.98	ปานกลาง
4. ความมีผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ	2.95	1.06	ปานกลาง
5. ได้มีการซักซ้อมความเข้าใจและ กำหนดแนวทางประเมินผลการ เรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ	2.93	0.99	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
6. จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียน การสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนด ไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ	3.00	1.00	ปานกลาง
7. เนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้อง กับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน	2.83	0.96	ปานกลาง
8. มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสือ อย่างเพียงพอ	2.91	1.11	ปานกลาง
9. วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็น ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	2.95	1.10	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.90	1.04	ปานกลาง

ตารางที่ 6 แสดงระดับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้
ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการเรียนการสอน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม
2.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียนการสอนวิชาลูกเสือตามที่
กำหนดไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ ($\mu = 3.00$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการเรียนการสอนวิชา
ลูกเสือกระทำได้ดีตรงกับความสนใจของผู้เรียน ($\mu = 2.75$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด นอกนั้นมีระดับ
ค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7

แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค
ด้านตัวผู้เรียน

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
ด้านตัวผู้เรียน			
1. นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุด ลูกเสือเวลาเรียน	2.33	0.94	น้อย
2. นักเรียนให้ความสนใจต่อการ เรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี	2.41	0.95	น้อย
3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจใน เนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็น อย่างดี	2.62	0.94	ปานกลาง
4. นักเรียนให้ความสำคัญในการ เรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับ วิชาอื่น ๆ	2.33	1.01	น้อย
5. นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเอง ในวิชาลูกเสือ	2.63	0.96	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
6. นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนั้นมีระเบียบวินัย	2.40	0.98	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.45	0.96	น้อย

ตารางที่ 7 แสดงระดับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านตัวผู้เรียน พบว่า อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยรวม 2.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารวิชาลูกเสือนักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเองในวิชาลูกเสือ ($\mu = 2.63$) และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี ($\mu = 2.62$) อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนข้อที่ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุดลูกเสือเวลาเรียนและนักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ ($\mu = 2.33$) มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน รองลงมาคือนักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนั้นมีระเบียบวินัย ($\mu = 2.40$) และนักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี ($\mu = 2.41$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8

แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค

ด้านการนิเทศการศึกษา

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
ด้านการนิเทศการศึกษา			
1. มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	2.23	1.06	น้อย
2. ได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนหลัก สูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ศ.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ	2.37	0.84	น้อย
3. ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และ คอยติดตามผลการจัดหลักสูตร วิชาลูกเสือ	2.35	0.96	น้อย
4. ครูได้รับการช่วยเหลือจาก ศึกษานิเทศเกี่ยวกับแหล่งวิชา การทางลูกเสือ	2.41	0.93	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
5. มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	2.42	1.02	น้อย
6. มีการนิเทศวิชาลูกเสือภายใน สถานศึกษา	2.30	1.11	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.34	0.98	น้อย

ตารางที่ 8 แสดงระดับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การมีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ ($\mu = 2.23$) รองลงมาคือมีการนิเทศวิชาลูกเสือภายในสถานศึกษา ($\mu = 2.30$) และครูผู้สอนได้รับการนิเทศและคอยติดตามผลการจัดหลักสูตรวิชาลูกเสือ ($\mu = 2.35$) ตามลำดับ

2.2 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ได้แยกออก

เป็น 5 ด้าน ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค โดยแสดงเป็นตารางแต่ละด้านดังนี้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9

แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค 5 ด้าน

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	3.79	0.88	มาก
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	3.84	0.95	มาก
3. ด้านการเวียนการสอน	3.75	0.99	มาก
4. ด้านตัวผู้เวียน	3.67	1.07	มาก
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	3.62	0.95	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.73	0.96	มาก

ตารางที่ 9 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค 5 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.73 เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือนี้อาจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.84$) รองลงมาคือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ($\mu = 3.79$) ด้านการเวียนการสอน ($\mu = 3.75$) ด้านตัวผู้เวียน ($\mu = 3.67$) และด้านนิเทศการศึกษา ($\mu = 3.62$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10

แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค

ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา			
1. ผู้บริหารมีความเข้าใจ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.91	0.84	มาก
2. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม ผู้ได้บังคับบัญชา เข้ารับการอบรม หลักสูตรวิชาลูกเสือ อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	3.96	0.87	มาก
3. ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.80	0.87	มาก
4. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม และเห็นความสำคัญในหลักสูตร วิชาลูกเสือ	3.91	0.88	มาก
5. ผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครู ผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร	3.72	0.76	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
6. ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อ ให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ ชั้นภายในสถานศึกษา	3.60	0.87	
7. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมตาม หลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ	3.76	0.99	มาก
8. ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผน เพื่อทำความเข้าใจนโยบาย และ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชา ลูกเสือในการนำมาใช้ในสถาน ศึกษาอยู่เสมอ	3.66	0.92	มาก
9. ผู้บริหารทุกคนได้รับการอบรม และทำความเข้าใจหลักสูตรวิชา ลูกเสือ	3.85	0.92	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.79	0.88	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 แสดงระดับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตาม การรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า เฉลี่ยรวม 3.79 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ได้บังคับบัญชา เข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสืออย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ($\mu = 3.96$) มีค่าเฉลี่ย สูงสุดรองลงมาก็คือ ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือและผู้บริหารให้การสนับสนุน ส่งเสริมและเห็นความสำคัญในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ($\mu = 3.91$) มีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากัน

ตารางที่ 11

แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ			
1. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ รับผิดชอบ	3.85	0.98	มาก
2. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความ สามารถทักษะทางลูกเสือโดย เฉพาะอย่างเพียงพอ	3.88	1.00	มาก
3. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีระเบียบ วินัย	3.93	0.95	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
4. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือกำหนด กิจกรรมให้ทั้งหมด	3.71	0.84	มาก
5. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้และ ความเข้าใจการประเมินผลใน หลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.83	0.90	มาก
6. ครูผู้สอนเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ ประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.92	0.93	มาก
7. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีวุฒิทาง ลูกเสือขั้นต่ำ B.T.C	3.88	1.13	มาก
8. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษ ต้องรับผิดชอบมาก	3.08	0.97	ปานกลาง
9. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการ อบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม	3.85	1.02	มาก
10. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ สามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.97	0.80	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.84	0.95	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 แสดงระดับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตาม การรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า เฉลี่ยรวม 3.84 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความสามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี ($\mu = 3.97$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีระเบียบ วินัย ($\mu = 3.93$) และครูผู้สอนเข้าใจนโยบาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ ($\mu = 3.92$) ตามลำดับ มีบางข้ออยู่ในระดับปานกลาง คือ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษ ต้องรับผิดชอบมาก ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ตารางที่ 12

แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค
ด้านการเรียนการสอน

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
ด้านการเรียนการสอน			
1. เวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร วิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหา วิชา	3.70	1.08	มาก
2. เนื้อหาวิชามีกิจกรรมให้นักศึกษา ฝึกตนเองอย่างเพียงพอ	3.66	1.02	มาก
3. การเรียนการสอนวิชาลูกเสือ 'กระทำ'ได้ตรงกับความสนใจของ ผู้เรียน	3.61	0.95	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
4. ควรมีผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ	3.86	0.94	มาก
5. ได้มีการชักชวนความเข้าใจและ กำหนดแนวทางประเมินผลการ เรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ	3.75	0.91	มาก
6. จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียน การสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนด ไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ	3.73	0.87	มาก
7. เนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้อง กับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน	3.71	0.94	มาก
8. มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสือ อย่างเพียงพอ	3.85	1.02	มาก
9. วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็น ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.91	1.24	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.75	0.99	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 แสดงระดับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตาม การรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการเรียนการสอน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.75 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\mu = 3.91$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือความมีผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ ($\mu = 3.86$) และมีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสืออย่างเพียงพอ ($\mu = 3.85$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ตารางที่ 13

แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค
ด้านตัวผู้เรียน

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
ด้านตัวผู้เรียน			
1. นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุด ลูกเสือเวลาเรียน	3.53	1.10	มาก
2. นักเรียนให้ความสนใจต่อการ เรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี	3.67	1.00	มาก
3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจใน เนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็น อย่างดี	3.77	1.02	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	6	
4. นักเรียนให้ความสำคัญในการ เรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับ วิชาอื่น ๆ	3.57	1.10	มาก
5. นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเอง ในวิชาลูกเสือ	3.75	1.08	มาก
6. นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนีมีระเบียบ วินัย	3.76	1.12	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	1.07	มาก

ตารางที่ 13 แสดงระดับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านตัวผู้เรียน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.67 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี ($\mu = 3.77$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือนักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนีมีระเบียบวินัย ($\mu = 3.76$) และนักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเองในวิชาลูกเสือ ($\mu = 3.75$) ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากเช่นกัน

ตารางที่ 14

แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค
ด้านการนิเทศการศึกษา

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
ด้านการนิเทศการศึกษา			
1. มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	3.61	0.98	มาก
2. ได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนหลัก สูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ	3.68	0.92	มาก
3. ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และ คอยติดตามผลการจัดหลักสูตร วิชาลูกเสือ	3.68	0.92	มาก
4. ครูได้รับการช่วยเหลือจาก ศึกษานิเทศเกี่ยวกับแหล่งวิชา การทางลูกเสือ	3.65	0.95	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	μ	σ	
5. มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	3.53	1.00	มาก
6. มีการนิเทศวิชาลูกเสือภายใน สถานศึกษา	3.60	0.97	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.62	0.95	มาก

ตารางที่ 14 แสดงระดับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตาม การรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า เฉลี่ยรวม 3.62 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า การได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนหลักสูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ ($\mu = 3.68$) และครู ผู้สอนได้รับการนิเทศ และคอยติดตามผลการจัดหลักสูตรวิชาลูกเสือ ($\mu = 3.68$) มีค่าเฉลี่ย สูงสุดเท่ากัน รองลงมาคือครูได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศเกี่ยวกับแหล่งวิชาการทางลูกเสือ ($\mu = 3.65$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น ของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา 5 ด้าน

ผู้วิจัยขอนำผลการวิเคราะห์สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
3. ด้านการเรียนการสอน
4. ด้านตัวผู้เรียน
5. ด้านการนิเทศการศึกษา

3.1 สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ 5 ด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ได้แยกออกเป็น 5 ด้าน ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ โดยแสดงเป็นตารางแต่ละด้านดังนี้

ตารางที่ 15

แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ 5 ด้าน

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	2.66	1.05	ปานกลาง
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	3.11	1.02	ปานกลาง
3. ด้านการเรียนการสอน	2.87	0.95	ปานกลาง
4. ด้านตัวผู้เรียน	2.20	0.95	น้อย
5. ด้านกาวันนิตศการศึกษา	2.18	0.93	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.60	0.98	ปานกลาง

ตารางที่ 15 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ 5 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.60 เมื่อพิจารณาารายด้าน ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.11$) รองลงมาคือ ด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.87$) ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.66$) ส่วนด้านที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ด้านตัวผู้เรียน ($\bar{X} = 2.20$)และด้านนิตศการศึกษา ($\bar{X} = 2.18$) ตามลำดับ

ตารางที่ 16

แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

ตามการรับรู้ของคุณผู้สอนวิชาลูกเสือ

ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา			
1. ผู้บริหารมีความเข้าใจ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	2.95	1.00	ปานกลาง
2. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม ผู้ได้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรม หลักสูตรวิชาลูกเสือ อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	2.93	1.09	ปานกลาง
3. ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ	2.80	1.03	ปานกลาง

ตารางที่ 16 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
4. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม และเห็นความสำคัญในหลักสูตร วิชาลูกเสือ	2.75	1.02	ปานกลาง
5. ผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครู ผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร	2.42	1.00	น้อย
6. ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อ ให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ ชั้นภายในสถานศึกษา	2.22	1.08	น้อย
7. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมตาม หลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ	2.68	1.15	ปานกลาง
8. ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผน เพื่อทำความเข้าใจนโยบาย และ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชา ลูกเสือในการนำมาใช้ในสถาน ศึกษาอยู่เสมอ	2.48	1.06	น้อย
9. ผู้บริหารทุกคนได้รับการอบรม และทำความเข้าใจหลักสูตรวิชา ลูกเสือ	2.73	1.04	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.66	1.05	ปานกลาง

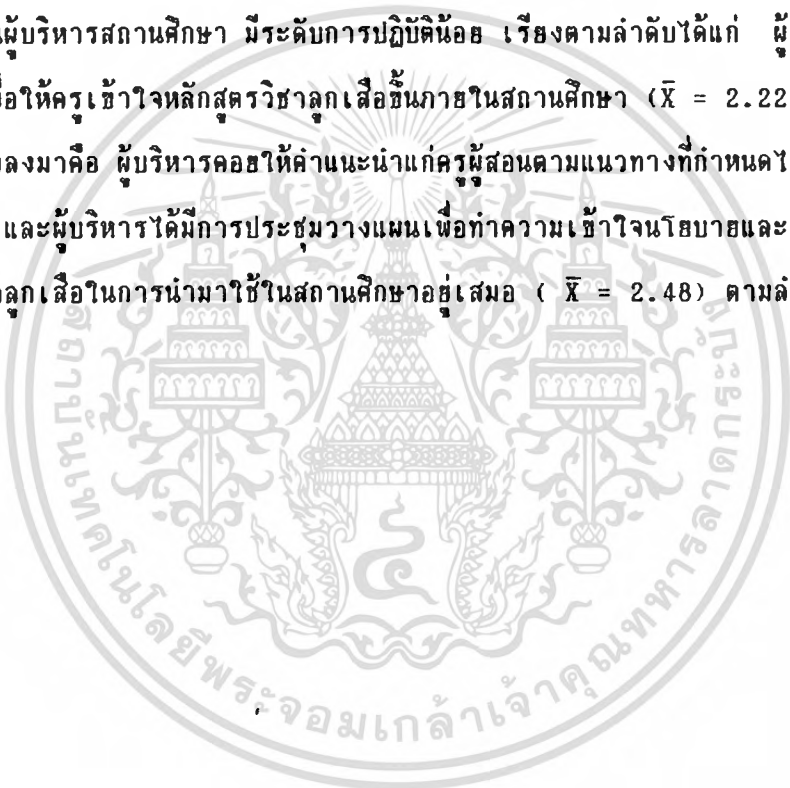
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16 แสดงระดับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม

2.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ 2.95) ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ได้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสือ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.93$) และผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ($\bar{X} = 2.80$) ตามลำดับ

ส่วนข้อที่ครูอาจารย์ผู้สอนวิชาลูกเสือมีความเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา มีระดับการปฏิบัติน้อย เรียงตามลำดับได้แก่ ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือชั้นภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.22$) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ($\bar{X} = 2.42$) และผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผนเพื่อทำความเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือในการนำมาใช้ในสถานศึกษาอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.48$) ตามลำดับ

ตารางที่ 17

แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ			
1. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้ที่มีความ รับผิดชอบ	3.20	0.95	ปานกลาง
2. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความ สามารถทักษะทางลูกเสือโดย เฉพาะอย่างเพียงพอ	3.17	0.92	ปานกลาง
3. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือนี้อะเบียบ วินัย	3.11	0.95	ปานกลาง
4. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือกำหนด กิจกรรมให้ทั้งหมด	3.05	0.64	ปานกลาง
5. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือนี้อมีความรู้และ ความเข้าใจการประเมินผลใน หลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.10	1.10	ปานกลาง
6. ครูผู้สอนเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ ประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.15	1.01	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
7. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีวุฒิทาง ลูกเสือขั้นต่ำ B.T.C	3.12	1.20	ปานกลาง
8. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษ ต้องรับผิดชอบมาก	3.40	1.14	ปานกลาง
9. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการ อบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม	2.73	1.15	ปานกลาง
10. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ สามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.15	1.19	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.11	1.02	ปานกลาง

ตารางที่ 17 แสดงระดับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้
ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย รวม
3.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษต้องรับผิดชอบมาก
($\bar{X}$ = 3.40) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ได้รับการอบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม
($\bar{X}$ = 2.75) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด นอกนั้นมีระดับคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 18

แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

ด้านการเรียนการสอน

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการเรียนการสอน			
1. เวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร วิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.03	1.00	ปานกลาง
2. เนื้อหาวิชามีกิจกรรมให้นักศึกษา ฝึกตนเองอย่างเพียงพอ	2.97	0.91	ปานกลาง
3. การเรียนการสอนวิชาลูกเสือกระทำ ได้ตรงกับความสนใจของผู้เรียน	2.57	0.92	ปานกลาง
4. ควรมีครูผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ	2.87	1.03	ปานกลาง
5. ได้มีการชักชวนความเข้าใจและ กำหนดแนวทางประเมินผลการ เรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ	2.81	0.93	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	SD	
6. จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียน การสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนด ไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ	3.00	0.83	ปานกลาง
7. เนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้อง กับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน	2.83	0.90	ปานกลาง
8. มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสือ อย่างเพียงพอ	2.71	0.94	ปานกลาง
9. วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็น ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.12	1.09	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.87	0.95	ปานกลาง

ตารางที่ 18 แสดงระดับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้
ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย รวม
2.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน
($\bar{X} = 3.12$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการเรียนการสอนวิชาลูกเสือกระทำได้ดีตรงกับความสนใจของ
ผู้เรียน ($\bar{X} = 2.57$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19

แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ -

ด้านตัวผู้เรียน

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านตัวผู้เรียน			
1. นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุด ลูกเสือเวลาเรียน	2.02	0.98	น้อย
2. นักเรียนให้ความสนใจต่อการ เรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี	2.15	0.93	น้อย
3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจใน เนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็น อย่างดี	2.30	0.88	น้อย
4. นักเรียนให้ความสำคัญในการ เรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับ วิชาอื่น ๆ	2.05	0.85	น้อย
5. นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเอง ในวิชาลูกเสือ	2.46	0.88	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
6. นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนีระเบียบ วินัย	2.23	1.18	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.20	0.95	น้อย

ตารางที่ 19 แสดงระดับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียนพบว่า อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยรวม 2.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุดลูกเสือเวลาเรียน ($\bar{X} = 2.02$) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือ เทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.05$) และนักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 2.15$)ตามลำดับ

ตารางที่ 20
 แสดงสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
 ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
 ด้านการนิเทศการศึกษา

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการนิเทศการศึกษา			
1. มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	2.03	1.06	น้อย
2. ได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนหลัก สูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ	2.28	0.90	น้อย
3. ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และ คอยติดตามผลการจัดหลักสูตร วิชาลูกเสือ	2.23	0.86	น้อย
4. ครูได้รับการช่วยเหลือจาก ศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิชา การทางลูกเสือ	2.25	0.96	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
5. มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	2.16	0.93	น้อย
6. มีการนิเทศวิชาลูกเสือภายใน สถานศึกษา	2.15	0.92	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.18	0.93	น้อย

ตารางที่ 20 แสดงระดับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้
ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยรวม 2.18
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.03$)
มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด รองลงมาคือ มีการนิเทศวิชาลูกเสือภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.15$) และมีการ
จัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.16$)

3.2 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอน

วิชาลูกเสือ

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ได้แยกออกเป็น 5 ด้าน ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือโดยแสดงเป็นตารางแต่ละด้านดังนี้

ตารางที่ 21

แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ 5 ด้าน

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	3.71	1.15	มาก
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	3.89	1.10	มาก
3. ด้านการเรียนการสอน	3.80	1.06	มาก
4. ด้านตัวผู้เรียน	3.67	1.14	มาก
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	3.58	1.04	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.73	1.09	มาก

ตารางที่ 21 แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้
ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ 5 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.73 เมื่อ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิจารณาารายด้าน ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.89$) รองลงมาคือ ด้านการ
เรียนการสอน ($\bar{X} = 3.80$) ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.71$) ด้านตัวผู้เรียน
($\bar{X} = 3.67$) และด้านนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 3.58$) ตามลำดับ

ตารางที่ 22

แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา			
1. ผู้บริหารมีความเข้าใจ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.87	1.09	มาก
2. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรม หลักสูตรวิชาลูกเสือ อย่างต่อ เนื่องและสม่ำเสมอ	3.85	1.14	มาก
3. ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.73	1.22	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
4. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม และเห็นความสำคัญในหลักสูตร วิชาลูกเสือ	3.68	1.13	มาก
5. ผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครู ผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร	3.62	1.12	มาก
6. ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อ ให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ ที่นภายในสถานศึกษา	3.58	1.17	มาก
7. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมตาม หลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ	3.81	1.12	มาก
8. ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผน เพื่อทำความเข้าใจนโยบาย และ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชา ลูกเสือในการนำมาใช้ในสถาน ศึกษาอยู่เสมอ	3.70	1.09	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
9. ผู้บริหารทุกคนได้รับการอบรม และทำความเข้าใจหลักสูตรวิชา ลูกเสือ	3.63	1.31	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.71	1.15	มาก

ตารางที่ 22 แสดงระดับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ
รับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม
3.71 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ($\bar{X}$ =
3.87) รองลงมา คือ ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรมหลักสูตร
วิชาลูกเสืออย่างค่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ($\bar{X}$ = 3.85) และ ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรม
ตามหลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ ($\bar{X}$ = 3.81) ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับ
มากเช่นกัน

ตารางที่ 23

แสดงสภาพควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ			
1. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ รับผิดชอบ	4.13	0.99	มาก
2. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความ สามารถทักษะทางลูกเสือโดย เฉพาะอย่างเพียงพอ	4.11	0.93	มาก
3. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีระเบียบ วินัย	3.93	1.72	มาก
4. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือกำหนด กิจกรรมให้ทั้งหมด	3.88	0.98	มาก
5. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้และ ความเข้าใจการประเมินผลใน หลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.87	1.46	มาก
6. ครูผู้สอนเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ ประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ	4.01	1.11	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
7. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีวุฒิทาง ลูกเสือขั้นค่า B.T.C	3.88	1.30	มาก
8. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษ ต้องรับผิดชอบมาก	3.07	1.16	ปานกลาง
9. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการ อบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม	3.78	1.10	มาก
10. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ สามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี	4.03	0.28	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.89	1.10	มาก

ตารางที่ 23 แสดงระดับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ
รับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม
3.89 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.13$)
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ ความสามารถทักษะทางลูกเสือโดย
เฉพาะอย่างยิ่งพอ ($\bar{X} = 4.11$) และครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความสามารถพิเศษ และมี
มนุษยสัมพันธ์ดี ($\bar{X} = 4.03$)ตามลำดับ ส่วนข้อครูผู้สอนวิชาลูกเสือ มีหน้าที่พิเศษต้องรับผิดชอบ
มาก ($\bar{X} = 3.07$)อยู่ในระดับปานกลาง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เช่นกัน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24

แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านการเรียนการสอน

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการเรียนการสอน			
1. เวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร วิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหา วิชา	3.68	1.14	มาก
2. เนื้อหาวิชาที่มีกิจกรรมให้นักศึกษา ฝึกตนเองอย่างเพียงพอ	3.70	1.19	มาก
3. การเรียนการสอนวิชาลูกเสือ กระทำได้ตรงกับความสนใจของ ผู้เรียน	3.67	1.00	มาก
4. ควรมีผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ	3.78	1.08	มาก
5. ได้มีการชักชวนความเข้าใจและ กำหนดแนวทางประเมินผลการ เรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ	3.75	0.93	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้ในงานจัดการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 (ต่อ)

สถานที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
6. จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียน การสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนด ไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ	3.85	1.05	มาก
7. เนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้อง กับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน	3.83	1.09	มาก
8. มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสือ อย่างเพียงพอ	4.02	1.08	มาก
9. วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็น ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	4.00	1.01	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.80	1.06	มาก

ตารางที่ 24 แสดงระดับสถานที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ
รับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม
3.80 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสืออย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.02$)
มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ($\bar{X} =$
4.00) และจุดประสงค์ และเนื้อหาการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ ตามที่กำหนดไว้เหมาะสมต่อ
การปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25

แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านตัวผู้เรียน

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านตัวผู้เรียน			
1. นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุด ลูกเสือเวลาเรียน	3.71	1.26	มาก
2. นักเรียนให้ความสนใจต่อการ เรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี	3.62	1.09	มาก
3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจใน เนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็น อย่างดี	3.63	1.10	มาก
4. นักเรียนให้ความสำคัญในการ เรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับ วิชาอื่น ๆ	3.57	1.16	มาก
5. นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเอง ในวิชาลูกเสือ	3.66	1.01	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
6. นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนี้อะเป็ยบ วินัย	3.83	1.23	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	1.14	มาก

ตารางที่ 25 แสดงระดับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ
 รับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.67
 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนี้อะเป็ยบวินัย ($\bar{X} = 3.83$) มีค่าเฉลี่ย
 สูงสุด รองลงมาคือ นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุดลูกเสือเวลาเรียน ($\bar{X} = 3.71$) และ
 นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเองในวิชาลูกเสือ ($\bar{X} = 3.66$)ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย
 อยู่ในระดับมากเช่นกัน

ตารางที่ 26

แสดงสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านการนิเทศการศึกษา

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการนิเทศการศึกษา			
1. มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	3.46	1.06	ปานกลาง
2. ได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนหลัก สูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ	3.67	1.02	มาก
3. ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และ คอยติดตามผลการจัดหลักสูตร วิชาลูกเสือ	3.57	0.98	มาก
4. ครูได้รับการช่วยเหลือจาก ศึกษานิเทศเกี่ยวกับแหล่งวิชา การทางลูกเสือ	3.67	1.07	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 26 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	N = 80		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
5. มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	3.63	0.97	มาก
6. มีการนิเทศวิชาลูกเสือภายใน สถานศึกษา	3.53	1.14	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.58	1.04	มาก

ตารางที่ 26 แสดงระดับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ
รับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม
3.58 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตร
วิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.67$) และครูได้รับการช่วยเหลือ
จากศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิชาการทางลูกเสือ ($\bar{X} = 3.67$) มีค่าเฉลี่ย ในระดับสูงเท่ากัน
ทั้งสองข้อ รองลงมาคือ มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.63$)
ตามลำดับ

ส่วนสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชา
ลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษาในระดับปานกลางได้แก่ มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือในสถาน
ศึกษาอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.46$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูอาจารย์ผู้สอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา โดยจะเปรียบเทียบดังนี้

4.1 การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือโดยแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ 5 ด้าน โดยแบ่งเป็นตารางด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 27

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกด้าน

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	3.08	0.98	2.66	1.05	-3.58**
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	3.18	1.03	3.11	1.02	-0.61
3. ด้านการเวียนการสอน	2.90	1.04	2.87	0.95	-0.28
4. ด้านตัวผู้เวียน	2.45	0.96	2.20	0.95	-2.35*
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	2.34	0.98	2.18	0.93	-1.54
ค่าเฉลี่ยรวม	2.77	0.99	2.60	0.98	-1.73

* $p < .05$

** $p < .01$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 แสดงการสรุปสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกด้านพบว่า สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกัน แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านที่ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษาด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ และด้านการเรียนการสอน ส่วนด้านที่ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ เห็นว่าอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านตัวผู้เรียน และด้านนิเทศการศึกษา

เมื่อพิจารณาความแตกต่างโดยวิธีการทางสถิติ จะเห็นว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านผู้บริหารสถานศึกษา และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านตัวผู้เรียน โดยผู้บริหารมีการรับรู้ในระดับที่สูงกว่า

ส่วนการพิจารณาในด้านอื่น ๆ พบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 28

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา					
1. ผู้บริหารมีความเข้าใจ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.30	0.86	2.95	1.00	-3.13**

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 28 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
2. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม ผู้ได้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรม หลักสูตรวิชาลูกเสือ อย่างต่อ เนื่องและสม่ำเสมอ	3.31	0.86	2.93	1.09	-3.12**
3. ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.11	0.95	2.80	1.03	-2.69**
4. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม และเห็นความสำคัญในหลักสูตร วิชาลูกเสือ	3.36	0.97	2.75	1.02	-5.35**
5. ผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครู ผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร	2.92	0.98	2.42	1.00	-4.47**
6. ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อ ให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ ชั้นภายในสถานศึกษา	2.63	1.06	2.22	1.08	-3.40**
7. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมตาม หลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ	3.03	1.14	2.68	1.15	-2.72**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 28 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
8. ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผน เพื่อทำความเข้าใจนโยบาย และ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชา ลูกเสือในการนำมาใช้ในสถาน ศึกษาอยู่เสมอ	2.90	1.02	2.48	1.06	-3.54**
9. ผู้บริหารทุกคนได้รับการอบรม และทำความเข้าใจหลักสูตรวิชา ลูกเสือ	3.21	0.99	2.73	1.04	-4.13**
ค่าเฉลี่ยรวม	3.08	0.98	2.66	1.05	-3.58**

** p < .01

ตารางที่ 28 แสดงการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สภาพที่เป็นอยู่ของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 9 ข้อ

ตารางที่ 29

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ					
1. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความรับผิดชอบ	3.17	0.86	3.20	0.95	0.28
2. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความสามารถทักษะทางลูกเสือได้เป็นอย่างดีเพียงพอ	3.27	0.92	3.17	0.92	-0.97
3. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีระเบียบวินัย	3.16	0.99	3.11	0.95	-0.47
4. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือกำหนดกิจกรรมให้ทั้งหมด	3.13	0.96	3.05	0.64	-1.12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการสืบหาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และตั้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 29 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
5. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้และ ความเข้าใจการประเมินผลใน หลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.25	0.91	3.10	1.10	1.25
6. ครูผู้สอนเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.16	1.03	3.15	1.01	0.09
7. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีวุฒิทาง ลูกเสือชั้นต่ำ B.T.C	3.26	1.22	3.12	1.20	1.08
8. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษ ต้องรับผิดชอบมาก	3.32	1.25	3.40	1.14	0.62
9. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการ อบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม	3.01	1.09	2.73	1.15	2.15*
10. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ สามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.15	1.06	3.15	1.19	0.00
ค่าเฉลี่ยรวม	3.18	1.03	3.11	1.02	0.64

* $p < .05$

ตารางที่ 29 แสดงการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

จากการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า ผู้บริหารสถาน
ไม่วากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาและครูอาจารย์ผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงข้อเดียวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คือครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ได้รับการอบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม

ตารางที่ 30

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านการเรียนการสอน

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการเรียนการสอน					
1. เวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร วิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	2.91	1.05	3.03	1.00	1.09
2. เนื้อหาวิชามีกิจกรรมให้นักศึกษา ฝึกตนเองอย่างเพียงพอ	2.91	1.15	2.97	0.91	0.60
3. การเรียนการสอนวิชาลูกเสือกระทำ ได้ตรงกับความสนใจของผู้เรียน	2.75	0.98	2.57	0.92	-1.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 30 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{x}$	S.D.	
4. ควรมีผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ	2.95	1.06	2.87	1.03	-0.69
5. ได้มีการซักซ้อมความเข้าใจและ กำหนดแนวทางประเมินผลการ เรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ	2.93	0.99	2.81	0.93	-1.15
6. จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียน การสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนด ไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ	3.00	1.00	3.00	0.83	0.00
7. เนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้อง กับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน	2.83	0.96	2.83	0.90	0.00
8. มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสือ อย่างเพียงพอ	2.91	1.11	2.71	0.94	-1.90
9. วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็น ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	2.95	1.10	3.12	1.09	1.39
ค่าเฉลี่ยรวม	2.90	1.04	2.87	0.95	-0.28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 30 แสดงการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ ด้านการเรียนการสอนในทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 31

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านตัวผู้เรียน

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านตัวผู้เรียน					
1. นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุด ลูกเสือเวลาเรียน	2.33	0.94	2.02	0.98	-2.83**
2. นักเรียนให้ความสนใจต่อการ เรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างมาก	2.41	0.95	2.15	0.93	-2.50**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 31 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{x}$	S.D.	
3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจใน เนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็น อย่างดี	2.62	0.94	2.30	0.88	-3.25**
4. นักเรียนให้ความสำคัญในการ เรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับ วิชาอื่น ๆ	2.33	1.01	2.05	0.85	-2.95**
5. นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเอง ในวิชาลูกเสือ	2.63	0.95	2.46	0.88	-1.73
6. นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนั้นมีระเบียบ วินัย	2.40	0.98	2.23	1.18	-1.52
ค่าเฉลี่ยรวม	2.45	0.96	2.20	0.95	-2.35*

* $p < .05$ ** $p < .01$

ตารางที่ 31 แสดงการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ

ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียนพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครู

ผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน อยู่ใน
 ภาวะที่ดีทุกด้าน อีกทั้งยังมีทัศนคติเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับนัยเหมือนกัน แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ด้านตัวผู้เรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุดลูกเสือเวลาเรียน และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็นอย่างดีและนักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ

ส่วนการพิจารณาเป็นรายข้อที่ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่า สภาพที่เป็นอยู่ด้านตัวผู้เรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมี 2 ข้อ ได้แก่ นักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี นักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือ เทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ

ตารางที่ 32

การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านการนิเทศการศึกษา

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน		t
	μ	σ	$\bar{x}$	S.D.	
ด้านการนิเทศการศึกษา					
1. มีบุคลากรนิเทศวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ	2.23	1.06	2.03	1.06	-1.69

ตารางที่ 32 (ต่อ)

สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
2. ได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนหลัก สูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ศ.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ	2.37	0.84	2.28	0.90	-0.89
3. ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และ คอยติดตามผลการจัดหลักสูตร วิชาลูกเสือ	2.35	0.96	2.23	0.86	-1.25
4. ครูได้รับการช่วยเหลือจาก ศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิชา การทางลูกเสือ	2.41	0.93	2.25	0.96	-1.49
5. มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	2.42	1.02	2.16	0.93	-2.50**
6. มีการนิเทศวิชาลูกเสือภายใน สถานศึกษา	2.30	1.11	2.15	0.92	-1.49
ค่าเฉลี่ยรวม	2.34	0.98	2.18	0.93	-1.54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ ** $p < .01$ เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 32 แสดงการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษาพบว่าผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ ด้านการนิเทศการศึกษาเกือบทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงข้อเดียวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ มีการจัดการอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ

4.2 การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการ
รับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ โดยแบ่ง
เป็นด้านต่าง ๆ 5 ด้าน แบ่งเป็นตารางด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 33

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกด้าน

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	3.79	0.88	3.71	1.15	-0.62
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	3.84	0.95	3.89	1.10	0.41
3. ด้านการเรียงการสอน	3.75	0.99	3.80	1.06	0.42
4. ด้านตัวผู้เรียน	3.67	1.07	3.67	1.14	0.00
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	3.62	0.95	3.58	1.04	-0.34
ค่าเฉลี่ยรวม	3.73	0.96	3.73	1.09	0.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 33 แสดงการสรุปสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตาม การรับรู้ของผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกด้าน พบว่า สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหาร หลักสูตรวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจะแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพที่ควรจะเป็นในความเห็นของผู้บริหาร และครู อาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกด้าน

ตารางที่ 34

การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา					
1. ผู้บริหารมีความเข้าใจ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.91	0.84	3.87	1.09	-0.33
2. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรม หลักสูตรวิชาลูกเสือ อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	3.96	0.87	3.85	1.14	-0.86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 34 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
3. ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.80	0.87	3.73	1.22	-0.51
4. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม และเห็นความสำคัญในหลักสูตร วิชาลูกเสือ	3.91	0.88	3.68	1.13	-1.82
5. ผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครู ผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร	3.72	0.76	3.62	1.12	0.80
6. ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อ ให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ ชั้นมัธยมศึกษา	3.60	0.87	3.58	1.17	-0.15
7. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมตาม หลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ	3.76	0.99	3.81	1.12	0.40
8. ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผน เพื่อทำความเข้าใจนโยบาย และ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชา ลูกเสือในการนำมาใช้ในสถาน ศึกษาอยู่เสมอ	3.66	0.92	3.70	1.09	0.33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 34 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
9. ผู้บริหารทุกคนได้รับการอบรม และทำความเข้าใจหลักสูตรวิชา ลูกเสือ	3.85	0.92	3.63	1.31	-1.50
ค่าเฉลี่ยรวม	3.79	0.88	3.71	1.15	-0.62

ตารางที่ 34 แสดงการเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ควรอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ มีความเห็นต่อสภาพที่ควรจะเป็น ด้านผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 35

การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ					
1. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ รับผิดชอบ	3.85	0.98	4.13	0.99	2.53**
2. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความ สามารถทักษะทางลูกเสือโดย เฉพาะอย่างเพียงพอ	3.88	1.00	4.11	0.93	2.21*
3. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีระเบียบ วินัย	3.93	0.95	3.93	1.72	0.00
4. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือกำหนด กิจกรรมให้ทั้งหมด	3.71	0.84	3.88	0.98	1.55
5. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้และ ความเข้าใจการประเมินผลใน หลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.83	0.90	3.87	1.46	0.25
6. ครูผู้สอนเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ ประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.92	0.93	4.01	1.11	0.73

ตารางที่ 35 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
7. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีวุฒิทาง ลูกเสือขั้นต่ำ B.T.C	3.88	1.13	3.88	1.30	0.00
8. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษ ต้องรับผิดชอบมาก	3.08	0.97	3.07	1.16	0.62
9. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการ อบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม	3.85	1.02	3.78	1.10	-0.57
10. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ สามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.97	0.80	4.03	0.28	1.92*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.84	0.95	3.89	1.10	0.41

* $p < .05$ ** $p < .01$

ตารางที่ 35 แสดงการเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูก
เสือตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า ผู้บริหาร
และครูผู้สอนวิชาลูกเสือ เห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้
สอนวิชาลูกเสือ ควรอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า

แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ มีความเห็นต่อสภาพ
ที่ควรจะเป็น ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกข้อ

ตารางที่ 36

การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านการเรียนการสอน

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการเรียนการสอน					
1. เวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร วิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหา วิชา	3.70	1.08	3.68	1.14	-0.16
2. เนื้อหาวิชามีกิจกรรมให้นักศึกษา ฝึกตนเองอย่างเพียงพอ	3.66	1.02	3.70	1.19	0.30
3. การเรียนการสอนวิชาลูกเสือ กระทำได้ตรงกับความสนใจของ ผู้เรียน	3.61	0.95	3.67	1.00	0.54
4. ความมีผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ	3.86	0.94	3.78	1.08	-0.66

ตารางที่ 36 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
5. ได้มีการซักซ้อมความเข้าใจและ กำหนดแนวทางประเมินผลการ เรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ	3.75	0.91	3.75	0.93	0.00
6. จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียน การสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนด ไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ	3.73	0.87	3.85	1.05	1.02
7. เนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้อง กับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน	3.71	0.94	3.83	1.09	0.98
8. มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสือ อย่างเพียงพอ	3.85	1.02	4.02	1.08	1.41
9. วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็น ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.91	1.24	4.00	1.01	0.80
ค่าเฉลี่ยรวม	3.75	0.99	3.80	1.06	0.42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 36 แสดงการเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ เห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน ควรอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ มีความเห็นต่อสภาพที่ควรจะเป็น ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกข้อ

ตารางที่ 37

การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านตัวผู้เรียน

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{x}$	S.D.	
ด้านตัวผู้เรียน					
1. นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุด ลูกเสือเวลาเรียน	3.53	1.10	3.71	1.26	1.28
2. นักเรียนให้ความสนใจต่อการ เรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี	3.67	1.00	3.62	1.09	-0.41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 37 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจใน เนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็น อย่างดี	3.77	1.02	3.63	1.10	-1.14
4. นักเรียนให้ความสำคัญในการ เรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับ วิชาอื่น ๆ	3.57	1.10	3.57	1.16	0.00
5. นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเอง ในวิชาลูกเสือ	3.75	1.08	3.66	1.01	-0.80
6. นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือมีระเบียบ วินัย	3.76	1.12	3.83	1.23	0.51
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	1.07	3.67	1.14	0.00

ตารางที่ 37 แสดงการเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูก
เสือตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน
วิชาลูกเสือ เห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน ควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ มีความเห็นต่อสภาพที่ควรจะเป็น ด้านตัวผู้เรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกข้อ

ตารางที่ 38

การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
ด้านการนิเทศการศึกษา

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการนิเทศการศึกษา					
1. มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	3.61	0.98	3.46	1.06	-1.27
2. ได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนหลัก สูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ	3.68	0.92	3.67	1.02	-0.09

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 38 (ต่อ)

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ผู้บริหาร N = 80		ครูผู้สอน N = 80		t
	μ	σ	$\bar{X}$	S.D.	
3. ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และ คอยติดตามผลการจัดหลักสูตร วิชาลูกเสือ	3.68	0.92	3.57	0.98	-1.00
4. ครูได้รับการช่วยเหลือจาก ศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิชา การทางลูกเสือ	3.65	0.95	3.67	1.07	0.17
5. มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	3.53	1.00	3.63	0.97	0.92
6. มีการนิเทศวิชาลูกเสือภายใน สถานศึกษา	3.60	0.97	3.53	1.14	-0.55
ค่าเฉลี่ยรวม	3.62	0.95	3.58	1.04	-0.34

ตารางที่ 38 แสดงการเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูก
เสือตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านนิเทศการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและครูผู้
สอนวิชาลูกเสือ เห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษา ควารถูกอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ มีความเห็นต่อสภาพที่ควรจะเป็น ด้านนิเทศการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกข้อ

4.3 การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลัก

สูตรวิชาลูกเสือ ความการรับรู้ของผู้บริหาร

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน แบ่งเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 39

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคใน 5 ด้าน

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง***	ลำดับที่
	μ	σ	μ	σ		
1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	3.08	0.98	3.79	0.88	0.71	4
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	3.18	1.03	3.84	0.95	0.66	5
3. ด้านการเรียนการสอน	2.90	1.04	3.75	0.75	0.85	3
4. ด้านตัวผู้เรียน	2.45	0.96	3.67	1.07	1.22	2
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	2.34	0.98	3.62	0.95	1.28	1
ค่าเฉลี่ยรวม	2.79	0.99	3.73	0.96	0.94	

*** ผลต่าง = สภาพที่ควรจะเป็น - สภาพที่เป็นอยู่

ตารางที่ 39 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารรวมทุกด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน โดยสภาพที่เป็นอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่ควรจะเป็นเรียงลำดับจาก ด้านที่แตกต่างกันมากที่สุดไปหาน้อย 3 ลำดับคือ ด้านการนิเทศการศึกษา มีผลต่าง 1.28 ด้านตัวผู้เรียน 1.22 และด้านการเรียนการสอน 0.85 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 40

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหาร ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง***	ลำดับที่
	μ	σ	μ	σ		
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา						
1. ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.30	0.86	3.91	0.84	0.61	8
2. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ได้บังคับบัญชาเข้ารับ การอบรมหลักสูตรวิชาลูก เสืออย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	3.31	0.86	3.96	0.87	0.65	6
3. ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.11	0.95	3.80	0.87	0.69	5
4. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมและเห็นความสำคัญใน หลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.36	0.97	3.91	0.88	0.55	9
5. ผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครู ผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ ในหลักสูตร	2.92	0.98	3.72	0.76	0.80	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 40 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง***	ลำดับที่
	μ	σ	μ	σ		
6. ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือชั้นภายในสถานศึกษา	2.63	1.06	3.60	0.87	0.97	1
7. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามหลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ	3.03	1.14	3.76	0.99	0.73	4
8. ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผนเพื่อทำความเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือในการนำมาใช้ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	2.90	1.02	3.66	0.92	0.76	3
9. ผู้บริหารทุกคนได้รับการอบรมและทำความเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.21	0.99	3.85	0.96	0.64	7
ค่าเฉลี่ยรวม	3.08	0.98	3.79	0.88	0.71	

*** ผลต่าง = สภาพที่ควรจะเป็น - สภาพที่เป็นอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 40 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นข้อ พบว่า ข้อที่แตกต่างกันมาก 3 ลำดับแรกคือ ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ ชั้นภายในสถานศึกษา 0.97 ผู้บริหารได้คอยให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 0.80 ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผน เพื่อทำความเข้าใจนโยบาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือในการนำไปใช้ในสถานศึกษาอยู่เสมอ 0.80 และผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามหลักสูตรวิชาลูกเสือ กับครูเสมอ 0.78

ตารางที่ 41

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหาร ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหาร	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง***	ลำดับที่
	μ	σ	μ	σ		
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ						
1. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความรับผิดชอบ	3.17	0.86	3.85	0.98	0.68	5
2. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความสามารถทักษะทางลูกเสือโดยเฉพาะอย่างยิ่งพอ	3.27	0.92	3.88	1.00	0.61	7
3. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีระเบียบวินัย	3.16	0.99	3.93	0.95	0.77	3
4. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือกำหนดกิจกรรมให้ทั้งหมด	3.13	0.96	3.71	0.84	0.58	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารของวิทยาลัยเทคนิค... ไม่ควรนำออกนอกวิทยาลัยเทคนิค... ไม่ควรนำออกนอกวิทยาลัยเทคนิค... ไม่ควรนำออกนอกวิทยาลัยเทคนิค...

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 41 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง***	ลำดับที่
	μ	σ	μ	σ		
5. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้และ ความเข้าใจการประเมินผลใน หลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.25	0.91	3.83	0.90	0.58	8
6. ครูผู้สอนเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.16	1.03	3.92	0.93	0.76	4
7. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีวุฒิทาง ลูกเสือขั้นต่ำ B.T.C	3.26	1.22	3.88	1.13	0.62	6
8. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษ ต้องรับผิดชอบมาก	3.32	1.25	3.08	0.97	-0.35	10
9. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการ อบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม	3.01	1.09	3.85	1.02	0.84	1
10. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ สามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.15	1.06	3.97	0.80	0.82	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.18	1.03	3.84	0.95	0.66	

*** ผลต่าง = สภาพที่ควรจะเป็น - สภาพที่เป็นอยู่

ตารางที่ 41 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการ
บริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือพบว่า
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีความแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่แตกต่างกันมากเป็น 3 ลำดับแรก คือ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีระเบียบวินัย 0.77 ครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการอบรมเพิ่มเติม 0.84 ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความสามารถพิเศษและมนุษยสัมพันธ์ดี 0.82

ตารางที่ 42

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหาร ด้านการเรียนการสอน

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง***	ลำดับที่
	μ	σ	μ	σ		
ด้านการเรียนการสอน						
1. เวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร วิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	2.91	1.05	3.70	1.08	0.79	7
2. เนื้อหาวิชามีกิจกรรมให้นักศึกษา ฝึกตนเองอย่างเพียงพอ	2.91	1.15	3.66	1.02	0.75	8
3. การเรียนการสอนวิชาลูกเสือกระ ทำได้ตรงกับความสนใจของผู้เรียน	2.75	0.98	3.61	0.95	0.86	5
4. ครูมีผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ	2.95	1.06	3.86	0.94	0.91	3
5. ได้มีการซักซ้อมความเข้าใจและ กำหนดแนวทางประเมินผลการ เรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ	2.93	0.99	3.75	0.91	0.82	6
6. จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียน การสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนด ไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ	3.00	1.00	3.73	0.87	0.73	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต่ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 42 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง***	ลำดับที่
	μ	σ	μ	σ		
7. เนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้อง กับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน	2.83	0.96	3.71	0.94	0.88	4
8. มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสือ อย่างเพียงพอ	2.91	0.81	3.85	1.02	0.94	2
9. วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็น ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	2.95	0.91	3.91	1.24	0.96	1
ค่าเฉลี่ยรวม	2.90	1.04	3.75	0.99	0.85	

*** ผลต่าง = สภาพที่ควรจะเป็น - สภาพที่เป็นอยู่

ตารางที่ 42 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการเรียนการสอน พบว่ามีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่แตกต่างกันมากเป็น 3 ลำดับแรก คือ วิชาพิเศษลูกเสือเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน 0.96 มีอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสืออย่างเพียงพอ 0.94 ควรมีครูผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ 0.91

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 43

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหาร ด้านตัวผู้เรียน

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง***	ลำดับที่
	μ	σ	μ	σ		
ด้านตัวผู้เรียน						
1. นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุดลูกเสือเวลาเรียน	2.33	0.94	3.53	1.10	1.20	4
2. นักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี	2.41	0.95	3.67	1.00	1.26	2
3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี	2.62	0.94	3.77	1.02	1.15	5
4. นักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ	2.33	1.01	3.57	1.10	1.24	3
5. นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเองในวิชาลูกเสือ	2.63	0.95	3.75	1.08	1.12	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 43 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง***	ลำดับที่
	μ	σ	μ	σ		
6. นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนี ระเบียบวินัย	2.40	0.98	3.76	1.12	1.36	1
ค่าเฉลี่ยรวม	2.45	0.96	3.67	1.07	1.22	

*** ผลต่าง = สภาพที่ควรจะเป็น - สภาพที่เป็นอยู่

ตารางที่ 43 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านตัวผู้เรียน พบว่า มีความแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่แตกต่างกันมากเป็น 3 ลำดับแรกคือ นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนีระเบียบวินัย 1.36 นักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี 1.26 นักเรียนให้ความสำคัญวิชาลูกเสือเทียบเท่าวิชาอื่น 1.24

ตารางที่ 44

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของผู้บริหาร ด้านการนิเทศการศึกษา

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง***	ลำดับที่
	μ	σ	μ	σ		
ด้านการนิเทศการศึกษา						
1. มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	2.23	1.06	3.61	0.98	1.38	1
2. ได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนหลัก สูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ	2.37	0.84	3.68	0.92	1.31	3
3. ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และ คอยติดตามผลการจัดหลักสูตร วิชาลูกเสือ	2.35	0.96	3.68	0.92	1.33	2
4. ครูได้รับการช่วยเหลือจาก ศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิชา การทางลูกเสือ	2.41	0.93	3.65	0.95	1.24	5
5. มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชา ลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ	2.42	1.02	3.53	1.00	1.11	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 44 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง***	ลำดับที่
	μ	σ	μ	σ		
6. มีการนิเทศวิชาลูกเสือภายใน สถานศึกษา	2.30	1.11	3.60	0.97	1.30	4
ค่าเฉลี่ยรวม	2.34	0.98	3.62	0.95	1.28	

*** ผลต่าง = สภาพที่ควรจะเป็น - สภาพที่เป็นอยู่

ตารางที่ 44 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการนิเทศการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันมากเป็น 3 ลำดับแรกคือ มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสืออยู่เสมอ 1.38 ครูผู้สอนได้รับการนิเทศและคอยติดตามผลการจัดหลักสูตรวิชาลูกเสือ 1.33 ได้รับเอกสารคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรลูกเสือจาก พ.ศ.น.อ. กรมอาชีวศึกษาอยู่เสมอ 1.31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

ตารางที่ 45

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกด้าน

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา	2.66	1.05	3.71	1.15	8.16**
2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	3.11	1.02	3.89	1.10	6.34**
3. ด้านการเรียนการสอน	2.87	0.95	3.80	1.06	7.84**
4. ด้านตัวผู้เรียน	2.20	0.95	3.67	1.14	11.53**
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	2.18	0.93	3.58	1.04	12.04**
ค่าเฉลี่ยรวม	2.60	0.98	3.73	1.09	9.27**

** $p < .01$

ตารางที่ 45 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกด้าน พบว่าสภาพที่เป็นอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในทุกด้าน เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่เป็นเอกสารที่สวนไปสำหรับวางใจแผนเพื่อที่จะศึกษาเท่านั้น ไปอนาคตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าทางสถิติ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกด้าน ไม่วารณินใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 46

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา					
1. ผู้บริหารมีความเข้าใจ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	2.95	1.00	3.87	1.09	7.54**
2. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรม หลักสูตรวิชาลูกเสือ อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ	2.93	1.09	3.85	1.14	7.21**
3. ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ	2.80	1.03	3.73	1.22	6.81**
4. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม และเห็นความสำคัญในหลักสูตร วิชาลูกเสือ	2.75	1.02	3.68	1.13	7.36**
5. ผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครู ผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร	2.42	1.00	3.62	1.12	9.58**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 46 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
6. ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อ ให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ ชั้นภายในสถานศึกษา	2.22	1.08	3.58	1.17	10.39**.
7. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมตาม หลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ	2.68	1.15	3.81	1.12	9.02**
8. ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผน เพื่อทำความเข้าใจนโยบาย และ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชา ลูกเสือในการนำมาใช้ในสถาน ศึกษาอยู่เสมอ	2.48	1.06	3.70	1.09	10.01**
9. ผู้บริหารทุกคนได้รับการอบรม และทำความเข้าใจหลักสูตรวิชา ลูกเสือ	2.73	1.04	3.63	1.31	6.14**
ค่าเฉลี่ยรวม	2.66	1.05	3.71	1.15	8.16**

** p < .01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 46 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกข้อ

ตารางที่ 47

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	สภาพที่เป็นอยู่		สภาพที่ควรจะเป็น		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	N = 80		N = 80		
ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ					
1. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความรับผิดชอบ	3.20	0.95	4.13	0.99	8.40**
2. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความสามารถทักษะทางลูกเสือโดยเฉพาะอย่างยิ่งพอ	3.17	0.92	4.11	0.93	9.04**
3. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีระเบียบวินัย	3.11	0.95	3.93	1.72	4.26**
4. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือกำหนดกิจกรรมให้ทั้งหมด	3.05	0.64	3.88	0.98	7.57**

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการสื่อสารเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 47 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
5. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้และ ความเข้าใจการประเมินผลใน หลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.18	1.10	3.87	1.46	4.22**
6. ครูผู้สอนเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ	3.15	1.01	4.01	1.11	6.92**
7. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีวุฒิทาง ลูกเสือขั้นต่ำ B.T.C	3.12	1.20	3.88	1.30	5.22**
8. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษ ต้องรับผิดชอบมาก	3.40	1.14	3.07	1.16	-2.54**
9. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการ อบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม	2.73	1.15	3.78	1.10	8.53**
10. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ สามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.15	1.19	4.03	0.80	8.17**
ค่าเฉลี่ยรวม	3.11	1.02	3.89	1.10	6.34**

** p < .01

ตารางที่ 47 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการ

บริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ เมื่อ

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกข้อ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 48

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการเรียนการสอน					
1. เวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร วิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหา วิชา	3.03	1.00	3.68	1.14	6.09**
2. เนื้อหาวิชาที่มีกิจกรรมให้นักศึกษา ฝึกตนเองอย่างเพียงพอ	2.97	0.91	3.70	1.19	5.48**
3. การเรียนการสอนวิชาลูกเสือ กระทำได้ตรงกับความสนใจของ ผู้เรียน	2.57	0.92	3.67	1.00	9.83**
4. ความมีผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ	2.87	1.03	3.78	1.08	7.53**
5. ได้มีการชักชวนความเข้าใจและ กำหนดแนวทางประเมินผลการ เรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ	2.81	0.93	3.75	0.91	9.23**
6. จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียน การสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนด ไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ	3.00	0.83	3.85	1.05	7.24**

ตารางที่ 48 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
7. เนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้อง กับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน	2.83	0.90	3.83	1.09	8.20**
8. มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสือ อย่างเพียงพอ	2.71	0.94	4.02	1.08	10.84**
9. วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็น ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.12	1.09	4.00	1.01	7.79**
ค่าเฉลี่ยรวม	2.87	0.95	3.80	1.00	7.84**

** $p < .01$

ตารางที่ 48 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 49

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านตัวผู้เรียน					
1. นักเรียนมีความภูมิใจจากแต่งชุด ลูกเสือเวลาเรียน	2.02	0.98	3.71	1.26	11.99**
2. นักเรียนให้ความสนใจต่อการ เรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี	2.15	0.93	3.62	1.09	12.06**
3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจใน เนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็น อย่างดี	2.30	0.87	3.63	1.10	10.81**
4. นักเรียนให้ความสำคัญในการ เรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับ วิชาอื่น ๆ	2.05	0.85	3.57	1.16	11.72**
5. นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเอง ในวิชาลูกเสือ	2.46	0.88	3.66	1.01	10.62**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 49 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
6. นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนี้อะเบียบ วินัย	2.23	1.18	3.83	1.23	11.63**
ค่าเฉลี่ยรวม	2.20	0.95	3.67	1.14	11.53**

** p < .01

ตารางที่ 49 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกข้อ

ตารางที่ 50

ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการนิเทศการศึกษา					
1. มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	2.03	1.06	3.46	1.06	12.06**
2. ได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนหลัก สูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ	2.28	0.90	3.67	1.02	12.18**
3. ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และ คอยติดตามผลการจัดหลักสูตร วิชาลูกเสือ	2.23	0.86	3.57	0.98	12.22**
4. ครูได้รับการช่วยเหลือจาก ศึกษานิเทศเกี่ยวกับแหล่งวิชา การทางลูกเสือ	2.25	0.96	3.67	1.07	11.86**
5. มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	2.16	0.93	3.63	0.97	13.55**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 50 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ	สภาพที่เป็นอยู่ N = 80		สภาพที่ควรจะเป็น N = 80		ผลต่าง
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
6. มีการนิเทศวิชาลูกเสือภายใน สถานศึกษา	2.15	0.92	3.53	1.14	10.82**
ค่าเฉลี่ยรวม	2.18	0.93	3.58	1.04	12.04**

** p < .01

ตารางที่ 50 แสดงผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกข้อ

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey method) ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยตามลำดับขั้นคือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา
2. เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

สภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอน ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

- การวิจัยเรื่องนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey method)
- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา 16 วิทยาลัย ๆ ละ 5 คน ผู้อำนวยการ 1 คน และผู้ช่วยทั้ง 4 ฝ่าย รวมทั้งสิ้น 80 คน ครูผู้สอนวิชาลูกเสือที่มีวุฒิทางลูกเสือ A.T.C. จำนวน 16 วิทยาลัย ๆ 5 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)
- วิธีเก็บข้อมูลใช้วิธีการไปส่งถึงสถานศึกษาและนัดวันไปเก็บข้อมูลทั้ง 16 สถานศึกษา
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้สอบถามเกี่ยวกับสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน

ด้านที่ 1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 9 ข้อ

ด้านที่ 2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ จำนวน 10 ข้อ

ด้านที่ 3 ด้านการเรียนการสอน จำนวน 9 ข้อ

ด้านที่ 4 ด้านตัวผู้เรียน จำนวน 6 ข้อ

ด้านที่ 5 ด้านการนิเทศการศึกษา จำนวน 6 ข้อ

โดยมีคุณภาพเชื่อถือได้ สภาพที่เป็นอยู่ 0.92 และสภาพที่ควรจะเป็น 0.95

สรุปผลการวิจัย

ในการสรุปผลการวิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ตอน คือ สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ และการเปรียบเทียบสภาพการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง จำนวน 80 คน เป็นชาย 72 คน คิดเป็นร้อยละ 90 เป็นหญิง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์

การทำงานระหว่าง 21-30 ปี มากที่สุด ถึง 37 คน คิดเป็นร้อยละ 46.25 มีรองลงมา มีประสบการณ์ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การณการทํางาน 30 ปีขึ้นไป จํานวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 และผู้มีประสบการณ์ 10-20 ปี น้อยที่สุด จํานวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และไม่มีผู้ใดมีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการมีจํานวนถึง 64 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเป็นผู้อำนวยการ จํานวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20

1.2 ครูผู้สอนวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลางจํานวน 80 คน เป็นชาย 57 คน คิดเป็นร้อยละ 71 เป็นหญิง 23 คน คิดเป็นร้อยละ 29 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทํางานระหว่าง 10 - 20 ปี มากที่สุด ถึง 54 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมามีประสบการณ์การทํางานต่ำกว่า 10 ปี จํานวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ผู้มีประสบการณ์ 21-30 ปี จํานวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และผู้มีประสบการณ์ 30 ปีขึ้นไป มีน้อยที่สุดเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

2. สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษาในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อย ซึ่งมีผลแต่ละด้านดังนี้

2.1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค อยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านทั้ง 9 ข้อ โดยเรียง 3 ลำดับแรกดังนี้ ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมและเห็นความสำคัญในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม ผู้จัดบังคับบัญชา ให้เข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสืออย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอและผู้บริหารมีความเข้าใจในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามลำดับ

ได้จัดให้มีการอบรมเพื่อให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือขึ้นภายในสถานศึกษา ตามลำดับ

2.2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตาม การรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 10 ข้อ โดยเรียงลำดับแรกดังนี้ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษต้องรับผิดชอบมาก ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ มีความรู้ความสามารถทักษะทางลูกเสือโดยเฉพาะอย่างเพียงพอ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีวุฒิทางลูก เสือขั้นต่ำ B.T.C ตามลำดับ

2.3 ด้านการเรียงการสอน สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตาม การรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการเรียงการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 9 ข้อ โดยเรียง 3 ลำดับแรกดังนี้ จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียนการสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนดไว้ การค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหมาะสมต่อการปฏิบัติ ควรมีครูผู้สอนวิชาลูกเสือเฉพาะ วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญ เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ตามลำดับ

2.4 ด้านตัวผู้เรียน สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านตัวผู้เรียน อยู่ในระดับน้อยทั้งหมด เรียงตามลำดับ คือ นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุดลูกเสือเวลาเรียน นักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนั้นมีระเบียบวินัย และนักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี ตามลำดับ

2.5 ด้านการนิเทศการศึกษา สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการนิเทศการศึกษายู่ในระดับน้อย โดยเรียงตามลำดับจากน้อยไปหามากได้แก่ การมีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ มีการนิเทศวิชาลูกเสือภายในสถานศึกษา ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และคอยติดตามผลการจัดหลักสูตรวิชาลูกเสือ ครูผู้สอนได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ ครูได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิชาการทางลูกเสือ มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ ตามลำดับ

3 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ซึ่งอยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษาสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากโดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสืออย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมและเห็นความสำคัญในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ผู้บริหารทุกคนได้รับการอบรมและทำความเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ

3.2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับมากโดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความสามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี ครูผู้สอนวิชาลูกเสือนั้นมีระเบียบวินัย ครูผู้สอนเข้าใจนโยบาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความสามารถทักษะทางลูกเสือโดยเฉพาะอย่างยิ่งพอ ส่วนครูผู้สอนวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วางไว้เพื่อใช้ในการใช้งานที่ทางวิทยาลัยเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ด้านการเรียนการสอน สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจาก มากไปหาน้อย ได้แก่ วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ความมีผู้สอนวิชา ลูกเสือโดยเฉพาะ ความมีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสืออย่างเพียงพอ ได้มีการซักซ้อมความ เข้าใจและกำหนดแนวทางประเมินผลการเรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียน การสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนดไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ

3.4 ด้านตัวผู้เรียนสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับ รู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านตัวผู้เรียน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือนั้น ระเบียบวินัย นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเองในวิชาลูกเสือ นักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียน วิชาลูกเสือเป็นอย่างดี นักเรียนให้ความสำคัญ ในการเรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุดลูกเสือเวลาเรียน

3.5 ด้านการนิเทศการศึกษา สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจาก มากไปหาน้อย พบว่า การได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาลูก เสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษาอยู่เสมอ ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และคอยติดตามผลการจัด หลักสูตรวิชาลูกเสือ ครูได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิชาการทางลูกเสือ มี การนิเทศวิชาลูกเสือภายในสถานศึกษา มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ

4. สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูก เสือ 5 ด้าน ซึ่งพบว่าอยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อย ดังนี้

4.1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตาม การรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลางโดยเรียง จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ใต้บังคับบัญชา เข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสือ ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ส่วนระดับน้อย เรียงตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผนเพื่อทำความเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในการนำมาใช้ในสถาน ศึกษาอยู่เสมอ ผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรผู้บริหารได้ ไม่วาทะใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดให้มีการอบรมเพื่อให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือชั้นภายในสถานศึกษา ตามลำดับ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง

4.2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตาม การรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงจากมาก ไปหาน้อย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษต้องรับผิดชอบมาก ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มี ความรับผิดชอบ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความสามารถทักษะทางลูกเสือโดยเฉพาะอย่างเพียงพอ ครูผู้สอนเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ

4.3 ด้านการเรียนการสอน สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตาม การรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงจากมาก ไปหาน้อย ได้แก่วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน เวลาเรียนที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรวิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จุดประสงค์ และเนื้อหาการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ ตามที่กำหนดไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ เนื้อหาวิชามีกิจกรรมให้นักศึกษาฝึกตนเองอย่างเพียงพอ

4.4 ด้านตัวผู้เรียน สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน อยู่ในระดับน้อย โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเองในวิชาลูกเสือ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรวิชา ลูกเสือเป็นอย่างดี นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือมีระเบียบวินัย

4.5 ด้านการนิเทศการศึกษา สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตาม การรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับน้อย โดยเรียงจากมากไป นาน้อย ได้แก่การได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ.กรมอาชีวศึกษาอยู่เสมอ ครูได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิชาการ ทางลูกเสือ ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และคอยติดตามผลการจัดหลักสูตรวิชาลูกเสือ มีการจัดอบรม ครูผู้สอนวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ

5. สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอน วิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา 5 ด้านด้วยกัน คือ ด้านผู้บริหาร สถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน และด้านการนิเทศ การศึกษา พบว่า

5.1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษานั้น อยู่ในระดับมากโดยเรียงจากมาก การค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ผู้บริหารให้การสนับสนุน ส่งเสริมผู้ใต้บังคับบัญชา เข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสืออย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามหลักสูตรวิชาลูกเสือ กับครูเสมอ ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผนเพื่อทำความเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือในการนำมาใช้ในสถานศึกษาอยู่เสมอ

5.2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสืออยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความสามารถทักษะทางลูกเสือโดยเฉพาะอย่างเพียงพอ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความสามารถพิเศษ และมีมนุษยสัมพันธ์ดี ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษต้องรับผิดชอบมาก อยู่ในระดับปานกลางแต่ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

5.3 ด้านการเรียนการสอน สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสืออย่างเพียงพอ วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน จุดประสงค์ และเนื้อหาการเรียนการสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนดไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ

5.4 ด้านตัวผู้เรียน สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือ มีระเบียบวินัย นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุดลูกเสือ เวลาเรียนนักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเองในวิชาลูกเสือ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี นักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี นักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือเทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ

5.5 ด้านการนิเทศการศึกษา สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษาอยู่เสมอ ครูได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิชาการทางลูกเสือ มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรแจกจ่ายไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ
6 การเปรียบเทียบกับ สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า ในด้านผู้บริหารสาธิตศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านตัวผู้เรียน แยกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

7. การเปรียบเทียบ สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือในทุกด้าน พบว่า สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสืออยู่ในระดับมาก เหมือนกันทุกข้อ แต่เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค รวมทุกด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ย โดยสภาพที่ควรจะเป็น มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสภาพที่เป็นอยู่ ในทุกด้าน

9. การเปรียบเทียบ สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า สภาพที่เป็นอยู่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่ควรจะเป็นในทุกด้าน และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า แยกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกด้าน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยศึกษาสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ผู้วิจัยจะอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัยในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็น ผู้บริหารสถานศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลางทั้งสิ้น 16 แห่ง จำนวน 80 คน ถือได้ว่าผู้บริหารทุกคนของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลางตอบแบบสอบถามทุกคน เนื่องจากผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคทุกแห่งประกอบด้วยผู้อำนวยการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายต่าง ๆ แต่ละวิทยาลัยจะมี 5 คน งานวิจัยนี้ผู้บริหารตอบแบบสอบถามครบทุกคนทุกคนมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี ส่วนใหญ่เป็นชาย ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ผู้วิจัยกำหนดให้เป็นผู้ที่มิเคยสอนวิชาลูกเสือ และมีคุณวุฒิทางลูกเสือไม่ต่ำกว่าการบำเพ็ญประโยชน์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A.T.C' จะพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 10-20 ปีมากที่สุดเป็นสิ่งที่ที่แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูอาจารย์ผู้สอนวิชาลูกเสือส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิค มาตลอดระยะเวลาที่กรมอาชีวศึกษาเริ่มจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาลูกเสือในหลักสูตร²

2. สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา 5 ด้าน ด้วยกัน คือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน และด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สว่าง โอบารีบุตร³ ซึ่งทำการวิจัยในปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือตามที่คณะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กองลูกเสือ กรมพลศึกษา⁴ ซึ่งพบว่า ปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา อยู่ในเกณฑ์ปานกลางเช่นกัน

2.1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ผู้บริหารให้ความสนับสนุนส่งเสริม และเห็นความสำคัญในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ได้บังคับบัญชา ให้เข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสืออย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ปีระชา พึ่งจิตต์ตน⁵ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือ ได้สรุปไว้ว่า

"บุคคลสำคัญที่สุดที่จะทำให้การเรียนการสอนวิชาลูกเสือในโรงเรียนบรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาลูกเสือ ก็คือ ผู้บริหาร"

ดังนั้นผู้บริหารจึงควรต้องทำความเข้าใจในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ เพราะ "หลักสูตรคือ หัวใจของการเรียนการสอนเพราะจะเป็นเครื่องกำหนดแนวทางการจัดการสอนว่าจะสอนอย่างไร มีความมุ่งหมายอย่างไรในการสอนนั้น ๆ มีเนื้อหาอะไรที่ควรจะสอน ตลอดจนการประเมินผล ดังนั้นหลักสูตรจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหาร ผู้บริหารจำเป็นต้องศึกษาให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรให้เข้าใจลึกซึ้งว่า หลักสูตรคืออะไร มีองค์ประกอบอะไรบ้าง ประเภทของหลักสูตร ความรู้พื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันมีลักษณะอย่างไร จะได้จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร"⁶

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดเห็นอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารทุกคนเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง คือ การที่ผู้บริหารควรได้รับการอบรมและทำความเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ เนื่องจากหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งของงานวิชาการ ดาวเรือง รัตนิน เห็นว่า ผู้บริหารการศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร⁷ เพราะงานวิชาการจะเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงคุณภาพ และประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของหน่วยงานนั้น ผู้บริหารจึงต้องดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ จึงควรที่ผู้บริหารจะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตร และควรมีการอบรมและทำความเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ โดยเฉพาะแต่สภาพที่เป็นอยู่ผู้บริหารอาจไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องมีการอบรมและทำความเข้าใจหลักสูตรควรมีความรู้ความเข้าใจทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ และผู้บริหารก็ไม่เห็นความสำคัญในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามหลักสูตรวิชาลูกเสือกับครู

ผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมอบรมหรือสัมมนาเพื่อวางแผนให้กับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ คอยให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีการประชุมวางแผนเพื่อทำความเข้าใจในนโยบาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือในการนำมาใช้ในสถานศึกษาอยู่ เพื่อสร้างความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ จะเห็นว่า ข้อที่ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือขึ้นภายในสถานศึกษา เป็นข้อที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย ในลำดับสุดท้าย อันเนื่องมาจากสถานศึกษาส่วนใหญ่ผู้บริหารไม่ได้จัดให้มีการอบรมครูให้เข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ ซึ่งเป็นปัญหาอย่างมากในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ⁸

การฝึกอบรมและการทำความเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือให้กับครูผู้สอนวิชาลูกเสือและผู้บริหารเอง เป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคคลซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา อันจะทำให้การบริหารหลักสูตรในอนาคตข้างหน้าของผู้บริหารได้รับการสนองตอบและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นศักยภาพที่มองไปในอนาคต เป็นการแสดงออกซึ่งวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ซึ่งผู้บริหารจักต้องไม่ลืมบทบาทและความสำคัญเพื่อการพัฒนาองค์กรต่อไป⁹

2.2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิษาลักษณ์เทคนิค ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ผู้บริหารเห็นว่าอยู่ในอันดับแรกคือ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษต้องรับผิดชอบมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ มิ่งกร สระศรี¹⁰ ซึ่งศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการเตรียมการสอนของครูอาจารย์ในวิษาลักษณ์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคเหนือ พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ต้องทำหน้าที่พิเศษ ตามที่วิษาลักษณ์มอบหมายจากการสอน สถานศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านกิจกรรมพิเศษมากกว่ากิจกรรมการสอนของครูอาจารย์ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องพยายามบริหารหลักสูตรเพื่อ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ครูผู้สอนได้มีความสนใจในกิจกรรมการสอนมากกว่ากิจกรรมพิเศษอื่น ๆ สอดคล้องกับคำกล่าว
ของ ประถม ส่องสว่าง¹² ที่ว่า

"ถึงแม้หลักสูตรจะมีความสำคัญเพียงใด ครูก็มีบทบาทสำคัญกว่าเพราะครู คือตัวแทน
ที่จะนำหลักสูตรมาใช้ให้เกิดผลแก่นักเรียน ถ้าครูเพิกเฉยเสียไม่ศึกษาหลักสูตรไม่นำ
หลักสูตรมาใช้ หลักสูตรก็จะเหมือนกับ เจ้าหญิงนิทรา ซึ่งบรรทมหลับสนิทอยู่เช่นนั้น
ชั่ววันวันคร"

สมิทร คุชานุกร¹³ ได้กล่าวเช่นเดียวกันว่า " การบริหารหลักสูตร ก็คือ การที่
ผู้บริหารและครูนำเอาโครงสร้างของหลักสูตรที่เป็นรูปเล่มเหล่านั้นไปปฏิบัติให้เกิดผล รวมถึง
การบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียน เพื่ออำนวยความสะดวกและนักเรียนสามารถสอนและเรียน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด แม้ว่าขั้นตอนนี้จะรวมถึงการบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียน
ก็ตาม หัวใจของการนำเอาหลักสูตรไปใช้คือ การสอน และบุคคลที่สำคัญที่สุดคือ ตัวครูผู้สอน

ผู้บริหารจึงควรมีความสนใจและใส่ใจในด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ แต่สภาพที่เป็น
อยู่จะเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะการมีภาระหน้าที่พิเศษของครูอาจารย์ย่อมจะทำให้
การเรียนการสอนไม่สามารถดำเนินได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ส่วนการที่ผู้บริหารเห็นว่าครูผู้
สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความสามารถทักษะทางลูกเสือโดยเฉพาะอย่างยิ่งพอ เหตุผลก็เนื่อง
มาจาก ครูสอนวิชาลูกเสือ ส่วนใหญ่จะผ่านการฝึกอบรมผู้กำกับลูกเสือขั้นต้นมาแล้วจึงมีวุฒิขั้นต่ำ
B.T.C ทำให้ผู้บริหารเห็นว่าครูผู้สอนมีความสามารถในทักษะทางด้านลูกเสืออย่างเพียงพอ แต่
การที่ครูผู้สอนจะมีวุฒิทางลูกเสือได้ ก็ต้องขึ้นอยู่กับความเข้าใจในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ของผู้บริหาร เนื่องจากผู้บริหารจะเป็นผู้ส่งครูผู้สอนไปฝึกอบรม ถ้าขาดความเข้าใจในหลักสูตร
วิชาลูกเสือผู้บริหาร อาจไม่เห็นความสำคัญของการส่งครูผู้สอนไปฝึกอบรม ซึ่งจากการวิจัยของ
บุษุเตลือ แฝงเวียง¹⁴ พบว่าครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถทางทักษะลูกเสือโดยเฉพาะ ในส่วน
ของผู้บริหารมีความต้องการให้ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ และความเข้าใจการประเมินผลหลัก
สูตรวิชาลูกเสือ แต่ขัดแย้งกันทางความคิดเห็นแก่ผู้บริหารไม่ได้จัดส่งหรือจัดการฝึกอบรมในการ
ประเมินผลในหลักสูตรวิชาลูกเสือให้กับครูผู้สอน

ในขณะที่ผู้บริหารมีความคาดหวัง และเล็งเห็นว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ต้องเป็นผู้
มีความรับผิดชอบและเป็นผู้มีระเบียบวินัย เพราะจะต้องเป็นตัวอย่างอันดีงามให้กับผู้เรียน แต่
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคาดหวังของผู้บริหาร เป็นการขาดความเข้าใจในนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชา
 ลุกเสือเพราะกระบวนการลูกเสือมุ่งฝึกอบรมนักเรียนให้เป็นพลเมืองดี¹⁵ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอยู่
 เองที่ตัวครูผู้สอนจะต้องมีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัย และการได้รับการฝึกทักษะกระบวนการ
 ของลูกเสือจนได้รับวุฒิทางด้านลูกเสือ ทำให้ผู้บริหารเห็นว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ
 สามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี สำหรับการที่จะให้ครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการอบรมวิชา
 ลูกเสือเพิ่มเติมผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือต่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน โดยให้ข้อนี้อยู่ใน
 ลำดับสุดท้าย เพราะผู้บริหารทราบดีว่า ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีคุณวุฒิทางด้านลูกเสือในชั้น
 A.T.C ซึ่งเป็นชั้นสูง จึงไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องมีกิจกรรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติมอีก

2.3 ด้านการเรียนการสอน สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตาม
 การรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการจัด
 การเรียนการสอนของสถานศึกษา สิ่งที่เกี่ยวข้องเป็นแม่บทหรือเป็นเครื่องกำหนดวิธีการในการดำเนิน
 การสอนก็คือ หลักสูตร แม้ผู้บริหารโรงเรียนอาจจะไม่ได้สอนก็ตาม แต่ผู้บริหารก็ต้องรับผิดชอบ
 ต่อทุกอย่างในโรงเรียน รวมทั้งการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา เพราะถ้าครูเกิดมีปัญหา
 เกี่ยวกับหลักสูตร ผู้บริหารควรให้คำแนะนำได้¹⁶ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาลูก
 เสือในสภาพที่เป็นอยู่จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ
 มากขึ้น ปรีชา นิพนธ์พิทษา และสุทิน เนียนพลับ¹⁷ กล่าวว่า

"การเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในกระบวนการใช้หลักสูตร เพราะเป็น
 กิจกรรมที่ใกล้ชิดกับนักเรียนได้ปฏิบัติมากที่สุด การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ครูและ
 นักเรียนทำร่วมกันถ้าจะแยกออกเป็นสองส่วนก็เป็นการเรียนคือกิจกรรมที่นักเรียนทำ
 และการสอนคือกิจกรรมที่ครูทำ"

ผู้บริหารจึงควรมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของจุดประสงค์ และเนื้อหาการเรียน
 การสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร
 วิทยุ สาธร¹⁸ ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตร ที่จะต้องคำนึงถึง คือ ตัวผู้เรียน ซึ่งจะ
 ต้องเป็นผู้เรียนตามหลักสูตร วิชาสอนและกระบวนการเรียนตามแนวหลักสูตร ความต้องการใน
 ด้านวัฒนธรรมเนื้อหาวิชาที่บรรจุในหลักสูตร ซึ่งควรจะต้องตรงตามความต้องการของสังคมและตรง

กับอุปนิสัยของผู้เรียน เหมาะกับวิธีการสอนและกระบวนการเรียนตามปกติ มีครูผู้สอนวิชาลูกเสือ
 ไม่วาทกรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉพาะและวิชาชีพพิเศษลูกเสือสามัญควรเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน

ผู้บริหารควรมีการซักซ้อมความเข้าใจ และกำหนดแนวทางประเมินผลการเรียนวิชาลูกเสือ แม้ว่าเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรวิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร แต่เนื้อหาวิชาลูกเสือควรจะเน้นหนักทักษะในการปฏิบัติ และมีกิจกรรมให้นักเรียนฝึกตนเองอย่างเพียงพอ มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสืออย่างเพียงพอ แม้ผู้บริหารเห็นว่าเนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้องกับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบันอยู่ในลำดับท้าย เพราะผู้บริหารมองว่าสังคมและเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปแต่การบริหารหลักสูตรในด้านเนื้อหา กระบวนการและวิธีการเรียนการสอนยังอยู่ในรูปแบบเดิม จึงเห็นว่าเนื้อหาวิชาลูกเสือยังไม่สอดคล้องกับสภาพและสถานการณ์ในปัจจุบัน การปรับปรุงหลักสูตรและเนื้อหาวิชา รวมทั้งเทคนิควิธีการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสังคมและผู้เรียน จึงเป็นเหตุผลสำคัญในการที่จะปรับปรุงหลักสูตรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น¹⁹ และควรที่จะเน้นการเรียนการสอนวิชาลูกเสือกระทำได้ตรงกับ ความสนใจของผู้เรียน

2.4 ด้านตัวผู้เรียน สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านตัวผู้เรียน อยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะนักเรียนให้ความสำคัญกับวิชาลูกเสือน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของสมหมาย พึ่งทองหล่อ²⁰ ที่พบว่าปัญหาในการเรียนวิชาลูกเสือก็คือ ตัวนักเรียนให้ความสนใจในวิชาน้อย ในส่วนของตัวผู้เรียนก็พบว่านักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุดลูกเสือเวลาเรียนในระดับน้อย ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการที่นักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือน้อยเมื่อเทียบกับวิชาอื่น ๆ จึงเป็นเรื่องที่ผู้บริหารจะต้องทำความเข้าใจกับผู้เรียน ให้ทราบถึงความสำคัญของแต่ละวิชาทุกหมวดวิชาในหลักสูตรมีความสำคัญเท่ากันหมด²¹ เพราะเป็นเรื่องของการบริหารวิชาการที่ผู้บริหารหาโอกาสหรือวิธีการในการชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของทุกวิชาเท่าเทียมกัน

ส่วนสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารวิชาลูกเสือที่ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคเห็นว่า อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเองในวิชาลูกเสือ และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี ก็เนื่องจากนักเรียนที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยเทคนิคได้ผ่านขั้นตอนและกระบวนการลูกเสือมาตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา จึงทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา และหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี จึงเป็นเรื่องไม่ยากในการทำความเข้าใจและการจัดกิจกรรมในการพัฒนาตนเองของผู้เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการวางแผนพัฒนาตนเองเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ด้านการนิเทศการศึกษา สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับน้อย ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชา สิกขปัญญา²² ที่พบว่า กิจกรรมการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นว่าคุณเองได้ปฏิบัติมากในการช่วยเหลือครูในด้านการนิเทศการศึกษา แต่สภาพที่เป็นอยู่ในการนิเทศการศึกษาในหลักสูตรวิชาลูกเสืออยู่ในระดับน้อย ทั้งที่กระบวนการนิเทศการศึกษาคือ การกระทำที่มุ่งจะจัดให้มีการปรับปรุงการสอนในวิชาต่าง ๆ ให้เกิดทักษะในการสอนตามวิธีการและเทคนิคที่ดี ให้มีความรู้ความเข้าใจในวิชาการใหม่ ๆ และทันสมัย²³ ทิววรรณ สุทธิโชติชน ได้กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาไว้ว่า

“การนิเทศการศึกษา เป็นกิจกรรมที่ช่วยครูในการปรับปรุงการสอนของตน ผู้บริหารควรส่งเสริม กิจกรรมการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารควรเป็นผู้นำทางวิชาการ และมีบทบาทในการนิเทศ”²⁴

ผู้บริหารหรือผู้ทำการนิเทศจะต้องรู้จักประสานและเลือกวิธีการนิเทศ วิธีการใดวิธีการหนึ่งโดยตลอดเวลาไม่ได้ การนิเทศแบบเผด็จการอาจเป็นผลดีทางปฏิบัติมากกว่าอย่างอื่น ซึ่งผู้นิเทศจะต้องเรียกประชุมครูอาจารย์ หลังอธิบายกฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ก็จะต้องปฏิบัติตาม ถ้ามีข้อสงสัยหรือคำถามในปัญหาใด ๆ ผู้นิเทศก็จะเป็นผู้อธิบายและชี้แจงให้เข้าใจ แต่ถ้าเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์หรือระเบียบที่ไม่เป็นเหตุเป็นผลนั้น ผู้นิเทศก็ไม่ควรที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือกำหนดขึ้นใหม่ทันที²⁵ ดังนั้นจึงควรที่จะมีบุคลากรนิเทศวิชาลูกเสือในสถานศึกษาชั้นโดย อาจจะมีอยู่ในรูปของคณะกรรมการที่วิทยาลัยจัดตั้งขึ้น โดยให้ผู้ที่กับลูกเสือที่ผ่านการฝึกอบรมวิชาลูกเสือขึ้นสูงมาช่วยในการนิเทศ

ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือต่างมีความคิดว่า การที่ได้รับการนิเทศและคอยติดตามผลการจัดหลักสูตรวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับน้อย สาเหตุน่าจะมาจากวิชาลูกเสือของกรมอาชีวศึกษามีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการนี้อยู่เพียงหน่วยเดียวคือ พ.ส.น.อ ซึ่งต้องรับผิดชอบในการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือ แต่กำลังคนของ พ.ส.น.อ มีอยู่จำกัดและฐานะของหน่วยงานเป็นการจัดตั้งขึ้นภายหลัง ไม่มีระเบียบใตมารองรับการทำงานของหน่วยงาน ถ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จะพึงพาการนิเทศและติดตามผลหลักสูตรวิชาลูกเสือโดยตรงก็มีเพียงกองลูกเสือ กรมพลศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุคัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท่านั้นที่เป็นหน่วยงานโดยตรงในการนิเทศและติดตามผลของหลักสูตรวิชาลูกเสือ ซึ่งก็ประสบปัญหาในเรื่องของกำลังคนและบุคลากรในหน่วยงานเช่นเดียวกัน

ส่วนการที่ผู้บริหารเห็นว่าการที่ครูสอนได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา เป็นการนิเทศที่อยู่ในระดับน้อยนั้น เป็นความคิดเห็นที่แตกต่างจากครูผู้สอนวิชาลูกเสือ เพราะครูผู้สอนวิชาลูกเสือให้ความสำคัญกับเอกสารการสอนและคู่มือหลักสูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. เป็นอย่างมาก อุปสรรคสำคัญที่ทำให้ครูไม่สามารถปฏิบัติตามแนวทางการใช้หลักสูตร ที่วางแผนไว้ได้ครบถ้วนเท่าที่ควรจะเป็นส่วนหนึ่งก็คือ การที่ครูไม่ได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์อย่างทั่วถึงโดยเฉพาะในสภาพที่เป็นอยู่ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ⁵²

แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกันคือ การจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือในสถานศึกษาได้มีกระทำอยู่ในระดับที่น้อย อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือส่วนใหญ่ จะได้รับการส่งไปอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสือและการอบรมผู้กำกับลูกเสือจากหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการฝึกอบรมในสถานศึกษา ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนจึงจัดลำดับความสำคัญของด้านนี้อยู่ในลำดับสุดท้าย

3 สภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา 5 ด้าน ด้วยกัน คือด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน และด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า

3.1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษาสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านผู้บริหารสถานศึกษา จะเห็นผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสืออย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่⁵³ ที่เห็นว่าการจัดอบรมครูให้การใช้หลักสูตรจะเป็นการพัฒนาหลักสูตรและการสอนที่สำคัญ เพราะถ้าครูไม่ได้รับการอบรมนวัตกรรม เทคโนโลยีและวิธีสอน กระบวนการใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ก็จะทำให้การใช้หลักสูตรดำเนินไปอย่างขาดประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้บริหารจึงควรมีความเข้าใจในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ การให้ความสนับสนุนส่งเสริม และเห็นความสำคัญในหลักสูตรวิชาลูกเสือแต่เพียงอย่างเดียวคงไม่เพียงพอ สิ่งจำเป็นสำหรับผู้นำทางการศึกษา ก็คือ การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อรับวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะแนวคิดที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา ผู้นำควรจะต้องติดตามศึกษาให้เข้าใจเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้กับสภาวะการต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม⁵⁴ ผู้บริหารทุกคนจึงควรได้รับการอบรม และทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ...
 52 ผู้บริหารท่านนั้น ไปงานอบรมแล้วนำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
 53 ไม่วากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจทักษะ ในหลักสูตรวิชาลูกเสือและผู้บริหารควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามหลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ

ในการบริหารหลักสูตรตามสภาพที่ควรจะเป็น ผู้บริหารหวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพที่เป็นอยู่ ผู้บริหารควรให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เมธี ปิณฑนานนท์⁵⁴ ได้กล่าวถึงการให้คำแนะนำกับครูอาจารย์ไว้ว่า

"การเปลี่ยนแปลงนั้นจะให้หนทางของการปฏิบัติที่ค่อยชอก แต่ถ้าครูอาจารย์เห็นด้วย และต้องเปลี่ยนแปลงแล้ว ก็ค่อยเริ่มให้คำแนะนำได้ และนั่นเป็นหนทางที่จะมองเห็นความสำเร็จที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงตามต้องการได้ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าท่านไม่สามารถทำให้ครูอาจารย์หันมาร่วมมือกันอย่างเต็มใจแล้ว ความล้มเหลวในการเปลี่ยนแปลงก็จะเริ่มปรากฏขึ้นให้เห็นได้ชัด"

ผู้บริหารต้องมีการประชุมวางแผนเพื่อทำความเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือในการนำมาใช้ในสถานศึกษา วันเพ็ญ เปรมกิติ⁵⁵ ได้กล่าวถึง การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ นั้น เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ตั้งแต่ตัวผู้เรียน สังคม สภาพแวดล้อมของโรงเรียน ตลอดจนการสอนของครู ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อความสำเร็จและล้มเหลวของหลักสูตรเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารจึงควรมีการประชุมทำความเข้าใจนโยบายในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ จะเห็นได้ว่าผู้บริหารให้ความสำคัญของการจัดอบรมเพื่อให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือขึ้นภายในสถานศึกษา แต่ผู้บริหารส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชาเข้าอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสืออย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารเห็นว่าการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอาจไม่เหมาะสม

3.2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับมาก โดยสภาพที่ควรจะเป็นจะเห็นได้ว่าผู้บริหารเห็นว่า ครูผู้สอนวิชาลูกเสือ เป็นผู้มีความสามารถพิเศษ และมีมนุษยสัมพันธ์ดี รวมทั้งเป็นผู้มีระเบียบวินัยดี เพราะครูผู้สอนเป็นบุคคลที่รับบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคคลเพื่อไปพัฒนาสังคม จึงเป็นการสมควรที่จะต้องเป็นแบบอย่างในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพและคุณธรรม⁵⁶ เพราะบุคลิกภาพและความสามารถของครูผู้สอนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน⁵⁷ แต่ครูผู้สอนควรจะต้องเข้าใจนโยบาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือด้านการค้าไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะหลักสูตรมีความสำคัญต่อชีวิตนักเรียนอย่างยิ่ง แต่ยังมีครูผู้ใช้หลักสูตรโดยตรงเป็นจำนวนมาก มักจะมองข้ามไปเสียมุ่งแต่สอนเนื้อหา โดยไม่คำนึงเลยว่าหลักสูตรอะไร หลักสูตรจึงไม่เกิดประโยชน์ตามความมุ่งหมาย ครูจึงควรศึกษาหลักสูตรโดยละเอียด^{๕๖}

ในส่วนงานที่ครูผู้สอนวิชาลูกเสือควรจะมีความรู้ความสามารถทักษะทางลูกเสือโดยเฉพาะนั้น ผู้บริหารเห็นว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือควรมีวุฒิทางลูกเสือชั้นต่ำ B.T.C และเห็นว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความรับผิดชอบ แต่ก็ได้รับการอบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม และควรมีความรู้และความเข้าใจการประเมินผลในหลักสูตรวิชาลูกเสือ การที่หลักสูตรจะบังเกิดผลหรือไม่ครูผู้สอนถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่า สภาพการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือที่เป็นอยู่ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดกิจกรรมให้ทั้งหมดในระดับปานกลาง แต่สภาพที่ควรจะเป็นครูผู้สอนวิชาลูกเสือกลับเห็นว่าควรอยู่ในระดับมาก ชัดแย้งกับแนวคิดทางการศึกษาที่เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนควรจัดให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียน ดังที่ เดวี บุนยักดี^{๕๗} ได้ให้ข้อคิดว่า ผู้สอนควรมุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนค้นคว้าหาเหตุผลได้ กล้าที่จะแสดงออก ฝึกให้รู้จักคิด และปฏิบัติมากกว่าการบอกให้จำ ควรสร้างความต้องการ ความอยาก รู้อยากเห็น ซึ่งมีอยู่ในตัวเด็ก เพื่อเขาจะได้มีความมั่นใจ ความศรัทธาที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น สิ่งที่ได้เห็นได้จากสภาพที่เป็นอยู่ก็คือ การที่ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษต้องรับผิดชอบมาก อันจะส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ เนื่องจากครูผู้สอนทุ่มเทได้ไม่เต็มที่ ในสภาพที่ควรจะเป็นผู้บริหารจึงจัดลำดับในเรื่องที่ครูผู้สอนวิชาลูกเสือต้องมีหน้าที่พิเศษเอาไว้ในลำดับสุดท้าย นั่นหมายถึงความพยายามและเห็นด้วยในการลดภาระหน้าที่พิเศษของครูผู้สอนเพื่อให้ทุ่มเทด้านการเรียนการสอนให้มากขึ้น

3.3 ด้านการเรียนการสอน สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก โดยผู้บริหารเห็นว่าวิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน และควรมีครูผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ โดยผู้บริหารให้ความสำคัญของการมีครูผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะเป็นสิ่งที่ดี และเห็นสอดคล้องต่อไปว่าควรมีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสืออย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสันต์ ชรรณบำรุง^{๕๘} ซึ่งสรุปการบริหารหลักสูตรว่า การบริหารหลักสูตรเป็นการบริหารงานทางด้านวิชาการหรือการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งเปรียบเหมือนการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพที่สุด ผู้บริหารเองก็เห็นว่าควรมีการชักชวนความเข้าใจและกำหนดแนวทางประเมินผลการเรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ การดำเนินการไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนดจุดประสงค์ และเนื้อหาการเรียนการสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนดไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ ส่วนเนื้อหาวิชาลูกเสือผู้บริหารก็เห็นว่าควรจัดทำให้สอดคล้องกับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน ในส่วนของเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรวิชาลูกเสือก็เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา แต่เนื้อหาวิชาควรมีกิจกรรมให้นักศึกษาฝึกตนเองอย่างเพียงพอ

สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาลูกเสือในสภาพที่ควรจะเป็น ผู้บริหารกลับให้ความสำคัญของการจัดหลักสูตรที่ควรจะสอดคล้องตรงกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนอยู่ในลำดับสุดท้ายของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งแสดงถึงการไม่สนใจและไม่คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ บัญเกิด พิมพ์วรมเมธากุล¹ ซึ่งเห็นว่าการจัดหลักสูตรควรต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนจัดหลักสูตรต้องคำนึงถึงความเป็นจริง ความเข้าใจและความเคยชินต่อโลกจริง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวเด็ก ซึ่งผู้บริหารให้ความสำคัญต่อข้อนี้อยู่ในลำดับท้าย

3.4 ด้านตัวผู้เรียน สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านตัวผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้บริหารเห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตร นักเรียนควรมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี อันเป็นเป้าหมายทางวิชาการที่การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนย่อมต้องการให้นักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้บริหารยังคาดหวังในเรื่องของ ระเบียบวินัยของนักศึกษาจากการเรียนวิชาลูกเสือ โดยหวังว่านักเรียนที่ดั่งชุดลูกเสือจะเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยโดยเกิดจากการพัฒนาตนเองในวิชาลูกเสือ

จากสภาพที่เป็นอยู่จะพบว่านักเรียนมีความสนใจต่อวิชาลูกเสือในระดับน้อย ดังนั้นการจะทำให้เด็กมีความสนใจต่อการเรียนวิชาลูกเสือไม่ใช่แค่เพียงทำให้หลักสูตรวิชาลูกเสือมีความเข้มข้นในเนื้อหาหรือจัดหลักสูตรได้อย่างเหมาะสมกับวัยเพียงอย่างเดียว เพราะวิชาลูกเสือเป็นวิชาที่น่าสนใจและมีกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพและวัยอยู่แล้ว ดังนั้นการจะให้เด็กมีความสนใจในวิชาลูกเสือ จึงเป็นการฝึกรอบมให้เกิดความเข้าใจความสนใจในวิชาลูกเสือมากกว่า² ในขณะที่เด็กทันปัญหาที่ประสบในสภาพที่เป็นอยู่จะพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนการสอนวิชาลูกเสือน้อยกว่าการเรียนในวิชาอื่น ๆ จึงควรที่ผู้บริหารจะต้องทำความเข้าใจกับนักเรียนในฐานะผู้บริหาร เนื่องจากคุณงามความดีของหลักสูตร คือ การทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างความตั้งใจกับเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การประเมินผลการสอน ทำให้วิชา

ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันวิธีทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกถึงความสำคัญของวิชาต่าง ๆ ในระดับไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่เท่าเทียมกันและเห็นว่าวิชาลูกเสือก็เป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตร ที่จะปลูกฝังความดีงาม คุณธรรม จริยธรรมและควรแก่การสนใจ โดยมุ่งที่จะให้นักเรียนเห็นความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือ เทียบเท่ากับวิชาอื่น ๆ และนักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุดลูกเสือเวลาเรียน

3.5 ด้านการนิเทศการศึกษาสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค ด้านการนิเทศการศึกษายู่ในระดับมาก ซึ่งอยู่ในระดับ เดียวกันกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ทั้งผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาลูกเสือต่างเห็นความสำคัญในการ นิเทศการศึกษาในด้านของการได้รับเอกสาร หรือคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตร วิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา เนื่องจากเห็นสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลัก สูตรในลักษณะเดียวกันคือเอกสารและคู่มือหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรารักษ์ เงินศรี⁴ ที่พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านการสอนประการหนึ่งคือการขาดแคลน หนังสือ หนังสืออ่าน เช่นเดียวกับ นางเฮวี่ ฤทธิเรืองเดช⁵ ซึ่งวิจัยการใช้หลักสูตรบริหาร ธุรกิจและการจัดโปรแกรม วิชาการจัดการทั่วไปของวิทยาลัยครู ก็ประสบปัญหาสำคัญคือ การ ขาดเอกสาร ตำราประกอบแนวการสอน และเอกสารประกอบการสอนเป็นข้อนำส่งเกิดว่าไม่ว่า จะเป็นการบริหารและการใช้หลักสูตรของวิชาใด ๆ ก็ตาม เอกสารและคู่มือในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในหลักสูตรจึงมีส่วนสำคัญอย่างมาก การนิเทศการศึกษาจึงควรให้ความสำคัญ ในด้านเอกสารประกอบการสอนเป็นพิเศษ ถ้าครูผู้สอนได้รับการนิเทศและคอยติดตามผลการ จัดหลักสูตรวิชาลูกเสือโดยผู้บริหารเป็นผู้ที่จัดการนิเทศให้เกิดประโยชน์กับครูได้ ผู้บริหารมีความ จำเป็นตามหน้าที่ในการที่ช่วยเหลือครูผู้สอนในด้านการศึกษา การวัดผล และการปรับปรุงสภาพ การเรียนการสอน⁶ การที่ผู้บริหารเห็นว่าครูผู้สอนควรได้รับการนิเทศและติดตามการจัดหลัก สูตรย่อมแสดงให้เห็นถึง ความตั้งใจจริงในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ แม้จะเห็นว่าครูผู้สอน ได้รับความช่วยเหลือในเรื่องการนิเทศการศึกษา จากศึกษานิเทศน์ในระดับน้อย ในสภาพที่เป็นอยู่ จึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องนิเทศการศึกษาในระดับโรงเรียน เพราะการที่ครูครูได้รับการช่วยเหลือ จากศึกษานิเทศน์เกี่ยวกับแหล่งวิชาการทางลูกเสือ และมีการนิเทศวิชาลูกเสือภายในสถาน ศึกษา จะช่วยทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนในด้านบุคลากรนิเทศก์การ ศึกษาผู้บริหารจัดลำดับไว้ด้านท้าย อันอาจเป็นเพราะการจัดหาบุคลากรในการนิเทศวิชาลูกเสือ กระทำได้ยาก แต่ก็สามารถจัดทำได้ในลักษณะของคณะกรรมการดำเนินการ ในการนิเทศก์โดยใช้ บุคลากรที่มีคุณวุฒิด้านลูกเสือเป็นกรรมการในการนิเทศก์ ส่วนด้านการอบรมวิชาลูกเสือในสถาน ศึกษา⁷ ผู้บริหารเห็นสอดคล้องกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือโดยอยู่ในลำดับสุดท้ายเพราะครูผู้สอนวิชา การค้า ไม่ว่างกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลูกเสือส่วนใหญ่เป็นผู้ผ่านการอบรมผู้กำกับลูกเสือมาทั้งสิ้น จึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องอบรมเพิ่มเติมอีก

4. สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา โดสเจดีย์ธรรม อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา เดชอุดม ที่ศึกษาพฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ผู้บริหารสามารถบริหารได้ในระดับปานกลาง²⁷ ในด้านการบริหารงานวิชาการ ซึ่งการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือถือเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารวิชาการ เช่นเดียวกับ ทองพูน นาม่อทอง²⁸ ที่ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารงานโรงเรียนของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า การบริหารด้านวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง แต่ยังมีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า สมัคร หนูไพโรจน์²⁹ และรังษี มหาพันธ์³⁰ ซึ่งวิจัยพฤติกรรมการบริหารงานโรงเรียนของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในการบริหารวิชาการอยู่ในระดับน้อย ถ้าทำการศึกษารายด้านตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ จะพบว่า

4.1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษาจะพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับแรก และให้ความสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมผู้ใต้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสือ ซึ่งเป็นสิ่งที่สมควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะการเตรียมครูผู้สอนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้หลักสูตรประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว เพราะครูเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนกับผู้เรียนจริง ๆ³¹ และเป็นหน้าที่โดยตรงที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องส่งเสริม สนับสนุน ชี้แนะให้ครูและผู้ร่วมงาน ได้นำหลักสูตรไปใช้อย่างถูกต้อง³² จึงควรที่ผู้บริหารจะให้ความสนใจในการจัดประชุมครู คอสนให้คำแนะนำ ควบคุมดูแลการสอนของครูให้ดำเนินไปตามหลักสูตรวิเคราะห์หลักสูตรและเสนอความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและการประเมินผลการใช้หลักสูตร³³ แต่จะพบว่าผู้บริหารเห็นว่าด้านนี้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

การที่ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในระดับปานกลาง ก็ย่อมทำให้การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากผู้บริหาร แม้ว่าตัวผู้บริหารจะเห็นได้ว่าให้การสนับสนุนและส่งเสริมรวมถึงให้ความสำคัญในหลักสูตรวิชาลูกเสือแล้วก็ตามที่ แต่การที่ผู้บริหารไม่เข้าใจทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ก็จะทำให้ผู้บริหารไม่มีศรัทธาในไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมลูกเสือและเห็นว่าวิชาลูกเสือเป็นเพียงส่วนหนึ่งในการจัดการศึกษา³⁴ สิ่งสำคัญก็คือการขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง จะเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้³⁵ เมื่อผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริมและเห็นความสำคัญในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ก็ควรที่ผู้บริหารจะต้องมีความเข้าใจในทักษะและกระบวนการจัดกิจกรรมวิชาลูกเสือ

การที่ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความเห็นว่าผู้บริหารทุกคนควรได้รับการอบรม และทำความเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ เพราะการที่ผู้บริหารได้รับการอบรมและเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ ก็จะทำให้ผู้บริหารมีความเข้าใจในสภาพการจัดการของหลักสูตรวิชาลูกเสือ เห็นความสำคัญของการจัดหลักสูตรวิชาลูกเสือ ถ้าผู้บริหารได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามหลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ ก็จะทำให้การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ งานบริหารหลักสูตรเป็นงานที่ต้องร่วมกันทำ ไม่มีใครคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียวจะสามารถบันดาลความสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือกัน ครูผู้สอนก็อยากให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมลูกเสือด้วย

สุมิตร คุณานุกร³⁶ ได้กล่าวถึง

"หลักสูตรจะยังสัมฤทธิ์ผลถ้าปราศจากการสอนของครู ครูเป็นตัวจักรที่สำคัญที่สุดใน การนำหลักสูตรไปใช้ การเอาใจใส่ต่อการสอน การสอนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร การเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมเหล่านี้ เป็นปัจจัยที่จะชี้ชะตาของหลักสูตรทั้งสิ้น ผู้บริหารมีหน้าที่คอยให้ความรู้ คอยให้ความสะดวก คอยให้คำแนะนำและให้กำลังใจแก่ครู"

แต่จะเห็นได้ว่าสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ผู้บริหารให้คำแนะนำ และจัดอบรมครูอยู่ในระดับท้าย ผู้บริหารที่คิดวางแผนการปฏิบัติงานเป็นผู้ที่จัดระเบียบขององค์ การและจัดตัวบุคคลให้เข้ากับงาน³⁷ มีการประชุมวางแผนเพื่อทำความเข้าใจนโยบาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือในการนำมาใช้ในสถานศึกษา

ตามสภาพที่เป็นอยู่ครูผู้สอนวิชาลูกเสือจะเห็นว่า ผู้บริหารไม่ได้คอยให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยครูผู้สอนเห็นว่า ผู้บริหารซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้นำทาง วิชาการน่าจะมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตร โดยคอยแนะนำให้แนวทางกับครูผู้สอน โดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นเตือนครู ให้คำแนะนำ และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน³⁸

เอกสารนี้เป็น สิ่งสำคัญที่เป็นปัญหาสำหรับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ และเห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่ผู้บริหารได้จัดการคำ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้มีกรอบรม เพื่อให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือขั้นภายในสถานศึกษาในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กองลูกเสือ กรมพลศึกษา³⁰ ที่พบว่า ปัญหามากที่สุดในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ คือ การที่ผู้บริหารไม่จัดให้มีกรอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือ อันทำให้เป็นปัญหาในการสอนของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ

4.2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูอาจารย์ผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับปานกลางโดยที่ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่า ครูผู้สอนวิชาลูกเสือนั้นหน้าที่พิเศษต้องรับผิดชอบมาก นอกเหนือจากการสอนตามปกติและการสอนวิชาลูกเสือ สอดคล้องกับงานวิจัยของกองลูกเสือ กรมพลศึกษาที่พบว่า³⁰ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือในระดับประถมศึกษา จะพบว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือนั้นชั่วโมงสอนมากเกินไป นอกเหนือจากวิชาลูกเสือ ทำให้ไม่เกิดประสิทธิภาพในการสอนแม้ว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบแต่ก็มีภาระกิจหลักและภาระกิจพิเศษที่ได้รับมอบหมายจะต้องทำ จึงส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ ซึ่งครูผู้สอนไม่สามารถทำการสอนได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมหมาย พึ่งทองหล่อ³¹ ที่พบว่า ครูผู้สอนวิชาลูกเสือไม่ได้สอนวิชาลูกเสืออย่างเต็มที่แต่ต้องสอนวิชาอื่นด้วยมีชั่วโมงสอนมากเกินไป สอนลูกเสือเพราะได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียน มิได้สอนด้วยความสมัครใจและความรักในกิจการลูกเสือเนื่องจากครูที่ถูกจัดให้สอนมีความกดดันเพียงพอทำให้ปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่เท่าที่ควร จึงเป็นปัญหาสำคัญของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ดังนั้นครูผู้สอนวิชาลูกเสือจึงมีความเห็นในระดับรองลงมาว่า ครูที่จะทำการสอนวิชาลูกเสือจึงควรมีความรู้ความสามารถทักษะทางลูกเสือโดยเฉพาะอย่างยิ่งพอ

การที่ครูผู้สอนจะมีความรู้ความสามารถ และทักษะวิชาลูกเสือได้อย่างเพียงพอ ควรที่จะต้องมีคุณวุฒิทางลูกเสืออย่างน้อย B.T.C และควรที่ครูผู้สอนจะต้องเข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ แม้ว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือจะเป็นผู้มีความสามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี แต่ก็ไม่ได้หมายถึงครูผู้สอนจะเข้าใจถึงนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรทั้งหมดได้ ซึ่งจะเห็นว่าในส่วน of ครูผู้สอนวิชาลูกเสือจะมีความรู้และความเข้าใจการประเมินผลในหลักสูตรวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับปานกลาง หักแ้งกับงานวิจัยของสุภัทรา ฤกษ์บุตร³² ที่ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาลูกเสือพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาดความมั่นใจในหลักสูตรและครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้กำหนดกิจกรรมในการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนทั้งหมด ไม่สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาในปัจจุบันมุ่งที่จะให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการศึกษาโดยที่ให้ครูเป็นเพียงผู้คอย

เอาที่คำแนะน่านั้น จึงควรที่จะปรับปรุงกิจกรรมการสอนของครูผู้สอนเพื่อให้คำนี้ถึงผู้เรียนได้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีส่วนร่วมมากขึ้น

ในส่วนที่สุกท้ายครุผู้สอนวิชาลูกเสือได้ให้ความสำคัญของการจัดการฝึกอบรม วิชาลูกเสือเพิ่มเติมอยู่ในระดับสุกท้าย ก็น่าจะมีเหตุผลมาจากครุผู้สอนลูกเสือทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้รับการฝึกอบรมลูกเสือและมีคุณวุฒิทางด้านลูกเสือมาไม่ต่ำกว่า A.T.C ซึ่งเป็นคุณวุฒิทางด้านลูกเสือระดับสูง และเป็นคุณวุฒิที่แสดงความรู้ความสามารถได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ครุเห็นความสำคัญของการฝึกอบรมวิชาลูกเสือแก่ครุผู้สอนอยู่ในอันดับสุกท้าย

4.3 ด้านการเรียงการสอน สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครุผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียงการสอนอยู่ในระดับปานกลาง โดยครุผู้สอนเห็นว่าวิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันอยู่ในลำดับแรก สอดคล้องกับแนวคิดในการจัดหลักสูตรของ สุวกิจ ศรีปัดดา⁴³ ที่ว่า

"การจัดหลักสูตรเพื่อชีวิตและสังคมเป็นหลักสูตรที่มีค่ามากที่สุดสำหรับผู้เรียน การจัดหลักสูตรแบบนี้ยึดเอาสังคมและชีวิตจริงของนักเรียนเป็นหลัก เพื่อผู้เรียนได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้"

จากเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ครุผู้สอนมีความเห็นว่าเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จุดประสงค์ และเนื้อหาการเรียนการสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนดไว้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติ เนื้อหาวิชามีกิจกรรมให้นักศึกษาฝึกตนเองอย่างเพียงพอ แต่ครุผู้สอนยังเห็นว่าควรมีผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะและจัดเนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้องกับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน ได้มีการซักซ้อมความเข้าใจและกำหนดแนวทางประเมินผลการเรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ ในส่วนของวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสือ ผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่ามียุอยู่ในระดับที่เพียงพอในการเรียนการสอน ส่วนเนื้อหาวิชาควรมีการปรับปรุงให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก

4.4 ด้านตัวผู้เรียน สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครุผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน อยู่ในระดับน้อย การที่ครุผู้สอนเห็นว่า นักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนลูกเสืออยู่ในระดับน้อย และไม่คอยให้ความสนใจเท่ากับ การเรียนในวิชาอื่น ๆ ขัดแย้งกับงานวิจัยของ นรสวรรค์ ชนกันญา⁴⁴ ที่สำรวจความคิดเห็นของครุ และนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมลูกเสือ พบว่า นักเรียนสนใจกิจกรรมลูกเสือเพราะเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ

และมีประโยชน์ ซึ่งงานวิจัยของวสันต์ พรหมบุตร⁴⁵ ก็เห็นสอดคล้องตรงกันว่ากิจกรรมลูกเสือไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีประโยชน์และนักเรียนส่วนมากชอบกิจกรรมลูกเสือ แต่ครูผู้สอนวิชาลูกเสือในสถานศึกษาอาชีพศึกษาลับเห็นว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับการเรียนวิชาลูกเสืออยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมหมาย พิงทองหล่อ⁴⁶ และบุญเหลือ แผงเวียง⁴⁷ ที่พบว่า ปัญหาด้านตัวผู้เรียนให้ความสำคัญในการการเรียนวิชาลูกเสือน้อย เป็นปัญหาสำคัญในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ข้อขัดแย้งของงานวิจัย จึงน่าจะเกิดจากระดับชั้นของนักเรียนที่เรียนวิชาลูกเสือเห็นได้จากนักเรียนที่สนใจกิจกรรมลูกเสือ จะเป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษา และยังมีนิสัยรักความสนุกสนานในขณะที่ที่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา และอาชีพศึกษาลับให้ความสำคัญวิชาลูกเสือ ในระดับที่น้อยลง สังเกตได้จากการที่ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นด้วยว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี ย่อมแสดงว่าตัวผู้เรียนได้มีการเรียนวิชาลูกเสือมาตั้งแต่ยังเรียนในระดับประถมศึกษา จึงได้ให้ความสำคัญน้อยลงเมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้น ในด้านระเบียบ และการแต่งกายชุดลูกเสือ นักเรียนยังขาดในเรื่องระเบียบวินัยและความสะอาดในการแต่งกาย ครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนแต่งชุดลูกเสือผิดระเบียบอยู่เป็นอย่างมาก

4.5 ด้านการนิเทศการศึกษา สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการนิเทศการศึกษา จะพบว่า อยู่ในระดับน้อยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชา สิกขปัญญา⁴⁸ ที่พบว่า กิจกรรมการนิเทศการศึกษาผู้บริหารปฏิบัติน้อยในด้านการช่วยเหลือครู และเห็นว่ากิจกรรมในด้านหลักสูตร ผู้บริหารไม่ได้ปฏิบัติในด้านนี้เลยแต่ครูผู้สอนวิชาลูกเสือก็ยังเห็นความสำคัญของการได้รับเอกสาร หรือคู่มือการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษาอยู่ในลำดับแรก เพราะการเลือกใช้คู่มือการสอนที่ถูกต้อง และเหมาะสมจะช่วยให้ผู้สอนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง มั่นใจได้ว่าสาระต่าง ๆ ที่ได้สอน และเกิดการเรียนรู้นักผู้เรียนครบถ้วนเพียงใด⁴⁹ ครูอาจารย์จึงให้ความสำคัญกับเอกสารและคู่มือในการสอนวิชาลูกเสือ เนื่องจากในวิชาลูกเสือไม่มีตำราประกอบโดยเฉพาะเพราะเน้นหนักในการปฏิบัติ ทำให้ครูผู้สอนจำเป็นต้องพึ่งพาคู่มือการสอนและแผนการสอนเป็นอย่างมากในการกำหนดกิจกรรมให้กับนักเรียน

ในสภาพที่เป็นอยู่ครูได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศ เกี่ยวกับแหล่งวิชาการทางลูกเสือในระดับน้อยทั้งที่เป็นสิ่งสำคัญที่ครูและศึกษานิเทศก์จะต้องร่วมกันในการปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตร ศึกษานิเทศก์ที่มีความสามารถจะช่วยเหลือครูได้ในหลาย ๆ ด้าน เช่น การควบคุมการพัฒนาหลักสูตร ในด้านคุณภาพ วัตถุประสงค์และเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา ตลอดจนการหาแหล่งเนื้อหาวิชา ศึกษานิเทศก์จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับหลักสูตร หรือปัญหาที่ครูอาจารย์ไม่ได้รับการคำ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนิเทศก์จากศึกษานิเทศก์ของกรมอาชีวศึกษา ก็เนื่องมาจากกรมอาชีวศึกษาไม่มีศึกษานิเทศก์ ที่ทำหน้าที่ในการดูแล และให้คำแนะนำกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ ส่วนหน่วยงานที่มีศึกษานิเทศก์ในการนิเทศการศึกษาวิชาลูกเสือโดยเฉพาะก็คงมีแต่กองลูกเสือ กรมพลศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง⁵¹ แต่ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา ที่รับผิดชอบในการนิเทศก็มีจำนวนน้อย ไม่สามารถให้การนิเทศได้อย่างทั่วถึง และความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์ไม่ได้ใช้แค่เฉพาะกรมอาชีวศึกษาเท่านั้น ยังครอบคลุมถึง กรมสามัญศึกษาและสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติอีกด้วย จึงเป็นปัญหาที่ทำให้ขาดการนิเทศ และการติดตามผล รวมทั้งไม่มีบุคลากรในการนิเทศในสถานศึกษาด้วย

5 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา 5 ด้าน พบว่า

5.1 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา สภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากโดยครูผู้สอนเห็นว่าผู้บริหารมีความเข้าใจ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ และให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ได้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสืออย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ เพราะการเรียนการสอนวิชาลูกเสือผู้บริหาร จะต้องทราบถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและนโยบายในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ มิฉะนั้นผู้บริหารจะไม่เกิดศรัทธา และเห็นความสำคัญในกิจกรรมของลูกเสือ โดยคิดว่ากิจกรรมของลูกเสือเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นที่ช่วยเสริมการศึกษา⁵² ครูผู้สอนวิชาลูกเสือจึงให้ความสำคัญต่อการเข้าใจ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือของผู้บริหารอยู่ในลำดับแรก และหวังจะได้รับการสนับสนุน ในการอบรมหลักสูตรวิชาลูกเสืออย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมออันจะเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์และความรู้ความสามารถในการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ

หน้าที่ของผู้บริหาร คือบริหารงานของโรงเรียนให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายของการศึกษา งานการบริหารโรงเรียนที่ผู้บริหารจะต้องทำ จึงต้องมีความรู้ในการทำงานด้านนั้น มีประสบการณ์ทั้งทางทฤษฎี และปฏิบัติ⁵³ ครูผู้สอนจึงเห็นว่าผู้บริหารควรมีส่วนในการร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ เพื่อให้เกิดทักษะและมีความรู้ความเข้าใจทักษะในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ควรที่ผู้บริหารจะได้มีการประชุมวางแผนเพื่อทำความเข้าใจนโยบาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือในการนำมาใช้ในสถานศึกษาอยู่เสมอ ผู้บริหารจะต้องให้การ

สนับสนุนส่งเสริมและเห็นความสำคัญในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ชัยฤกษ์ วราวิภาณี เป็นที่ปรึกษาในการคำนวณค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"ผู้บริหารควรจะเป็นผู้รับผิดชอบ ในการจัดวิธีการทำงาน แสวงหาวิธี และเทคนิคทาง วิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมและดีที่สุดมาใช้ และต้องมีอบรมผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้ความ สามารถอย่างเหมาะสมในการทำงาน"

ผู้บริหารจึงควรได้รับการอบรม และทำความเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ เพราะตัวครู ผู้สอนวิชาลูกเสือก็หวังว่า ผู้บริหารจะสามารถเป็นผู้คอยให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนตามแนวทางที่ กำหนดไว้ในหลักสูตร

แม้ว่าสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรจะอยู่ในระดับมากก็ตาม แต่จะเห็นได้ ว่าการจัดให้มีการอบรมครูให้เข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ กลับอยู่ในระดับสุดท้ายของการรับรู้ ของครูผู้สอน ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์⁷⁰ ได้กล่าวว่า "การเตรียมความพร้อมของครูผู้สอนมี ความสำคัญต่อหลักสูตร เพราะเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนกับผู้เรียน"

จึงเป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่ควรจะต้องจัดให้มีการอบรม เพื่อให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชา ลูกเสือชั้นภายในสถานศึกษา แม้ว่าครูอาจารย์จะเห็นความสำคัญอยู่ในระดับท้ายก็ตาม การมุ่ง หวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยเจตนา ในการเปลี่ยนแปลงนั้นมักจะใช้วิธีการฝึกอบรมหรือฝึก ปฏิบัติเพื่อให้บุคลากรมีความสามารถเพิ่มขึ้น⁷¹ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือจึงควรได้รับการฝึกอบรมอย่าง ต่อเนื่องเพื่อความเข้าใจในหลักสูตรเช่นกัน

5.2 ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องผู้บริหาร โดยครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความสามารถทักษะ ทางลูกเสือโดยเฉพาะอย่างเพียงพอ ตามทัศนคติของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ จะเห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็น เน้นไปในด้านของบุคลิกภาพคุณลักษณะ และลักษณะเฉพาะตัวของการเป็นครูผู้สอนวิชาลูกเสือ มากกว่าในเรื่องของการทำความเข้าใจนโยบาย หลักสูตร การกำหนดกิจกรรม การประเมินผล และควมมีระเบียบวินัย โดยไม่เน้นในด้านวุฒิทางลูกเสือและการอบรม

จากสภาพที่เป็นอยู่จะพบว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษต้องรับผิดชอบมาก เป็น ปัญหาสำคัญในการบริหารหลักสูตร สมหมาย พึ่งทองหล่อ⁷² กล่าวว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีการ การสอนมากอยู่แล้ว เมื่อหลักสูตรวิชาลูกเสือเพิ่มขึ้นมาก็เป็นการเพิ่มภาระให้มากขึ้น ทำให้ครู ผู้สอนขาดเวลาที่จะเตรียมการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งตัวครูผู้สอนจัดลำดับของสภาพที่เป็นอยู่ ของการมีหน้าที่พิเศษอยู่ในลำดับแรกอันเป็นปัญหาในด้านของการบริหารหลักสูตรไปใช้ เนื่องจากครูผู้ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอนจะต้องเสียเวลาไปกับงานในหน้าที่รับผิดชอบนอกเหนือจากงานสอน ซึ่งเป็นหน้าที่ประจำ ดังนั้นในสภาพที่ควรจะเป็นครุผู้สอนวิชาลูกเสือจึงเห็นว่า ครุผู้สอนวิชาลูกเสือควรมีหน้าที่พิเศษที่ต้องรับผิดชอบน้อยลง เพื่อให้มีเวลามากขึ้นในการทุ่มเทให้กับการเรียนการสอน ส่วนในด้านการฝึกอบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติมทั้งครุผู้สอนวิชาลูกเสือ และผู้บริหารมีความเห็นสอดคล้องกัน โดยเห็นว่าครุผู้สอนได้ผ่านการฝึกอบรมในการเป็นผู้กำกับลูกเสือมาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องฝึกอบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติมอีก แต่ก็ยังเห็นว่าควรจะมีการอบรมในระดับมากเช่นกัน

5.3 ด้านการเรียนการสอน สภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครุผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ซึ่งครุผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่า การมีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสืออย่างเพียงพอควรจัดอยู่ในลำดับแรกของการบริหารหลักสูตร ซึ่งมีความเห็นไม่สอดคล้องกับผู้บริหารที่เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในเรื่องของการเข้าใจเนื้อหาวิชาลูกเสือ และการใช้ชีวิตพิเศษลูกเสือวิสามัญ เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันควรเป็นสิ่งที่จัดอยู่ในลำดับแรก แต่ก็เห็นว่าจุดประสงค์และเนื้อหาการเรียนการสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนดไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ เนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้องกับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบันทั้งครุผู้สอนวิชาลูกเสือ และผู้บริหารต่างมีทัศนคติตรงกันที่เห็นว่า ควรมีผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะการจัดให้มีการซักซ้อมความเข้าใจ และกำหนดแนวทางประเมินผลการเรียนวิชาลูกเสือ เนื้อหาวิชาที่มีกิจกรรมให้นักเรียนฝึกตนเองอย่างเพียงพอ โดยเห็นว่าเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรวิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ครุผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นว่า การเรียนการสอนวิชาลูกเสือ ได้จัดให้มีการเรียนการสอนไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน แม้ว่าสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมาก แต่ในสภาพที่เป็นอยู่อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นในการจัดการศึกษา และการบริหารหลักสูตรต้องศึกษา และสำรวจแนวคิด ความสนใจ ความต้องการ ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่ เพื่อจะหาข้อมูลไปจัดทำให้หลักสูตร โดยเน้นให้การเรียนการสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียนจริง⁷³

5.4 ด้านตัวผู้เรียน สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของครุผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านตัวผู้เรียน อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการแต่งกายในชุดลูกเสือ ครุผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นความสำคัญอยู่ในลำดับแรก ครุผู้สอนเห็นว่า จะทำให้นักเรียนเกิดระเบียบวินัย และอซวกที่จะให้นักเรียนมีความภูมิใจอซวกแต่งชุดลูกเสือ เพราะเครื่องแบบลูกเสือเป็นเครื่องแบบที่มีเกียรติเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก เป็นเครื่องหมายแห่งความดี ลูกเสือจึงควรที่จะแต่งกายให้ดูกระเป๋ยบและภาคภูมิใจในเครื่องแบบที่ตนเองสวมใส่อยู่ โดยถือว่าเครื่องแบบลูกเสือเป็นเครื่องหมายแห่งความเสียสละ และฝึกให้เป็นพลเมืองดี⁷⁴ เท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูควรจัดให้นักเรียน มีกิจกรรมพัฒนาตนเอง ในวิชาลูกเสือ โดยเน้นในการให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือ การที่ครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาลูกเสืออยู่ในระดับที่น้อย และให้ความสำคัญในการเรียนวิชาลูกเสือน้อยเมื่อเทียบกับวิชาอื่น ๆ แต่ในสภาพที่ควรจะเป็นครูผู้สอนมีความต้องการให้นักเรียนมีความสนใจในวิชาลูกเสือในระดับมาก จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนวิชาลูกเสือจะต้องรับผิดชอบในการที่จะจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาลูกเสือ

วงพิทตร์ กุพันธ์ศรี และศิริรัตน์ ดำรงผล⁷⁵ ได้กล่าวว่า "การจูงใจจะทำให้เกิดพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่จุดมุ่งหมาย บุคคลที่มีจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิตจะมีความรู้สึกอยากประสบความสำเร็จมากกว่าบุคคลที่ไม่มีแนวทางในการดำเนินชีวิต" ดังนั้นถ้าผู้สอนมีความตั้งใจที่จะให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนวิชาลูกเสือในระดับมากกว่าที่เป็นอยู่ จึงต้องหาวิธีจูงใจให้ผู้เรียนมีความรู้สึกถึงประโยชน์ในวิชาลูกเสือ

5.5 ด้านการนิเทศการศึกษาสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือด้านการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับมากจะเห็นว่าครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ให้ความสำคัญอย่างมากต่อเอกสาร หรือคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา เพราะเอกสารใด ๆ ก็ตามไม่ว่าจะเป็นคู่มือครูหรือเอกสารแนะนำหลักสูตร จะช่วยครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ช่วยสนับสนุนในการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน ให้เป็นไปตามลำดับขั้น และตามเป้าหมาย⁷⁶ เอกสาร และคู่มือของหลักสูตรวิชาลูกเสือจะเป็นหลักสูตรแม่บทในการที่ครูผู้สอนจะนำไปใช้ได้อย่างแท้จริงในเชิงปฏิบัติ และยังกำหนดแนวทางและวิธีการนำหลักสูตรไปใช้ให้ได้ผลด้วย⁷⁷ และสิ่งสำคัญคือหนังสือวิชาลูกเสือ กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้กำหนดให้มีหนังสือเรียนโดยเฉพาะ เพราะได้พิจารณาเห็นว่า การอ่านหนังสือไม่ได้ปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีต่าง ๆ ให้กับนักเรียนได้ ต้องให้นักเรียนได้ปฏิบัติโดยการฝึกจริง ๆ โดยให้โรงเรียนดำเนินการสอนตามแนวคู่มือครูและแผนการสอนที่กรมวิชาการได้จัดทำขึ้น สถานศึกษาจึงไม่จำเป็นต้องมีหนังสือเรียนวิชาลูกเสือ แต่จะจัดหาไว้ในห้องสมุดเพื่อให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมก็ได้⁷⁸ จึงทำให้ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเห็นความสำคัญของเอกสารในการนิเทศการศึกษา ของหน่วย พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่ในระดับแรกเพราะครูผู้สอนวิชาลูกเสือต้องการได้รับการช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับแหล่งวิชาการทางลูกเสือ และควรจัดให้มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือในสถานศึกษาในรูปของการนิเทศ และคอยติดตามผลการจัดหลักสูตรวิชาลูกเสือ โดยการนิเทศศึกษาในโดยจัดหาคู่มือครูมาทำการไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิเทศเฉพาะ

จากระดับของการนิเทศทางการศึกษาจะพบว่า ครูอาจารย์เห็นว่าการนิเทศในหลักสูตร แม้ว่าควรจะต้องมีในระดับมาก แต่ก็ให้ไว้ในลำดับสุดท้าย ส่วนหนึ่งอาจมากจากการที่ครูผู้สอน เห็นว่าการนิเทศจะเป็นการเข้ามาท้าวท้วงหรือจับผิดการทำงานของครูผู้สอน โดยเฉพาะการนิเทศจะต้องมีการแนะนำหรือเสนอแนะ และวิพากษ์วิจารณ์การสอนของครูผู้สอน ดังนั้นในการนิเทศจึงต้องยึดหลักที่ว่า จะไม่ทำให้ครูอาจารย์เกิดความรู้สึกว่า ตนถูกทำร้ายหรือกระทบกระเทือนจิตใจ การวิจารณ์การสอนเป็นส่วนสำคัญของการนิเทศ การนิเทศจะไม่บรรลุผลสำเร็จได้ตามจุดมุ่งหมายถ้าผู้นิเทศไม่มีเทคนิคในการวิจารณ์การสอนของครูอาจารย์^{๖๐}

การนิเทศการศึกษาเป็นงานสำคัญของการบริหารหลักสูตร เพราะเป้าหมายของการนิเทศการศึกษา ก็เพื่อส่งเสริมการทำงานในหน้าที่ของครูอาจารย์ให้ดีขึ้นส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอนโดยตรง ครูผู้สอนมีส่วนสำคัญในการนิเทศการศึกษาและเห็นความสำคัญในสภาพที่ควรจะเป็นว่า การนิเทศการศึกษาควรอยู่ในระดับมาก นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์ผู้สอนให้ความสำคัญและสนใจที่จะได้รับการนิเทศสัก แต่สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิทยาลัยเทคโนโลยีเทคนิคกลุ่มภาคกลางกลับอยู่ในระดับที่น้อย จึงสมควรจะต้องปรับปรุงการนิเทศทางการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารหลักสูตรวิทยาลัยเทคโนโลยี

6. การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิทยาลัยเทคโนโลยีตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิทยาลัยเทคโนโลยี พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สียงเวียง อ่อนแก้ว^{๖๑} ที่ทำการศึกษากิจการดำเนินงานหลักสูตรวิทยาลัยเทคโนโลยีในระดับประถมศึกษาซึ่งพบว่า การบริหารหลักสูตรวิทยาลัยเทคโนโลยีตามการปฏิบัติงานจริงของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา วุฒิทางลูกเสือประสบการณ์ด้านบริหาร และประสบการณ์ด้านลูกเสือแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน แต่เมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ในด้านผู้บริหารสถานศึกษา สภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิทยาลัยเทคโนโลยี ตามการรับรู้ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิทยาลัยเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมมาตร แก้วลา^{๖๒} ซึ่งทำการศึกษากิจการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาโดยเปรียบเทียบการปฏิบัติงานในด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านกิจการนักเรียนด้านธุรการและการเงิน ด้านอาคารสถานที่ และความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่า ผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน

นั่นหมายถึง ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เช่นนั้น ได้ศึกษากับงานวิจัยของ บุญเหลือ การค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แฝงไว้ซึ่ง^{๖๒} ซึ่งศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือระหว่างผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือจะแตกต่างกันตามสภาพภูมิประเทศ ของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ ส่วนในด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

แม้ว่าสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ โดยภาพรวมจะไม่แตกต่างกันแต่ จะพบว่า สภาพการบริหารหลักสูตรตามการรับรู้ของผู้บริหาร กับครูสอนวิชาลูกเสือ ในด้านของ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ถ้าดูจากค่าเฉลี่ย จะพบว่าในบางข้อ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือให้ระดับของสภาพการบริหารอยู่ในระดับน้อย แม้โดยภาพ รวมของครูผู้สอนจะอยู่ในระดับปานกลางแต่ก็มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าผู้บริหารมาก การบริหารหลักสูตร เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ

การรับรู้สภาพที่เป็นอยู่ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือแตกต่างกัน ก็อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารเห็นว่าการบริหารหลักสูตรของผู้บริหารได้กระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ อยู่ในระดับที่เหมาะสมแต่ครูผู้สอนกลับเห็นว่า การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือของผู้บริหารยังอยู่ใน ระดับน้อยในหลายข้อ ซึ่งความเห็นของครูผู้สอนสอดคล้องกับผลการวิจัยของหลายคน โดยที่ผล การวิจัยแสดงให้เห็นว่าการบริหารวิชาการมีการปฏิบัติน้อย อาทิ สุวัฒน์ เจริญตระกูล^{๖๓} ที่ศึกษา การบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ พบว่า การปฏิบัติงานด้านวิชาการน้อย ปัญหาอุปสรรคสำคัญในการบริหารวิชาการก็คือ ผู้บริหารสนใจงานด้านอื่นมากกว่างานด้านวิชาการ เช่นเดียวกับ เอนก หิรัญ^{๖๔} ที่วิจัย พบว่า ปัญหาสำคัญในการบริหารวิชาการของโรงเรียน มัธยมศึกษาภาคกลาง คือผู้บริหารโรงเรียนยังให้ความสำคัญของงานวิชาการน้อย ได้ผลเช่นเดียวกับ สุกใจ ไสสุก^{๖๕} ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า การปฏิบัติงานด้านวิชาการอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน

นอกจากนั้น พิลิฐ คงเมือง^{๖๖} ซึ่งทำวิจัยการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยม ในภาคใต้ก็พบว่า งานวิชาการอยู่ในระดับน้อย ผู้บริหารงานวิชาการไม่มีความเชี่ยวชาญงานวิชา การ และผู้บริหารให้ความสำคัญงานด้านธุรการมากกว่างานวิชาการสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิ จุลพรหม^{๖๗} ซึ่งทำการศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก เฉียงเหนือ ก็พบว่า การปฏิบัติในด้านงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย ผู้บริหารให้ความสำคัญต่องาน วิชาการไม่มากเท่าที่ควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในขณะที่งานวิจัยหลายคน แสดงให้เห็นสภาพของงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร หลักสูตรจะอยู่ในระดับน้อย แต่ก็ม้งานวิจัยของบางคนพบว่า มีการปฏิบัติด้านการบริหารวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหาร อาทิ สมศักดิ์ สุรพรวิวัฒน์^{๕๕} ซึ่ง วิจัยการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 12 พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง นั้นก็ย่อมแสดงให้เห็นว่าสภาพการบริหารงาน ทางด้านวิชาการย่อมแตกต่างกันไปตามเขตการศึกษา มีทั้งที่เห็นว่าการบริหาร อยู่ในระดับน้อย และระดับปานกลาง ถ้าสังเกตด้านการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ จะพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้บริหารกับครูอาจารย์จะมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน แต่ความคิดเห็นด้านการบริหารหลักสูตร ที่เกี่ยวข้องกับวิชาลูกเสือจะพบว่า ผู้บริหาร และครูอาจารย์จะมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน แต่ ในบางหัวข้อก็จะแตกต่างกัน ซึ่งงานวิจัยเกี่ยวกับวิชาลูกเสือส่วนใหญ่ จะอยู่ในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาลูกเสือในระดับอาชีวศึกษาจะยังไม่มี ดังนั้นจะ พบว่าในบางหัวข้อสภาพการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือของระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา จึง มีความแตกต่างกับจากระดับอาชีวศึกษา ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะในระดับประถมศึกษาจะเป็นลูกเสือ สำรองหรือลูกเสือสามัญ ในขณะที่กองลูกเสือของอาชีวศึกษาจะเป็นกองลูกเสือวิสามัญสภาพการ บริหารหลักสูตรจึงแตกต่างกันตามสภาพการเรียนการสอนและหลักสูตรที่กำหนดให้ จึงไม่น่าแปลก ที่ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์จะมีแตกต่างกันในด้านการบริหาร

7. การเปรียบเทียบสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยให้ระดับ ของค่าเฉลี่ยรายด้านอยู่ในระดับมากในทุกด้าน สภาพที่ควรจะเป็นแสดงถึงความคาดหวังกับสภาพ ที่เกิดขึ้นในความเป็นจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเหลือ แฝงเวียง^{๕๖} ซึ่งพบว่าผู้บริหาร กับครูผู้สอนวิชาลูกเสือที่ปฏิบัติราชการอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติ ในการจัดกิจกรรมลูกเสือ ไม่แตกต่างกัน ถ้าเปรียบเทียบที่ควรจะเป็นเป็นการคาดหวังที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ผลการวิจัยครั้งนี้ก็จะสอดคล้องกับงานวิจัยของ สียงเวียง อ่อนแก้ว^{๕๗} ซึ่งศึกษาการบริหารงานลูกเสือตามความคาดหวังและการปฏิบัติงานจริงของโรงเรียน ประถมศึกษา พบว่า การบริหารงานลูกเสือตามความคาดหวังของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง อาวุโส ระดับการศึกษา วุฒิทางลูกเสือ ประสบการณ์ด้านบริหารและประสบการณ์ ด้านลูกเสือ จะพบว่า ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือตามการรับรู้ของผู้บริหาร พบว่า แตกต่างกันโดยสภาพที่ควรจะเป็นสูงกว่าสภาพที่เป็นอยู่ในสภาพที่ควรจะเป็นสูงกว่าสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารหลักสูตรลูกเสือจะอาศัยผู้บริหาร หรือ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งงานย่อมไม่สามารถสำเร็จลงได้ งานของส่วนร่วมย่อมไม่มีใครคนใดคนหนึ่งแต่เพียงคนเดียวสามารถบันดาลความสำเร็จให้ได้ การร่วมมือร่วมใจกันทำงานอย่างพร้อมเพียงกันทุกคนเป็นสิ่งสำคัญ ที่บันดาลให้งานประสบผลสำเร็จตามนโยบาย ตามเป้าหมายและความวัตถุประสงค์ที่ร่วมกันกำหนดไว้¹ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามความคาดหวังของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ จึงมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในทุกด้าน และในทุกด้านก็มีความคิดเห็นว่าควรอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเวียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน และด้านการนิเทศการศึกษา เป็นการคาดหวังที่จะเห็นการพัฒนาของกิจการลูกเสือ ให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักเรียนให้เป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป

9. การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ตามการรับรู้ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ พบว่า แตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเหลือ แฝงเวียง² ที่ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมลูกเสือ และเนตรนารีในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 9 ซึ่งพบว่าผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนวิชาลูกเสือที่ปฏิบัติราชการอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารหลักสูตรกิจกรรมลูกเสือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา นอกจากจะต้องจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตรแล้ว ยังต้องสอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ สภาพปัญหาในการบริหารกิจกรรมลูกเสือจึงแตกต่างกันไป ในขณะที่การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือของกรมอาชีวศึกษาเป็นการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือวิสามัญ มีลักษณะการจัดการศึกษาที่แตกต่างไปจากของกรมสามัญศึกษา จึงเป็นไปได้ที่การบริหารหลักสูตรตามความคิดของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือของกรมสามัญศึกษากับกรมอาชีวศึกษา ย่อมจะแตกต่างกัน

ในขณะที่การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ไม่แตกต่างกัน แต่จะเห็นได้ว่าสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารวิชาลูกเสือ ในทัศนะของผู้บริหารและครูอาจารย์จะ พบว่า ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็นสูงกว่าค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นอยู่ นั้นหมายถึงผู้บริหารและครูผู้สอน

วิชาลูกเสือ มีความคาดหวังว่าสภาพการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือจะมีสภาพที่ดีขึ้น โดยในสภาพ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่เป็นอยู่จะอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาพที่ควรจะเป็นกลับอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สึงเว็น อ่อนแก้ว³ ที่ทำการศึกษาการบริหารงานลูกเสือพบว่า ความคาดหวังกับการปฏิบัติงานจริงในการบริหารงานลูกเสือของผู้บริหารงานลูกเสือ ในโรงเรียนประถมศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องโดยตรง ในแง่ที่ว่าค่าเฉลี่ยของความคาดหวังสูงกว่าการปฏิบัติงานจริง เพราะสภาพที่ควรจะเป็นจัดเป็นความคาดหวังและสภาพที่เป็นอยู่คือ การปฏิบัติงานจริง ดังนั้นสภาพที่ควรจะเป็นมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าสภาพที่เป็นอยู่จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของสึงเว็น อ่อนแก้ว แต่ในส่วนการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็นไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในสภาพที่เป็นอยู่จึงจัดอยู่ในระดับปานกลาง แต่สภาพที่ทั้งผู้บริหาร และครูผู้สอนวิชาลูกเสือคาดหวังเอาไว้ เห็นว่าควรอยู่ในระดับที่มากกว่าที่เป็นอยู่ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือจึงควรได้รับการพัฒนา และปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพที่ควรจะเป็นในอนาคต เพราะหลักสูตรวิชาลูกเสือมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ เป็นผู้มีระเบียบวินัย และเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม แม้ว่าสภาพที่เป็นอยู่จะจัดอยู่ในระดับปานกลางก็ตามที่ ผู้บริหารและครูผู้สอนก็ยังมองเห็นว่าสามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรในทุกด้านให้อยู่ในระดับที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ได้ ซึ่งจะช่วยให้กิจการลูกเสือของกรมอาชีวศึกษาได้พัฒนาต่อไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ทำให้ทราบถึงความคิดเห็น และสภาพการใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือของวิทยาลัยเทคนิค อันจะเป็นประโยชน์ในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะความคิดเห็นจากผลการวิจัยอันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ สำหรับผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ดังต่อไปนี้

1. การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในด้านผู้บริหารสถานศึกษา ควรที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องทำความเข้าใจในหลักสูตรและกระบวนการในการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ ควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมลูกเสือเพื่อจะได้ทราบถึงสภาพปัญหา และข้อขัดข้องต่าง ๆ ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ

เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน โดยที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญของหลักสูตรวิชาไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลูกเสือ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาระเบียบวินัย บุคลิกภาพ คุณธรรมจริยธรรมและการเป็นพลเมือง
ดีของนักเรียนนักศึกษา ปลูกฝังคนให้เป็นคนดี เมื่อผู้บริหารเห็นความสำคัญของหลักสูตรก็จะทำให้
การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือมีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีการผลักดันในกิจกรรมลูก
เสือเป็นกิจกรรม 0 มบังคับในช่วงกิจกรรมของทุกวิทยาลัย อันจะเป็นประโยชน์ในการปลูกฝังนักเรียน
นักศึกษาให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย

2. การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ควรที่จะลดภาระหรือหน้า
ที่พิเศษที่นอกเหนือจากการสอนของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ เพื่อให้ครูผู้สอนมีเวลาในการเตรียม
การสอนและทุ่มเทให้กับการเรียนการสอน ควรจัดการอบรม และทำความเข้าใจในการบริหาร
หลักสูตรวิชาลูกเสือ ชี้แจงและจัดทำเอกสาร และคู่มือประกอบการใช้หลักสูตร กำหนดเนื้อหาและ
กิจกรรมในหลักสูตรลูกเสือให้กับครูผู้สอน อันจะเป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติที่ชัดเจนและสอดคล้อง
คลึงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเป็นการผ่อนเบาภาระหน้าที่ของครูอาจารย์ผู้สอนควรกำหนด
ภาระหน้าที่ของครูผู้สอนวิชาลูกเสือในกิจกรรมลูกเสือ ครูผู้สอนวิชาลูกเสือควรได้รับการพิจารณา
ความดีความชอบในฐานะเป็นผู้ที่มีภาระและหน้าที่พิเศษ เช่นเดียวกับงานต่าง ๆ ในสถานศึกษา
ควรมีการกำหนดคุณสมบัติของครูผู้สอนวิชาลูกเสือ จะต้องผ่านการอบรมผู้กำกับลูกเสืออย่างน้อยชั้น
B.T.C เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในทักษะกระบวนการลูกเสืออย่างแท้จริง อันจะทำให้การ
เรียนการสอนดำเนินไปอย่างถูกต้องตามหลักสูตรวิชาลูกเสือ

3. การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูผู้สอนควร
ร่วมกันในการดำเนินกิจกรรมวิชาลูกเสือ ไม่ควรปล่อยให้อาจารย์ในการเรียนการสอนอยู่กับครูผู้สอน
วิชาลูกเสือกับนักเรียนเพราะเมื่อเกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนขึ้น ผู้บริหารอาจไม่เข้าใจ
สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างตรงจุด ส่วนหนึ่งที่ผู้บริหารและครูผู้สอน
จะได้ร่วมกันปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นความจริง
ในสังคม ให้วิชาลูกเสือมีเนื้อหาอันจะเป็นประโยชน์กับนักเรียนในการจะนำไปดำเนินชีวิตได้ มี
การปรับปรุงวิธีการสอนให้ทันสมัย จัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ สำหรับการจัดกิจกรรมลูกเสือ
ให้เพียงพอและให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมลูกเสือให้มากที่สุด โดยครูผู้สอนควรเป็นผู้กำกับ
ดูแลกิจกรรม ไม่ใช่กำหนดกิจกรรมให้กับนักเรียนแต่เพียงอย่างเดียวอันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความ
เบื่อหน่ายและเห็นกิจกรรมลูกเสือเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ การเรียนการสอนควรมีกิจกรรมและ
เนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับสภาพการปัจจุบัน มีวิชาพิเศษที่จะเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของ

นักเรียนนักศึกษา จัดกิจกรรมที่น่าสนใจและนักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด และระลึกไว้เสมอว่า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารหลักสูตร เพราะถึงจะมีหลักสูตรที่ดีเพียงใด แต่การเรียนการสอนไม่สามารถดำเนินไปตามหลักสูตรที่วางไว้ได้ การบริหารหลักสูตรก็ไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

4. การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในด้านตัวผู้เรียน เป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหารและครูผู้สอนที่จะสร้างจิตสำนึกให้กับนักเรียน ได้เห็นความสำคัญของทุกรายวิชาในหลักสูตรเพราะผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญต่อวิชาลูกเสือเหมือนกับวิชาอื่น ๆ อันมีสาเหตุหลายประการ ส่วนหนึ่งมาจากการที่กิจกรรมลูกเสือเป็นวิชาที่ถูกกำหนดให้เป็นวิชาเสริม โดยมุ่งหวังในการปลูกฝังความเป็นพลเมืองดีให้กับนักเรียน แต่เมื่อนักเรียนไม่ให้ความสนใจก็ย่อมส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษา เพราะการจัดการศึกษาไม่ใช่เพียงให้ผู้เรียนได้มีความรู้ในทางวิชาการแต่เพียงด้านเดียว แต่ผู้เรียนจะต้องประกอบไปด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยอันดีงามเพื่อจะออกไปเป็นพลเมืองดีของสังคมและประเทศชาติ ดังนั้นผู้เรียนจึงควรจะได้เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาลูกเสือ ซึ่งเป็นวิชาที่มุ่งให้มีการพัฒนาเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน ควรจะสร้างความภาคภูมิใจในการแต่งเครื่องแบบลูกเสือ อันเป็นเครื่องแบบที่แสดงความเป็นคนดีมีระเบียบวินัย ในขณะที่ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการแต่งเครื่องแบบลูกเสือ และไม่ให้ความสำคัญกับระเบียบวินัย จึงควรจัดทำกิจกรรมลูกเสือเพื่อการพัฒนาระเบียบวินัยและความรู้ความสามารถ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

5. การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในด้านการนิเทศการศึกษา จัดเป็นด้านที่เป็นปัญหามากที่สุดในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ซึ่งผู้บริหารและครูผู้สอนจำเป็นต้องร่วมมือกันในการพัฒนาหลักสูตรวิชาลูกเสือ ควรจัดให้มีการนิเทศภายในชั้นในสถานศึกษาโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในหลักสูตรวิชาลูกเสือหรือกระทำในรูปของคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการนิเทศการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับทราบถึงข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ เนื่องจากหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลในด้านการนิเทศการศึกษาในวิชาลูกเสือไม่สามารถเข้ามาดูแลได้อย่างทั่วถึง จึงควรที่จะหามาตรการและวิธีการที่จะนิเทศการศึกษาในวิชาลูกเสือ โดยไม่ต้องรอกการนิเทศจากภายนอก โดยเฉพาะในด้านคู่มือการสอนและเอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ครูและผู้บริหารควรร่วมกันในการจัดทำขึ้นเพื่อสะดวกในการเรียนการสอนและทำให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาค้นคว้าสภาพการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นสภาพปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการบริหารวิชาลูกเสือ วิชาสามัญของกรมอาชีวศึกษาหลายประการ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าจะทำการศึกษาค้นคว้าต่อไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อวงการบริหารการศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องของหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป ดังนี้

1. การใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือในการเสริมสร้างจริยธรรม ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือว่า ผู้เรียนได้รับประโยชน์ในด้านใดจากการใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือ
2. รูปแบบการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมในการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือสำหรับวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา
3. ผลการจัดกิจกรรมในหลักสูตรวิชาลูกเสือ ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อหาข้อสรุปในเรื่องของประโยชน์ที่ได้จากการใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา
4. การพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนนักศึกษาโดยใช้กิจกรรมลูกเสือของวิทยาลัย ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อศึกษากิจกรรมลูกเสือ ในการนำไปพัฒนาความมีระเบียบวินัยให้กับนักเรียนนักศึกษา

เชิงอรรถ

¹สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ, ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2534), หน้า 25-26

²คณะกรรมการพัฒนากิจการลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญ (พ.ส.น.อ.) หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, แผนการสอนวิชาลูกเสือวิสามัญ ชรบ. 1801-1802. (กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2534), หน้า 3.

³สว่าง โอนิกรบุตร, "การศึกษาปัญหาการบริหารกิจการมลูกเสือตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 2,3 และ 4," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530), บทคัดย่อ.

⁴กองลูกเสือ กรมพลศึกษา, "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทั่วราชอาณาจักร," (กรุงเทพฯ : กองลูกเสือแห่งชาติ กรมพลศึกษา, 2531) หน้า 103.

⁵ปรีชา พึ่งจิตต์ตน, "การใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534), หน้า 61.

⁶ทิพวรรณ สุทธิโยธิน, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูธนบุรี, 2523), หน้า 227.

⁷ดาวเรือง รัตนิน, "งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ," วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, (2518), หน้า 13. การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁸บุญเหลือ แผงเวียง, "การจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารีในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 9," (รายงานการวิจัย สำนักงานศึกษาธิการเขต เขต การศึกษา 9 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2535), หน้า 81.

⁹สมหมาย พึ่งทองหล่อ, "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรลูกเสือในโรงเรียน มัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 2-5 และ 7-11," งานวิจัยและประเมินผลฝ่าย วิชาการ. (กองลูกเสือ กรมพลศึกษา, 2530), บทคัดย่อ.

¹⁰สมนึก นนธิจันทร์, วีเอนจันเนียรัง. (สุรินทร์ : ชมรมส่งเสริมการศึกษาและ พัฒนาวิชาชีพครู, 2538), หน้า 11.

¹¹มังกร สระศรี, "สภาพปัจจุบันและปัญหาในการเรียนการสอนของครู-อาจารย์ ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคเหนือ," (ศูนย์นิเทศศาสตร์และฝึกอบรมอาชีวศึกษา ภาคเหนือ : เชียงใหม่, 2531), บทคัดย่อ.

¹²ประถม แสงสว่าง, เอกสารประกอบการสอนวิชา การบริหารการศึกษาเบื้องต้น (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประสูรวงศ์, 2524), หน้า 121.

¹³สุมิตร คุณานุกร, หลักสูตรและการสอน (กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2528), หน้า 6-7.

¹⁴บุญเหลือ แผงเวียง, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 142.

¹⁵สังเวียง อ่อนแล้ว, "การบริหารงานลูกเสือตามความคาดหวังและปฏิบัติงาน จริงของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 5," (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2536) หน้า 79.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
¹⁶พิพารณ สกตโยธิน, เรื่องเดียวกัน. หน้า 265.
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁷ ปรีชา นิพนธ์พิทธา และสุทิน เนื่อนพลับ, เส้นทางสู่ผู้บริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : อีรพงษ์การพิมพ์, 2528), หน้า 29.

¹⁸ ภิญญู สาธร, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521), หน้า 255.

¹⁹ กฤษมันต์ วัฒนามรงค์, เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา (กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ, 2536), หน้า 42.

²⁰ สหมาส หังทองหล่อ, สิ่งที่ได้บ้างถึง, หน้า 44.

²¹ ประถม แสงสว่าง, เรื่องเดียวกัน. หน้า 119.

²² ประชา สิกขปัญญา, "การปฏิบัติจริงในการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ," (วิทยานิพนธ์ปริณิญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า จ.

²³ สุวกิจ ศรีปัดดา, การบริหารการศึกษา (มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์, 2522), หน้า 267.

²⁴ กิพวรรณ อุกทโยธิน, เรื่องเดียวกัน. หน้า 181.

²⁵ เมธี ปลัดชนานนท์, การบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา. (กรุงเทพฯ : โอเคชั่นสโตร์, 2533), หน้า 71-72.

²⁶ กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ, แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2524), หน้า 6-17.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁷ วาสนา เคชอุคม, "พฤติกรรมกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528), หน้า 81.

²⁸ ทองพูน นาน้ำทอง, "ความพึงพอใจของครูที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารงานในโรงเรียนของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524), หน้า 44.

²⁹ สัมมิตร หนูไขโรจน์, "งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 205-206.

³⁰ รังษี มหาจันทร์, "งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเทศบาลในภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 130-136.

³¹ ชำรง บัวศรี, ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา. (กรุงเทพฯ : เอรวิธการพิมพ์, 2531), หน้า 267.

³² รัตนะ บัวสนธิ, "ปฏิบัติการหลักสูตรแบบเป็นระบบ : แนวคิดและวิธีการ," สารพัฒนาหลักสูตร (มิถุนายน 2533), หน้า 14-18.

³³ บุญมี เชนสอด, "การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา," เอกสารการอบรมคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด. (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2529), หน้า 162.

³⁴ กองลูกเสือ กรมพลศึกษา, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 66.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ³⁵ วิชัย วงษ์ใหญ่, พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. (กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม, 2523), หน้า 185.
- ³⁶ สมิตร์ คุณากร, หลักสูตรและการสอน. (กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2523), หน้า 132.
- ³⁷ จุมพล สวัสดิชยากร, หลักการบริหารและมนุษยสัมพันธ์ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สุวารณภูมิ, 2520), หน้า 328-331.
- ³⁸ อภิรณณ์ ณ นคร และคณะ, การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2517), หน้า 46.
- ³⁹ กองลูกเสือ กรมพลศึกษา, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 102.
- ⁴⁰ กองลูกเสือ กรมพลศึกษา, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 63.
- ⁴¹ สหมาส นิ่งทองหล่อ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 63.
- ⁴² สุภัทรา ฤทธิบุตร, "ปัญหาการสอนลูกเสือของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร," (วิทยานพนธ์ปริชญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 101-115.
- ⁴³ สุวกิจ ศรีปัดดา, เรื่องเดียวกัน. หน้า 267.
- ⁴⁴ พรสวรรค์ ธนภักญา, "การสำรวจทัศนคติของครูและนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์ที่มีต่อกิจกรรมลูกเสือ," (วิทยานพนธ์ ปริชญาศร ศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509), หน้า 64-69.

⁴⁵วสันต์ พรหมบุตร, "โปรแกรมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532), บทคัดย่อ.

⁴⁶สมหมาย พึ่งทองหล่อ, เรื่องเดียวกัน, บทคัดย่อ.

⁴⁷บุญเหลือ แผงเวียง, เรื่องเดียวกัน, หน้า 140-144.

⁴⁸ประชา ลิกขปัญญา, เรื่องเดียวกัน, หน้า จ.

⁴⁹เมธี ปิณฑนานนท์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 68.

⁵⁰บุญเหลือ แผงเวียง, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 150.

⁵¹ชาญชัย อาจิมสมาจาร, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : หน่วยงานพิเศษกรมการฝึกหัดครู, 2527), หน้า 67)

⁵²วิชัย วงศ์ใหญ่, เรื่องเดียวกัน, หน้า 186.

⁵³กิตติพันธ์ รุจิรกุล, พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529), หน้า 156.

⁵⁴เมธี ปิณฑนานนท์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 86.

⁵⁵วันเพ็ญ เปรมกิตติ, หลักการสอน (กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2534), หน้า 34.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁵⁶ เอกศักดิ์ บุตรลับ, ครูและการสอน (เพชรบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี, 2537), หน้า 64.

⁵⁷ ปรีชา นิพนธ์พิทยา และสุทิน เนียนหลับ, เรื่องเดียวกัน. หน้า 36.

⁵⁸ วันเพ็ญ เปมกิตติ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 24.

⁵⁹ เดโช บุณยศักดิ์, "หลักการของหลักสูตรไทย," ประชากรศึกษา ปีที่ 18 (เดือนสิงหาคม, 2519) : หน้า 42.

⁶⁰ สันต์ ชรรมบำรุง, หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร (กรุงเทพฯ : เกียรติก่อการพิมพ์, 2527) หน้า 14-15.

⁶¹ บุญเกิด พิมพ์วารเมธากุล, ประมวลความรู้วิชาครู ปม. (พระนคร : อักษรเจริญทัศน์, 2515), หน้า 81-82.

⁶² Catherall, Thomas Scott, "Varsity Scouting : An Evaluation of Its Potential as an alternative for 14 and 15 Year-old Boys," Disseratation Abstracts International (July, 1967), p. 79-A.

⁶³ สุนทร โศตรบรรเทา, เทคนิคการสอนครบวงจร (กรุงเทพฯ : ซี.เอ็ดดูเคชั่น, 2535), หน้า 90.

⁶⁴ ชีรางค์ เงินศรี, "การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในเขตการศึกษา 10," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า จ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁶⁵นางเยาว์ ฤทธิเรืองเดช, "การใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจและการจัดการโปรแกรม วิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2522 ของวิทยาลัยครู," (วิทยานพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533), หน้า 155-157.

⁶⁶ประดม แสงสว่าง, เรื่องเดียวกัน. หน้า 42.

⁶⁷กลองลูกเสือ กรมพลศึกษา, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 66.

⁶⁸วิจิตร วรุตบางกูร และสุพิชญา ชีระกุล, การบริหารโรงเรียนและการนิเทศ การศึกษาเบื้องต้น (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520) หน้า 73.

⁶⁹ชัยฤกษ์ วราวิทยา, การบริหารโรงเรียนเบื้องต้น (กรุงเทพฯ : โอเคชั่น สโตร์, 2526), หน้า 6.

⁷⁰ปรีชาพร อนุตรโรจน์, การบริหารวิชาการ (กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุง เทพ, 2535), หน้า 62-63.

⁷¹กิตติพันธ์ รุจิรกุล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 169.

⁷²สมหมาย พึ่งทองหล่อ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 27.

⁷³อภิรตม์ ณ นคร และคณะ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 74.

⁷⁴อภิธ จันทวิมล, ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับลูกเสือ. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไพบูลย์ การช่าง, 2519), หน้า 1.

⁷⁵วงพักตร์ ภูพันธ์ศรี และศิรินันท์ ดำรงผล, จิตวิทยาพัฒนาการและการศึกษา

(กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530), หน้า 166.
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วางไปส่วนหนึ่งการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁷⁶ เอนก รัตนปิณฑการณ, "สื่อการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในโรงเรียนและสถานศึกษาปัจจุบัน," สารพัฒนาหลักสูตร. (สิงหาคม 2528), หน้า 60-62.

⁷⁷ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2521), หน้า 161.

⁷⁸ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือ-เนตรนารี และลูกเสือสำรอง พุทธศักราช 2528. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2529), หน้า 21.

⁷⁹ เมธี ปิณฑานานนท์, เรื่องเดียวกัน. หน้า 83.

⁸⁰ สังเวียน อ่อนแก้ว, สิ่งที่อ้างมาแล้ว, หน้า 136

⁸¹ สมมาตร แล้วลาย, "การศึกษาการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2528), บทคัดย่อ.

⁸² บุญเหลือ แผงเวียง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 151.

⁸³ สุรัตน์ เจียดระกุล, "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า จ.-ฉ.

⁸⁴ อเนก หิรัญ, "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า จ.

⁸⁵ สุจิตใจ ใจสุก, "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า ฉ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

^{๘๖} หนีรุ คงเมือง, "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคใต้," (วิทยานุพันธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า ฉ.

^{๘๗} วุฒิ จุลพรหม, "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง," (วิทยานุพันธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า จ.

^{๘๘} สัมศักดิ์ สุพราวคิมหันต์, "การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 12," (วิทยานุพันธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530), หน้า ง.

^{๘๙} บุญเหลือ แผงเวียง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 144.

^{๙๐} สียงเวียง อ่อนแก้ว, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 136.

^{๙๑} คณะครุศาสตร์, แนวคิดใหม่การบริหารการศึกษา (ฉบับที่ ๑ : คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเทพสตรี, 2528), หน้า 2.

^{๙๒} บุญเหลือ แผงเวียง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 154.

^{๙๓} สียงเวียง อ่อนแก้ว, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 134.

บรรณานุกรม

กรอนงค์ จงอรุณงามแสง. เตรียมลูกเสือวิสามัญ ชรบ 1801. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยพลศึกษา
บางนา, 2534.

กอง วิสุทธารมณ. "การฝึกอบรมผู้กำกับลูกเสือ." 75 ปี ลูกเสือไทย. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.,
2529.

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ, 2536.

กาญจนา คุณารักษ์. หลักสูตรและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2524.

กิติพันธ์ รุจิรกุล. พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529.

กวี พันธุ์มีเชาวน์ และคณะ. คู่มือลูกเสือ-เนตรนารีสำรอง สามัญ สามัญรุ่นใหญ่และวิสามัญ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.

คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ, สำนักงาน. ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือ
แห่งชาติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2534.

คณะกรรมการพัฒนากิจการลูกเสือและเนตรนารีวิสามัญ, หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. คู่มือ
ครูวิชาลูกเสือวิสามัญ ตอนที่ 1 เตรียมลูกเสือวิสามัญ. พระนครศรีอยุธยา : เทียน
วัฒนา, 2530.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการสอนวิชาลูกเสือวิสามัญ (ชรบ 1801-1802). กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2534.

คณะกรรมการลูกเสือฝ่ายฝึกอบรมแห่งชาติ. เอกสารประกอบวิชาผู้กำกับลูกเสือวิสามัญขั้นความรู้ขั้นสูง. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ, 2526

ครูศาสตร์, คณะ. แนวคิดใหม่การบริหารการศึกษา. ฉบบุรี : วิทยาลัยครูเทพสตรี, 2528.

จุฑาทิพย์ ฌ สงขลา และคณะ. รายงานการประเมินผล งานชุมนุมลูกเสือเนตรนารีวิสามัญอาชีวศึกษาภาคกลาง ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2537

จุฬพล สวัสดิชยากร. หลักการบริหารและมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวารณภูมิ, 2520.

ชาญชัย อาจิมสมาจาร. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2527.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

ชัยฤกษ์ วราวิทยา. การบริหารโรงเรียนเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2526.

ดาวเรือง รัตนิน. "งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ," วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518.

ดี ไชยวรรณ, ร.ต. การศึกษาผลการดำเนินการค่ายลูกเสือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2533.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาผลการดำเนินการค้าปลีกเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในโรงเรียนประถมศึกษา
ศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. นครราชสีมา : สำนัก
งานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา, 2533.

เดโช บุษยศักดิ์. "หลักการของหลักสูตรไทย." ประชากรศึกษา. 18 : 42 ; สิงหาคม, 2519.

ทองพูน นาน้อยทอง. "ความพึงพอใจของครูที่มีต่อพฤติกรรมการบริหารงานในโรงเรียนของครู
 ใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์." วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

ทวีชัย พิลางาม. การศึกษาสภาพการเรียนการสอนลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย. หนองคาย : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
หนองคาย, 2526.

ทิพวรรณ สุทธิโยธิน. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุ
ศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรี, 2523.

ถาวร บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ : เอราวิกรมพิมพ์, 2531.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท เอส.เอ็ม.เอ็ม.จำกัด,
2525.

นิพนธ์ ไทพานิชย์. การนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนและการนิเทศแบบคลินิก. กรุงเทพฯ :
เอกสารประกอบการสอน ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรจง สกลพราหมณ์. "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนวิชาลูกเสือกับมโนทัศน์ความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยของลูกเสือเนตรนารีสามัญ ในวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเกษตรกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5." รายงานการวิจัย, วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี กรมอาชีวศึกษา, 2535

บุญเกิด พิมพ์ารเมธากุล. ประมวลความรู้วิชาครู ชลครุ ปม. พระนคร : อักษรเจริญทัศน์, 2515.

บุญมี เณรชอด. "การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา." เอกสารประกอบการอบรม คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด. สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2529.

บุญเหลือ แผงเวียง. "การจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารีในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 9." รายงานการวิจัย, สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 9 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2535.

ประกายภาพ ชะอุ่ม. "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6 ชลบุรี." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530.

ประชา สิกขปัญญา. "การปฏิบัติจริงในการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ประดม แสงสว่าง. เอกสารประกอบการสอนวิชา การบริหารการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประชุมราษฎร์, 2524.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประทับใจ ปฐมกสิกุล. "ทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ต่อการเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารีกับมโนทัศน์ ความเป็นพลเมืองดี." กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2529.

ปรีชา นิพนธ์นิเทศ และสุทิน เนียนหลับ. เส้นทางสู่ผู้บริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : อีรพงษ์การพิมพ์, 2528.

ปรีชา พิงจิตต์คน. "การใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2535

พนม ปันกิจดี และคณะ. เตรียมลูกเสือวิสามัญ 1-2 ชรบ 1801-1802. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยพลศึกษาบางนา, ม.ป.พ.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2529

พรสวรรค์ ธนภักญา. "การสำรวจทัศนคติของครูและนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดนครสวรรค์ที่มีต่อกิจกรรมลูกเสือ." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509.

พระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีฯ. "พระบรมราชโองการในพิธีปฏิญาณตนและสวนสนามของเหล่าลูกเสือ." วารสารลูกเสือ. 51(3) : 17 ; กรกฎาคม 2530.

พระราชบัญญัติลูกเสือ พุทธศักราช 2507. พิมพ์ครั้งที่ 4. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2509.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พลศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์, 2523.

_____ . คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่. กรุงเทพฯ : สยามรัฐ, 2529.

_____ . คู่มือการใช้หลักสูตรวิชาลูกเสือ-เนตรนารี และสวาทาชาด พุทธศักราช 2528.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2529.

นิสิฐ สงเมือง. "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคใต้." วิทยานพนธ์ปริญญา
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ไพโรจน์ ปวะบุตร. คู่มือครู วิชาเตรียมลูกเสือสามัญ ๒๐๑. กรุงเทพฯ : วิทยาลัย
หนังสือการบางนา, 2534.

ภิญโญ สาร. หลักการบริหารการศึกษา. พระนคร : วัดนาพานิช, 2516

_____ . หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์การตำครุสภา, 2526.

มังกร สระศรี. "สภาพปัจจุบันและปัญหาในการเรียนการสอนของครู-อาจารย์ในวิทยาลัย สังกัด
กรมอาชีวศึกษา ในเขตภาคเหนือ." งานวิจัย ศูนย์นิเทศก์และฝึกอบรมอาชีวศึกษา
ภาคเหนือ เชียงใหม่, 2531.

มัลลิกา อาสุวัฒน์. "ปัญหาการบริหารลูกเสือในโรงเรียนในทัศนะผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหาร
โรงเรียนในเขตการศึกษา 7 พิษณุโลก." วิทยานพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหา
วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2523.

รังษี มหาพันธ์. "งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในภาคใต้."

วิทยานพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัตนะ บัวสนธ์ "ปฏิบัติการหลักสูตรแบบเป็นระบบ : แนวคิดและวิธีการ." สารพัฒนาหลักสูตร.

14 - 18 ; มิถุนายน, 2533.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2536.

ลูกเสือ กรมพลศึกษา, กอง. "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่วราชอาณาจักร." รายงานการวิจัย. งานวิจัยและประเมินผล ฝ่ายวิชาการ กองลูกเสือ กรมพลศึกษา, 2531.

วงพิศตร์ กุพันธ์ศรี และศิรินันท์ คำรงผล. จิตวิทยาพัฒนาการและการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.

วาสนา เคชอุดม. "พฤติกรรมกรรมการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

วิจิตร วรุดบางกูร และสุวิษญา ชีระกุล. การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

วิชัย ราชฤทธิ์ศิริ. หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์, 2522

_____ . "การใช้หลักสูตรขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2518 ในเขตการศึกษา 5." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม, 2523.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการจัดกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
(ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533.

. คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2521.

. แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2524.

วุฒิ จุลพรหม. "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ."

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

วันเพ็ญ. เปมกิตติ. หลักการสอน. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูจันทระเกษม, 2534.

วันเพ็ญ พันธุ์รักษ์. "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของลูกเสือและเนตรนารีต่อการเรียนวิชาลูกเสือ-เนตรนารีกับมโนทัศน์ ความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

วสันต์ พรหมบุญ. "โปรแกรมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ศึกษานิเทศ กรมอาชีวศึกษา, หน่วย. แนวปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมลูกเสือ
วิสามัญ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538. กรุงเทพฯ : หน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2538.

สมมาตร แก้วลาส. "การศึกษากาปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
งานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วิจัยและพัฒนา, 2528. เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมนึก นนธิจันทร์. รีเอนจิเนียริง. สุรินทร์ : ชมรมส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพครู,
2538.

สมหมาย หิ่งทองหล่อ. "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา
กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 2-5 และ 7-11." งานวิจัยและประเมินผลฝ่าย
วิชาการ. กรุงเทพฯ : กองลูกเสือ กรมพลศึกษา, 2530.

สมศักดิ์ สุหรั่งคิมหันต์. "การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธ
ศักราช 2527 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 12."
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530.

สมิคร หนูไพโรจน์. "งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดภาคใต้." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2522.

สังเวียน อ่อนแก้ว. "การบริหารงานลูกเสือตามความคาดหวังและการปฏิบัติจริงของผู้บริหาร
โรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 5." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2536.

สันต์ ธรรมบำรุง. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการ
ฝึกหัดครู, 2527.

สงัด อุทรานันท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสหาย, 2532.

สุคใจ ใจสุก. "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สุชาดา โภทศุภมิตร. "ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการสอนวิชาลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2529.

สุภัทรา ฤทธิบุตร. "ปัญหาการสอนลูกเสือของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร."
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

สมน อุมรวีวัฒน์. เอกสารทางวิชาการหลักสูตรและการสอนระดับประถมศึกษา. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ม.ป.พ.

สมิตร คุณานุก. หลักสูตรการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2518.

_____. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2523.

สุรัตน์ เจียดตระกูล. "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ." วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สุวกิจ ศรีปัดดา. การบริหารการศึกษา. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์, 2522.

สว่าง โอฬาริกบุตร. "การศึกษาปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 2,3 และ 4." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530. อัดสำเนา.

อนงค์ศิริ วิชาลัย. "การจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถม
ศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2525.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อภิธ จันทวิมล. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับลูกเสือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไพบูลย์การช่าง, 2519.

อภิธรรมย์ ๗ นคร. หลักการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2526.

อเนก หิรัญ. "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง." วิทยานพนธ์ปริศญา
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

อาชีวศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538.
กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2538.

เอกศักดิ์ บุตรลับ. ครูและการสอน. เพชรบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏเพชรบุรี, 2537.

เอนก รัตนปิณฑารักษ์. "สื่อการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในโรงเรียนและสถานศึกษาปัจจุบัน." สาร
พัฒนาหลักสูตร 41 : 60-62 ; สิงหาคม, 2528.

Boy Scouts World Bureau. Be Prepared for Service. Switzerland : Boy
Scouts World Bureau, 1969. 110 p.

Catherall, Thomas Scott. "Varsity Scouting : An Evaluation of Its
Potential as an alternative for 14 and 15 Year-old Boys."
Disseratation Abstracts International 79-A : July ; 1967.

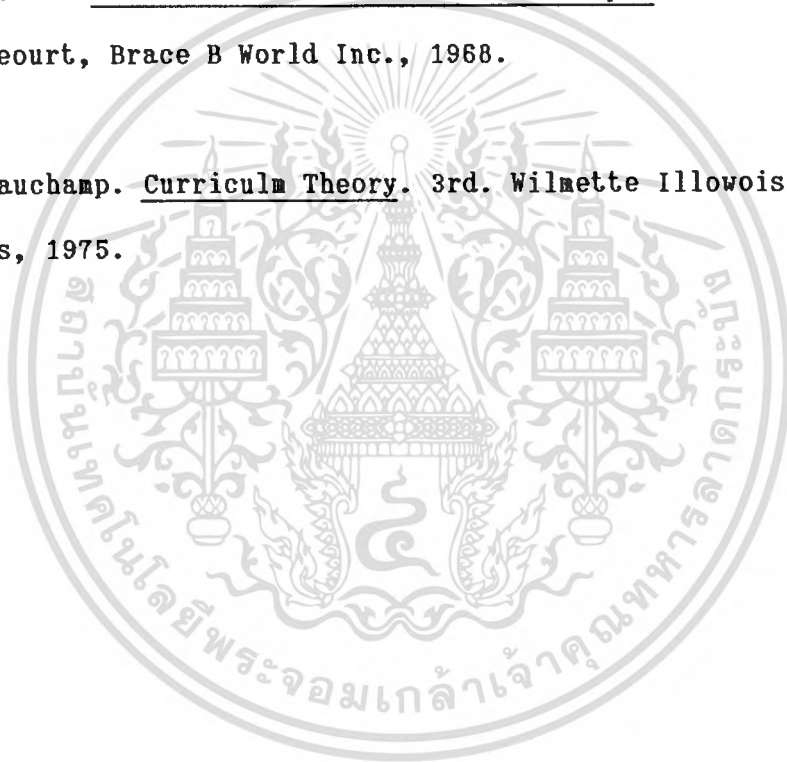
Good, Carter Victor. Dictionary of Education. 3rd.ed New York : Mc-Graw
Hill, 1973

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Krejcic and Morgan. Educational and Phycological Measurement. New York :
1970.

Meggenson, Leon C. Human Resource : Cases and Concepts. New York :
Harteourt, Brace B World Inc., 1968.

George A. Beauchamp. Curriculum Theory. 3rd. Wilmette Illinois The Kage
Press, 1975.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 147/2538

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายชจรพงษ์ เข้มสวัสดิ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายชจรพงษ์ เข้มสวัสดิ์ เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้คณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการ
วิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.พรณี	ลิกิจวัธนะ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ศิริพรพร	ชุ่มนุ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
ดร.มาลี	จิรวัดน เกษตร์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.เมธี	ปิลันธนานนท์	ประธานประจำสาขาวิชา
ผศ.ดร.สัมพร	ไชยะ	กรรมการประจำสาขาวิชา
ผศ.ดร.พรณี	ลิกิจวัธนะ	กรรมการ
ดร.ศิริพรพร	ชุ่มนุ	กรรมการ
ดร.มาลี	จิรวัดน เกษตร์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 25 กันยายน พ.ศ.2538

พรวิภา

(รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น **ฉบับนี้** อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2539

1. นายจรพงษ์ เข้มสวัสดิ์ ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา" โดยมี ผศ.ดร.พรรณี ลิกิจวัธนะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ศิริพรรณ ชุ่มชุม และ ดร.มาลัย จีรวิธานเกษตร์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2539

(รศ.ดร.มนัส สัจวารศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504/0568

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุทธรธานี

ด้วย นายขจรพงษ์ เขียมสวัสดิ์ เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบ
เรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัด
กรมอาชีวศึกษา"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และหวังในความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
จึงขอขอบคณา ๗ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ทนาย สักดิ์สิน

(พ.ศ.ดร.พรณี ลีกิจวัตนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 663, 642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/0709

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

21 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. โครงการวิทยานิพนธ์
  2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายขจรพงษ์ เขียมสวัสดิ์ เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบ
เรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรม
อาชีวศึกษา" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้ว เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2539

ในการวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่านตามที่แนบมานี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณา
อนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา สังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ทศ. วิจิตรธรรมะ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัณณะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663, 642

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 3269040

213

ที่ ศธ 0907/1550

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

28 มีนาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะคณบดีวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ทม 1504/0709 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2539

ตามที่คณะคณบดีวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แจ้งว่า นายขจรพงษ์ เข้มสวัสดิ์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมห้าปีขัณฑ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา" ซึ่งนักศึกษาดังกล่าวมีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 16 แห่ง ดังความละเอียดแจ้งแล้วนั้น กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ นายขจรพงษ์ เข้มสวัสดิ์ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ข้างต้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาแจ้ง นายขจรพงษ์ เข้มสวัสดิ์ ด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรรยา ชูลาก)
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

กองวิทยาลัยเทคนิค

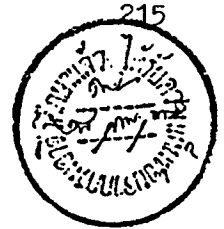
โทร. 2822551-2 ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โทรสาร 2829354

สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของ
นาย ขจรพงษ์ เข้มสวัสดิ์

-
1. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
  2. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
  3. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
  4. วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี
  5. วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี
  6. วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
  7. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี
  8. วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี
  9. วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์
  10. วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง
  11. วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม
  12. วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี
  13. วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม
  14. วิทยาลัยเทคนิคโพธาราม
  15. วิทยาลัยเทคนิคคูสิด
  16. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร
-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

เรื่อง

การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ทั้งหมด 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถามข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับสภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา มี 5 ด้าน ได้แก่

- 1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา มี 9 ข้อ
- 2. ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ มี 10 ข้อ
- 3. ด้านการเรียนการสอน มี 9 ข้อ
- 4. ด้านตัวผู้เรียน มี 6 ข้อ
- 5. ด้านการนิเทศการศึกษา มี 6 ข้อ

ในการตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ตอน โปรดตอบคำถามทุกข้อให้ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงให้มากที่สุด เพราะคำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งต่อการสรุปและแปลผลของการวิจัย

ข้อมูลนี้จะเสนอเป็นภาพรวมและจะไม่มีผลกระทบต่อท่านหรือวิทยาลัยของท่านแต่อย่างใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมคำ และเขียนเครื่องหมาย / ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพที่เป็นเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2. ประสบการณ์ในการทำงาน (อายุราชการ).....ปี

3. ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน

( ) ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค

( ) ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค

( ) ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาลูกเสือ

4. วิทยาลัยเทคนิค.....

5. จังหวัด.....

ตอนที่ 2 สภาพเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา

คำชี้แจง 1. การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ ประกอบด้วย 5 ด้านคือ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ด้านการเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน ด้านการนิเทศการศึกษา แต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวนทั้งหมด 40 ข้อ

2. ข้อคำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบ 2 ส่วน คือ สภาพที่เป็นอยู่ และสภาพที่ควรจะเป็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ของการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพที่เป็นอยู่ หมายถึง สภาพการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือที่เป็นอยู่จริงภายใน
สถานศึกษาตามการรับรู้ของท่าน

สภาพที่ควรจะเป็น หมายถึง สภาพการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือที่ควรจะเป็นใน
สถานศึกษาตามการรับรู้ของท่าน

3. สภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้คือ

สภาพที่เป็นอยู่

- ระดับ 5 แสดงว่า มีความเหมาะสมมากที่สุด หรือปฏิบัติได้ดีเยี่ยม
ระดับ 4 แสดงว่า มีความเหมาะสมมาก หรือปฏิบัติได้ดีมาก
ระดับ 3 แสดงว่า มีความเหมาะสมปานกลาง หรือปฏิบัติได้ปานกลาง
ระดับ 2 แสดงว่า มีความเหมาะสมน้อย หรือปฏิบัติได้น้อย
ระดับ 1 แสดงว่า มีความเหมาะสมน้อยที่สุด หรือปฏิบัติได้น้อยที่สุด

สภาพที่ควรจะเป็น

- ระดับ 5 แสดงว่า ควรจะมีความเหมาะสมมากที่สุด หรือควรจะทำปฏิบัติได้ดีเยี่ยม
ระดับ 4 แสดงว่า ควรจะมีความเหมาะสมมาก หรือควรจะทำปฏิบัติได้ดีมาก
ระดับ 3 แสดงว่า ควรจะมีความเหมาะสมปานกลาง หรือควรจะทำปฏิบัติได้ปานกลาง
ระดับ 2 แสดงว่า ควรจะมีความเหมาะสมน้อย หรือควรจะทำปฏิบัติได้น้อย
ระดับ 1 แสดงว่า ควรจะมีความเหมาะสมน้อยที่สุด หรือควรจะทำปฏิบัติได้น้อยที่สุด

4. การขอให้อ่านทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่

ควรจะเป็น ตามการรับรู้ของท่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างการตอบ

การบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ระดับสภาพที่เป็นอยู่					ระดับสภาพที่ควรจะเป็น				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา										
1. ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือเป็น	...	...	/	...	...	...	/	...	...	...

คำอธิบายตัวอย่าง

การตอบในช่อง สภาพที่เป็นอยู่

ถ้าท่านเห็นว่าจากสภาพที่เป็นอยู่ ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับที่ดีเยี่ยม ก็ให้เลือกระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ถ้าท่านเห็นว่าจากสภาพที่เป็นอยู่ ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับที่ดี ก็ให้เลือกระดับ 4 หมายถึง มาก

ถ้าท่านเห็นว่าจากสภาพที่เป็นอยู่ ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับพอใช้ ก็ให้เลือกระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ถ้าท่านเห็นว่าจากสภาพที่เป็นอยู่ ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับต่ำ ก็ให้เลือกระดับ 2 หมายถึง น้อย

ถ้าท่านเห็นว่าจากสภาพที่เป็นอยู่ ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับต่ำมาก ก็ให้เลือกระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

จากตัวอย่างมีการทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับ 3 ของสภาพที่เป็นอยู่ แสดงว่า ผู้บริหารมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับปานกลาง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้สอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตอบในช่อง สภาพที่ควรจะเป็น

ถ้าท่านเห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็น ผู้บริหารควรมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับที่ดียิ่ง ก็ให้เลือกระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ถ้าท่านเห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็น ผู้บริหารควรมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับที่ดี ก็ให้เลือกระดับ 4 หมายถึง มาก

ถ้าท่านเห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็น ผู้บริหารควรมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับพอใช้ ก็ให้เลือกระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ถ้าท่านเห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็น ผู้บริหารควรมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับต่ำ ก็ให้เลือกระดับ 2 หมายถึง น้อย

ถ้าท่านเห็นว่าสภาพที่ควรจะเป็น ผู้บริหารควรมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับต่ำมาก ก็ให้เลือกระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

จากตัวอย่างมีการหาเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับ 4 ของสภาพที่ควรจะเป็นแสดงว่า ผู้บริหารควรมีความเข้าใจการบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือในระดับมาก

การบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ระดับสภาพที่เป็นอยู่					ระดับสภาพที่ควรจะเป็น				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา										
1. ผู้บริหารมีความเข้าใจการ การบริหารหลักสูตรวิชาลูกเสือ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม ผู้บังคับบัญชาเข้ารับการอบรม หลักสูตรวิชาลูกเสือ อย่างต่อ เนื่องและสม่ำเสมอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะานหลักสูตรวิชาลูกเสือ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ผู้บริหารให้การสนับสนุนส่งเสริม และเห็นความสำคัญในหลักสูตร วิชาลูกเสือ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. ผู้บริหารคอยให้คำแนะนำแก่ครู ผู้สอนตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ผู้บริหารได้จัดให้มีการอบรมเพื่อ ให้ครูเข้าใจหลักสูตรวิชาลูกเสือ ขึ้นภายในสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมตาม หลักสูตรวิชาลูกเสือกับครูเสมอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

การบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ระดับสภาพที่เป็นอยู่					ระดับสภาพที่ควรจะเป็น				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8. ผู้บริหารได้มีการประชุมวางแผน เพื่อทำความเข้าใจนโยบาย และ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชา ลูกเสืออันการนำมาใช้ในสถาน ศึกษาอยู่เสมอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
9. ผู้บริหารทุกคนได้รับการอบรม และทำความเข้าใจหลักสูตรวิชา ลูกเสือ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
<u>ด้านครูผู้สอนวิชาลูกเสือ</u>										
10. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ รับผิดชอบ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
11. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้ความ สามารถทักษะทางลูกเสือโดย เฉพาะอย่างเพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
12. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีระเบียบ วินัย	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
13. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือกำหนด กิจกรรมที่ทั้งหมด	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

การบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ระดับสภาพที่เป็นอยู่					ระดับสภาพที่ควรจะเป็น				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีความรู้และ ความเข้าใจการประเมินผลใน หลักสูตรวิชาลูกเสือ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
15. ครูผู้สอนเข้าใจจนบรรยายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาลูกเสือ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
16. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีวุฒิทาง ลูกเสือขั้นต่ำ B.T.C	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
17. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือมีหน้าที่พิเศษ ต้องรับผิดชอบมาก	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
18. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือได้รับการ อบรมวิชาลูกเสือเพิ่มเติม	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
19. ครูผู้สอนวิชาลูกเสือเป็นผู้มีความ สามารถพิเศษและมีมนุษยสัมพันธ์ดี	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
<u>ด้านการเรียนการสอน</u>										
20. เวลาเรียนที่กำหนดไว้หลักสูตร วิชาลูกเสือเหมาะสมกับเนื้อหา วิชา	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
21. เนื้อหาวิชามีกิจกรรมให้นักศึกษา ฝึกตนเองอย่างเพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

การบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ระดับสภาพที่เป็นอยู่					ระดับสภาพที่ควรจะเป็น				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
22. การเรียนการสอนวิชาลูกเสือ กระทำได้ตรงกับความสามารถของ ผู้เรียน	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
23. ควรมีผู้สอนวิชาลูกเสือโดยเฉพาะ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
24. ได้มีการชักชวนความเข้าใจและ กำหนดแนวทางประเมินผลการ เรียนวิชาลูกเสืออยู่เสมอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
25. จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียน การสอนวิชาลูกเสือตามที่กำหนด ไว้เหมาะสมต่อการปฏิบัติ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
26. เนื้อหาวิชาลูกเสือสอดคล้อง กับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
27. มีวัสดุอุปกรณ์การสอนวิชาลูกเสือ อย่างเพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
28. วิชาพิเศษลูกเสือวิสามัญเป็น ประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ระดับสภาพที่เป็นอยู่					ระดับสภาพที่ควรจะเป็น				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านตัวผู้เรียน										
29. นักเรียนมีความภูมิใจอยากแต่งชุด ลูกเสือเวลาเรียน	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
30. นักเรียนหาความสนใจต่อการ เรียนวิชาลูกเสือเป็นอย่างดี	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
31. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจงาน เนื้อหาหลักสูตรวิชาลูกเสือ เป็น อย่างดี	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
32. นักเรียนหาความสำคัญงานการ เรียนวิชาลูกเสือ เทียบเท่ากับ วิชาอื่น ๆ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
33. นักเรียนมีกิจกรรมพัฒนาตนเอง งานวิชาลูกเสือ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
34. นักเรียนที่แต่งชุดลูกเสือมีระเบียบ วินัย	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

การบริหารหลักสูตร วิชาลูกเสือ	ระดับสภาพที่เป็นอยู่					ระดับสภาพที่ควรจะเป็น				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ค่านิยมในเทศการศึกษา										
35. มีบุคลากรมานิเทศวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
36. ได้รับเอกสารหรือคู่มือการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนหลัก สูตรวิชาลูกเสือจาก พ.ส.น.อ. กรมอาชีวศึกษา อยู่เสมอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
37. ครูผู้สอนได้รับการนิเทศ และ คอยติดตามผลการจัดหลักสูตร วิชาลูกเสือ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
38. ครูได้รับการช่วยเหลือจาก ศึกษานิเทศเกี่ยวกับแหล่งวิชา การทางลูกเสือ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
39. มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ในสถานศึกษาอยู่เสมอ	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
40. มีการนิเทศวิชาลูกเสือภายใน สถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายขจรพงษ์ เขียมสวัสดิ์

- ประวัติส่วนตัว** เกิดวันที่ 14 พฤศจิกายน 2500 ที่ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสาคร
- ประวัติการศึกษา** มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.อิเล็กทรอนิกส์) สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคตาก
ครุศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ศึกษาดูงาน การจัดการอาชีวศึกษา ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศมาเลเซีย
และประเทศสิงคโปร์
- ประวัติรับราชการ**
- พ.ศ.2524 ครู 2 ระดับ 2 วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
  - พ.ศ.2527 อาจารย์ 1 ระดับ 3 วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
  - พ.ศ.2532 อาจารย์ 2 ระดับ 5 วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
  - พ.ศ.2533 หัวหน้าแผนกอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
  - พ.ศ.2536 อาจารย์ 2 ระดับ 6 วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
  - พ.ศ.2538 ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรสงคราม